

1890

251 is cost

1890

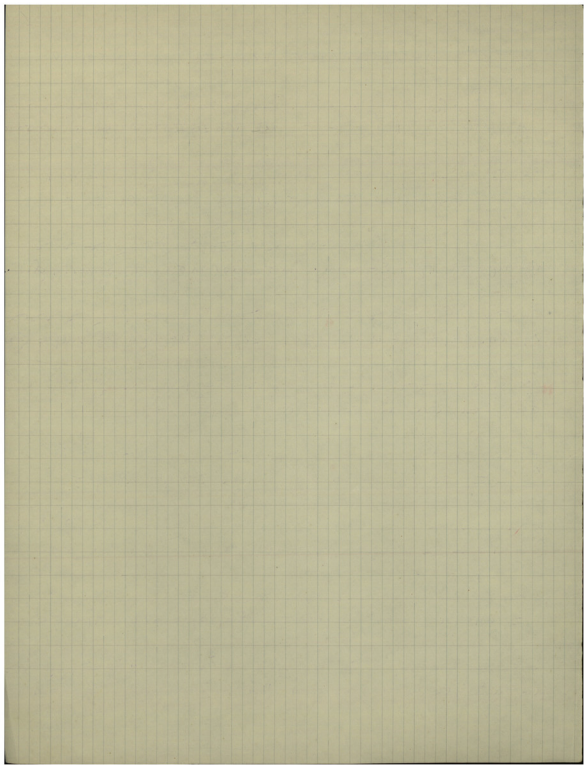
Δεπουβιουον ουρλου

Ἰηχος ii Γα²

ΝιγισωδΑ.Κα

Κεραχάριον Ήχος μα Σύντομον

$\overset{\Gamma}{\text{Α}} \overset{\Gamma}{\text{μην}} \overset{\Gamma}{\text{Κυριε}} \overset{\Gamma}{\text{ε}} \overset{\Gamma}{\text{ε}} \overset{\Gamma}{\text{κεραξα}} \overset{\Gamma}{\text{προσ}} \overset{\Gamma}{\text{σε}} \overset{\Gamma}{\text{ει}} \overset{\Gamma}{\text{σα}} \overset{\Gamma}{\text{υσ}} \overset{\Gamma}{\text{σον}}$
 $\overset{\Gamma}{\text{μα}} \overset{\Gamma}{\text{ει}} \overset{\Gamma}{\text{σα}} \overset{\Gamma}{\text{υσ}} \overset{\Gamma}{\text{σον}} \overset{\Gamma}{\text{μα}} \overset{\Gamma}{\text{Κυριε}} \overset{\Gamma}{\text{Κυριε}} \overset{\Gamma}{\text{ε}} \overset{\Gamma}{\text{ε}}$
 $\overset{\Gamma}{\text{κεραξα}} \overset{\Gamma}{\text{προσ}} \overset{\Gamma}{\text{σε}} \overset{\Gamma}{\text{ει}} \overset{\Gamma}{\text{σα}} \overset{\Gamma}{\text{υσ}} \overset{\Gamma}{\text{σον}} \overset{\Gamma}{\text{μα}} \overset{\Gamma}{\text{προσχετη}} \overset{\Gamma}{\text{θω}}$
 $\overset{\Gamma}{\text{νη}} \overset{\Gamma}{\text{τησ}} \overset{\Gamma}{\text{δε}} \overset{\Gamma}{\text{η}} \overset{\Gamma}{\text{σε}} \overset{\Gamma}{\text{ω}} \overset{\Gamma}{\text{ωσ}} \overset{\Gamma}{\text{μα}} \overset{\Gamma}{\text{εν}} \overset{\Gamma}{\text{τω}} \overset{\Gamma}{\text{κερα}} \overset{\Gamma}{\text{χε}} \overset{\Gamma}{\text{ναι}} \overset{\Gamma}{\text{με}} \overset{\Gamma}{\text{προσ}}$
 $\overset{\Gamma}{\text{σε}} \overset{\Gamma}{\text{ει}} \overset{\Gamma}{\text{σα}} \overset{\Gamma}{\text{υσ}} \overset{\Gamma}{\text{σον}} \overset{\Gamma}{\text{μα}} \overset{\Gamma}{\text{Κυ}} \overset{\Gamma}{\text{υ}} \overset{\Gamma}{\text{ρι}} \overset{\Gamma}{\text{ε}} \overset{\Gamma}{\text{ε}}$
 $\overset{\Gamma}{\text{ε}} \overset{\Gamma}{\text{ξα}} \overset{\Gamma}{\text{γα}} \overset{\Gamma}{\text{χε}} \overset{\Gamma}{\text{ει}} \overset{\Gamma}{\text{θυ}} \overset{\Gamma}{\text{χα}} \overset{\Gamma}{\text{υπο}} \overset{\Gamma}{\text{την}} \overset{\Gamma}{\text{ψυ}} \overset{\Gamma}{\text{χην}} \overset{\Gamma}{\text{μα}}$
 $\overset{\Gamma}{\text{τα}} \overset{\Gamma}{\text{ε}} \overset{\Gamma}{\text{ξο}} \overset{\Gamma}{\text{μο}} \overset{\Gamma}{\text{χο}} \overset{\Gamma}{\text{χη}} \overset{\Gamma}{\text{σασθαι}} \overset{\Gamma}{\text{τω}} \overset{\Gamma}{\text{ο}} \overset{\Gamma}{\text{νο}} \overset{\Gamma}{\text{μα}} \overset{\Gamma}{\text{τι}} \overset{\Gamma}{\text{ε}} \overset{\Gamma}{\text{σς}}$
 $\overset{\Gamma}{\text{ε}} \overset{\Gamma}{\text{σπε}} \overset{\Gamma}{\text{ρι}} \overset{\Gamma}{\text{νο}} \overset{\Gamma}{\text{ον}} \overset{\Gamma}{\text{υ}} \overset{\Gamma}{\text{μνον}} \overset{\Gamma}{\text{προσφ}} \overset{\Gamma}{\text{ερο}} \overset{\Gamma}{\text{με}} \overset{\Gamma}{\text{εν}} \overset{\Gamma}{\text{σοι}} \overset{\Gamma}{\text{χει}} \overset{\Gamma}{\text{ζε}}$
 $\overset{\Gamma}{\text{με}} \overset{\Gamma}{\text{τα}} \overset{\Gamma}{\text{θυ}} \overset{\Gamma}{\text{μι}} \overset{\Gamma}{\text{α}} \overset{\Gamma}{\text{μα}} \overset{\Gamma}{\text{τος}} \overset{\Gamma}{\text{υ}} \overset{\Gamma}{\text{ω}} \overset{\Gamma}{\text{δων}} \overset{\Gamma}{\text{πνευ}} \overset{\Gamma}{\text{μα}} \overset{\Gamma}{\text{τι}} \overset{\Gamma}{\text{ων}} \overset{\Gamma}{\text{ε}} \overset{\Gamma}{\text{λη}} \overset{\Gamma}{\text{σον}}$

Σωτηρας ψυχων ημων

Ευβαθων νεκρα σοι Κυριε Κυριε ει

σα υψων τω θω νη ης με

Τον δε εσπαρμενον υψων σου να αγαγε Κυριε

την χερσω θειαν υψων δε ι ανυα θαρισον

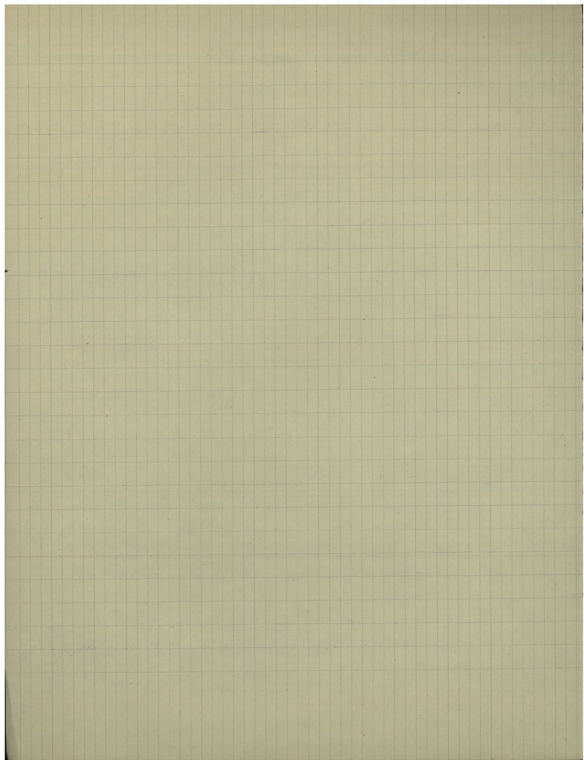
ως τω πετρω δε δεσμοι οι με τα νοιαν ως τω τε

χω νη ξεναχμον ης ως τη πορνη σαυρα

ι να μεγαλη τη θω νη υρα γαα ζωωω σοι

ο θεος σωσον με ως μονο ευσπαρχνος ης δε γααν θωω

Πος

Κεραχάριον ἴκλος γα συντομον

Α μιν Κυριε ε κερασια προς σε ει σα υσσον

ε σα υσσον μο Κυριε Κυριε ε ε

κερασια προς σε ει σα υσσον μο προσχεστηθω

νη της δε η σε ω υσ με εν τω κεραχε ναιμε προς

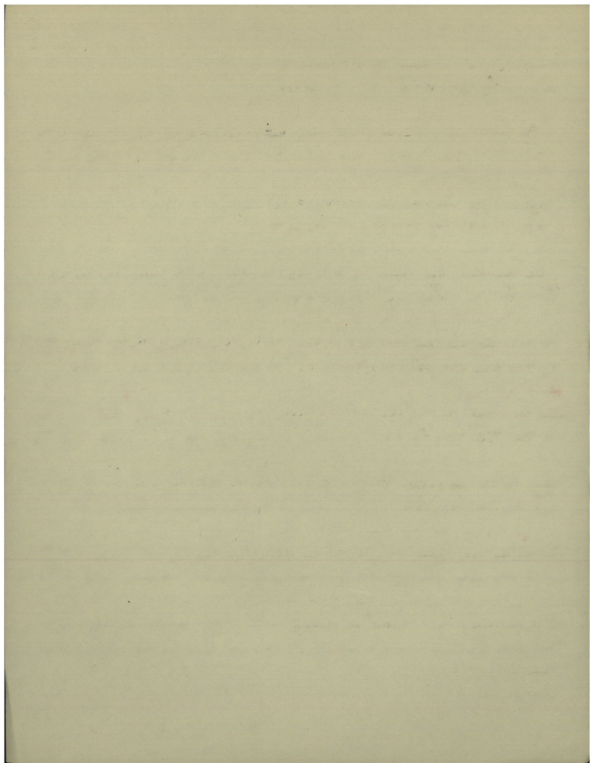
σε ει σα υσσον μο Κυριε ε

ε σα χα γε ει θω χα υπο την φυλην μο

το ε εομο λοχησασθαι τω νομα ει σε

ε σπερι νο ον μιν προσφερομε εν σοι χρι σε

μετα θυμι α μα γος η δωσαν μα τι κων ο χα η σε

Σωτηρταφυκααζ ημων

Ευβαθεωνε νεκρα σοι Κυριε Κυριε ει

σα νεσοντηθωνηημε

Τονδεεσπαρμενονμενεσυναγαγε Κυριε

ητηνχερσωθεισανμεναρδεεανηαθαριεσον

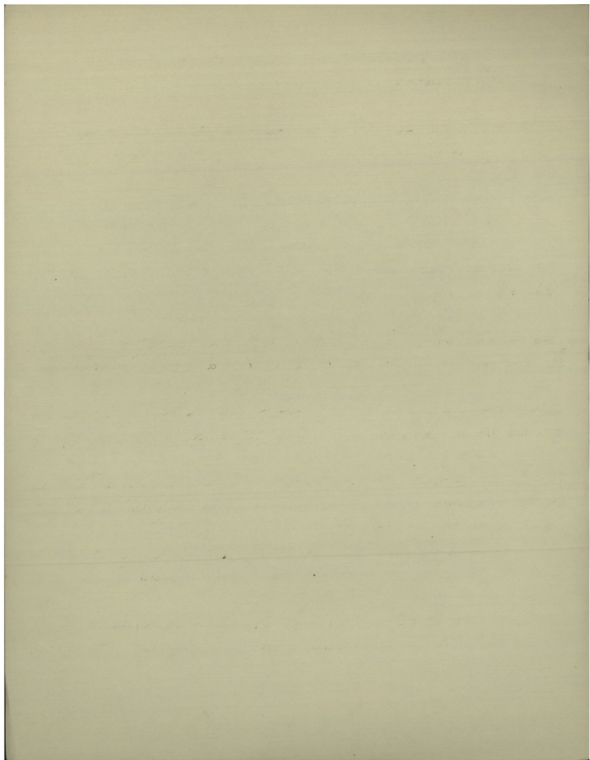
ωτωπετροδεδωμοιοιμετανοιαν ωτωτε

χωνηζεναχμον ηωτηπτονηηδαυρουα

εναμεγαλητηθωνηκραγαα ζωω σοι

ο θεος σωσονμεωσμονεεσπαχνοσηδεγαανθω

πος

Κεραχάριον ἴηχος γα μεχ. Σύντομον εἶρη.

Α μὴν Κυρι ε ε κεραχά προσθε ει σα υσσον

μα ει σα υσσον μα Κυρι ε Κυρι ε ε

κεραχά προσθε ει σα υσσον μα προσχεστη θυ

νη της δε η σε ω υσ μα εν τω κεραχά ναι με προσ

σε ει σα υσσον μα Κυρι ε ε

ε ε α γα γε εα θυ γα υσ την φυ χην μα

τα ε ε ο μο λο γη σα σθαι τω ο νο μα ει σα

ε σπερι νο ον υ μνον προσθε ρο με εν σοι χρι σε

με τα θυ με α μα τος υ ω δων πνευ μα τι κων

Handwritten title at the top of the page, possibly a name or subject.

Main body of handwritten text, consisting of several paragraphs of cursive script. The text is dense and appears to be a detailed account or report.

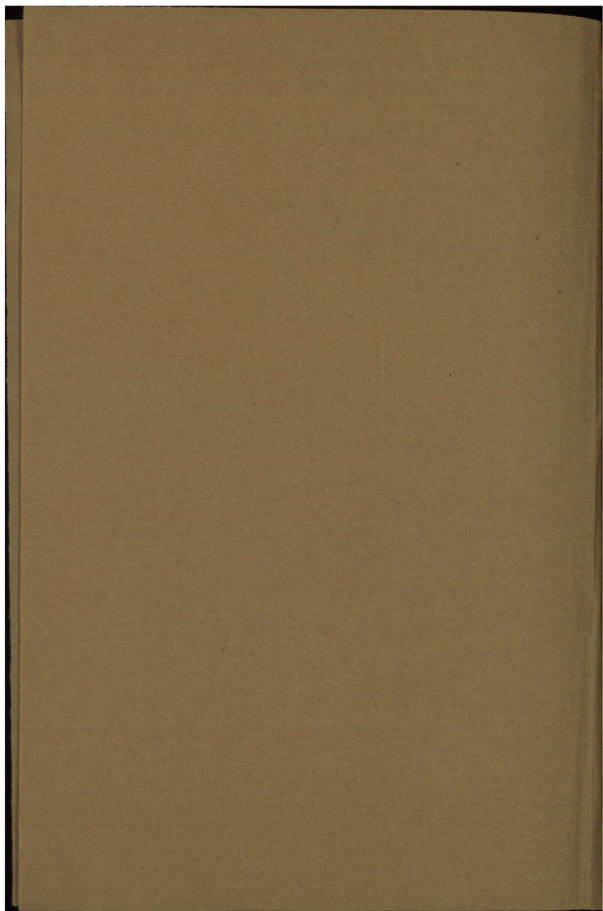

1. Report on the...

...

Κύριε ἐπιείραξα

ἦχος ᾠδῆς β' γ'

Β

Κύριε ἐπιείραξα πρὸς σε εὐχαριστοῦμεν
καὶ ἰσχυροῦμεν ἐν τῷ κυρίῳ ἡμῶν

καὶ ἰσχυροῦμεν ἐν τῷ κυρίῳ ἡμῶν
καὶ ἰσχυροῦμεν ἐν τῷ κυρίῳ ἡμῶν

καὶ ἰσχυροῦμεν ἐν τῷ κυρίῳ ἡμῶν
καὶ ἰσχυροῦμεν ἐν τῷ κυρίῳ ἡμῶν

καὶ ἰσχυροῦμεν ἐν τῷ κυρίῳ ἡμῶν
καὶ ἰσχυροῦμεν ἐν τῷ κυρίῳ ἡμῶν

καὶ ἰσχυροῦμεν ἐν τῷ κυρίῳ ἡμῶν

Στιχ. Κατανυκτικά. β'

Στίχ. γ' Ἐξάγαγε ἐκ βυθῶν τὴν ψυχὴν μου

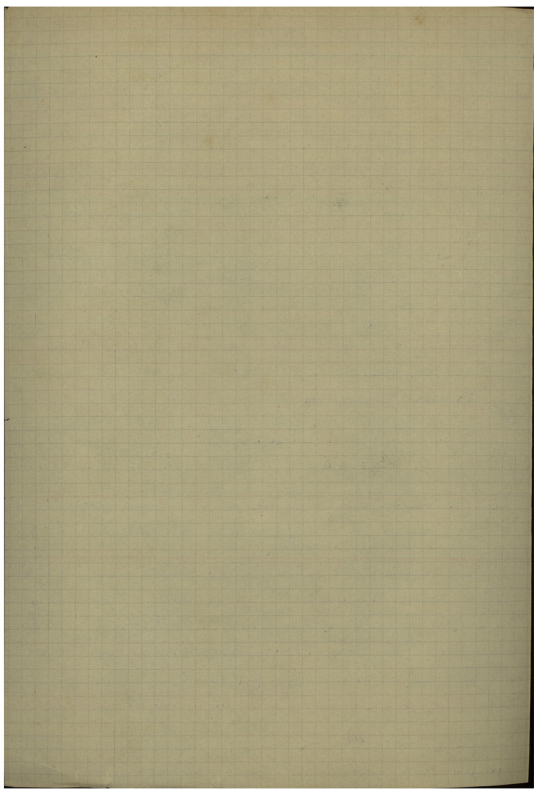
καὶ ἰσχυροῦμεν ἐν τῷ κυρίῳ ἡμῶν
καὶ ἰσχυροῦμεν ἐν τῷ κυρίῳ ἡμῶν

καὶ ἰσχυροῦμεν ἐν τῷ κυρίῳ ἡμῶν
καὶ ἰσχυροῦμεν ἐν τῷ κυρίῳ ἡμῶν

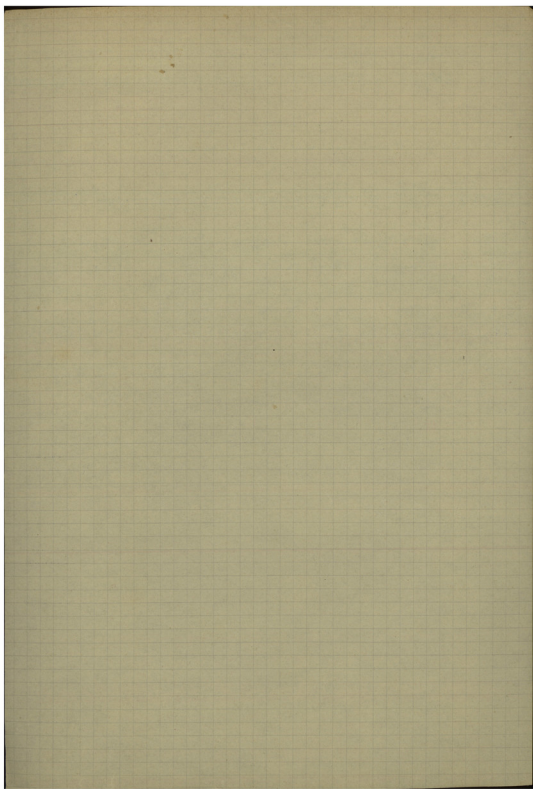
καὶ ἰσχυροῦμεν ἐν τῷ κυρίῳ ἡμῶν
καὶ ἰσχυροῦμεν ἐν τῷ κυρίῳ ἡμῶν

καὶ ἰσχυροῦμεν ἐν τῷ κυρίῳ ἡμῶν
καὶ ἰσχυροῦμεν ἐν τῷ κυρίῳ ἡμῶν

καὶ ἰσχυροῦμεν ἐν τῷ κυρίῳ ἡμῶν
καὶ ἰσχυροῦμεν ἐν τῷ κυρίῳ ἡμῶν

B

Κυριε ελεηραξα προς σε βαυθσο ονμς ει

σς υς ονμς Κυριε Κυριε ελεηραξα προς

σε ει βαυθσο ονμς προσχετηθωνητηδε η σε

ω ω ω ω εν τω νευραχεναιμα προς σε ει

βαυθσο ονμς Κυριε

στιχ. Κατανυκτικα. 2/2

στιχ. 7 Εξαγαγε ευθυλαιης την ψυχην μου

τς ε ξο μο λο γη σα σθαι τω ο νο μα τι σε

H θε λον βαυθσιν ε ξα χει φαι των ε μιν πται

σμων Κυριε το χει ρο γραβον ης το υ

πο λυ πον της ζω ης μου δι α με τα νου ριας ευ

α ρε 7 η σαι σοι αλλ ο ε χρω α πω τα α με

ATH. ANASTASSIOU

PIRAEUS

TELEGRAMS: ANETERCO - PIRAEUS

TELEPHONE: 40-734

PIRAEUS

STATION BUILDING 22-23

CODES: ROE
NEW ROE
LOWBARD

194

[Faint, mostly illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page. Some words like "PIRAEUS" and "STATION BUILDING" are visible.]

Handwritten musical notation with a treble clef and a key signature of one flat (B-flat). The notation includes a series of notes with stems and beams, and rests. A red letter 'π' is written above the first measure, and a red letter 'B' is written above the last measure. The number '14' is written in the top right corner.

πο λε μαι τήν ψυ χήν μου Κυ υ ρι ε πρι ν εις

Handwritten musical notation with a treble clef and a key signature of one flat. It consists of several measures of notes with stems and beams.

τε λος α πο ο λω μαι σω σον με

B

Στιχ. 5 Έν βαθέων ἐπέκραζά σοι Κύριε

Handwritten musical notation with a treble clef and a key signature of one flat. It consists of several measures of notes with stems and beams.

Κυ ρι ε ει σα α υχ σον τη φων η η η μου

Handwritten musical notation with a treble clef and a key signature of one flat. It consists of several measures of notes with stems and beams. The text below the notation reads: Πλυνον με ταις δακρυσις μου Σωτηρ ο ο τι ρε

Handwritten musical notation with a treble clef and a key signature of one flat. It consists of several measures of notes with stems and beams. The text below the notation reads: ρυ πω μαι εν πολλαις α μαρ τι εις εις δε

Handwritten musical notation with a treble clef and a key signature of one flat. It consists of several measures of notes with stems and beams. A red letter 'π' is written above the first measure, and a red letter 'B' is written above the last measure. The text below the notation reads: ο σοι προ σπι πτω ω σοι η μαρ τον ε λε η σον με

Handwritten musical notation with a treble clef and a key signature of one flat. It consists of several measures of notes with stems and beams. Below the notation are the letters 'ο', 'θ', 'ε', 'ο', 'λ'.

100 V. ATH. ANASTASSIOU

CODED: NEW BOX LOWBOARD

PIRAEUS

TELEGRAMS: ANETERCO - PIRAEUS

TELEPHONE: 40-731

PIRAEUS

STATION BUILDING 22-23

194

Handwritten text in Greek script, appearing as bleed-through from the reverse side of the page.

Handwritten text in Greek script, appearing as bleed-through from the reverse side of the page.

Handwritten text in Greek script, appearing as bleed-through from the reverse side of the page.

Handwritten text in Greek script, appearing as bleed-through from the reverse side of the page.

Handwritten text in Greek script, appearing as bleed-through from the reverse side of the page.

Κύριε εὐεργεσία

Ἦχος 7τος ᾠ. ΞΥΟΙΒΕΑΤΣΑΡΑ ΗΤΑ

B

Κύριε εὐεργεσία πρὸς σε εὐχαριστοῦμεν σε

σε υἱὸν σου Κύριε Κύριε εὐεργεσία πρὸς

σε εὐχαριστοῦμεν προσκετηθῶν ἡσθε ἡ σε

οὐκ ἔμελλεν ἐν τῷ νεύρα γεναιε πρὸς σε εὐ

χαριστοῦμεν Κύριε

Στίχ. Κατανυκτικά. ᾠ.

Στίχ. ᾠ. Ἐξάγαγε ἐμ βουλήν σου τὴν ψυχὴν μου

τὴν ἐξομολογήσασθαι τῷ νόματι σου

H θελὼν δαυρὸν σου ἐξαλαφαι τῶν ἐμῶν πται

σμάτων Κύριε το κει ροχραβον με το υ

ποχαιπον της ζωης μας δι α με τα νομιας ευ

αρε ζησαι σοι αλλο ε χθροαπτα τα ε με

ATH. ANASTASSIOU
PIRAEUS

TELEGRAMS: ANETERCO - PIRAEUS
TELEPHONE: 40-731

ODDER:

BOX
NEW BOX
LOWEARD

PIRAEUS, _____ 194_____
STATION BUILDING 22-23

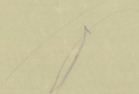

Κεραχάρια
Σύντομα

1875

1875

Κυριε ελευθερα

Σύντομον

Ήχον Η' α' $\frac{2}{κε}$

A μιν

x

Κυριε ελευθερα τροισεις σαυτο σον με ει σαυτο

σον με Κυριε Κυριε ελευθερα τροισεις σαυτο

σον με προσεκτηθωνη της δεησεως με

εντω υπραγει με προς σε ει σαυτο σον με Κυριε
Κυριε

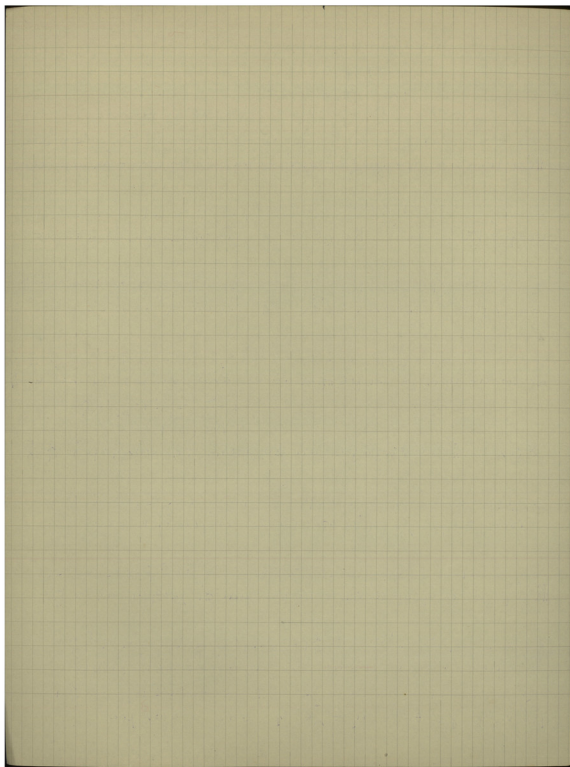
Στιχος x' εξαγαγε εμβρυα της την ψυχην μου x'

το εξομολογησασθαι το νομα τει σου

Κυριε αμαρτανων σου παιδι ανθρωπι αξι

ος μενοι σχινωσω νι μη σον με την πωρωσιν

μονεα γα θεε υεχεη σοο ο οον με

Στίχοι $\frac{1}{x}$ Έμ βαθέων ἐκέυραζά σοι Κύριε, $\frac{1}{x}$

Κυριε ει σα α υσ τον τησθω νησ μσ $\frac{1}{x}$ Οι οι μοι τι

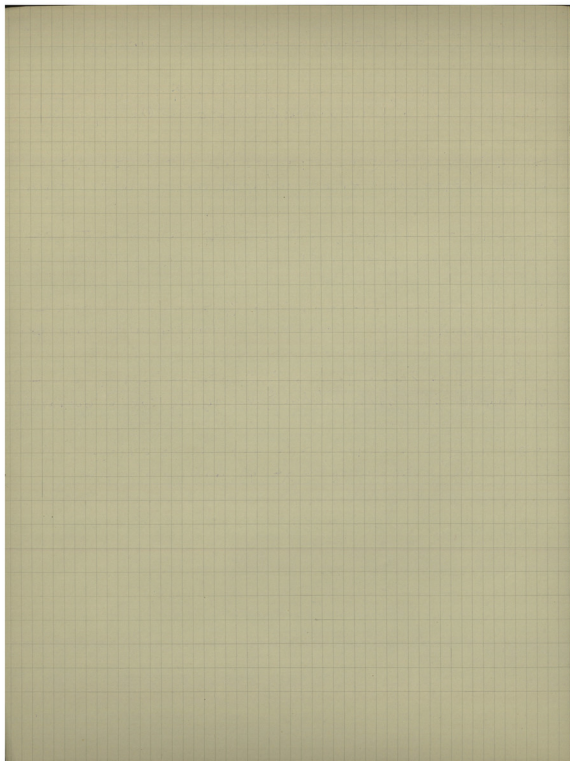
ω μοι ω θνη ε γω τη α να αρπω συ ηη τυ πο σ μαι

την να τα ραν συν τη ευ μο πη $\frac{1}{x}$ αλλ ε πο ρα νι ε

γε ωρ γε χρι ζε ε ο $\frac{1}{x}$ θε οι την χερ σω θει σαν μο ψω

χην καρπο φσ ο ρον α να δει ζον τυ ωσ τον α σω τον Υι

ον $\frac{1}{x}$ δε ε ξαι με τυ ε λε η σο ο ο ο ον με $\frac{1}{x}$

Κυρια ἐπέφρασα
Σύντομον

ἦχον π' α' $\frac{2}{Κε}$

A $\frac{1}{μην}$

χ'

Κυρι ε ε νευραξατροι βει βα υσ σοον με ει βα υσ

σοον με Κυρι ε Κυρι ε ε νευραξατροι βει βα υσ

σοον με προσκετη βω νη της δε η σε ω υσ με

εν τω νευρα γε ναι μετρος βει βα υσ σοον με Κυρι ε ακ

Κυρι ε ακ

Στιχος χ' ^κ εξαγαγε ἐμβυχαυτης την ψυχην με ακ χ'

τε ε πομο λοχη σε θαι τω ο νομα τι σου

Κυρι ε α μαρτανων παυ ο μαι φι λανθρωπι ας αξι

ε σμενος ε χει νω σω νε τη σοον με την παρωσεν

μονε α γα θε ε υ ε λε η σοο ο σοον με

Στίχοι ^K χ Έν βαθέων ἐεύραζά σοι Κύριε, χ

Κυ ρι ε ει σα α υσ σον τησ βω νησ μσ Θει σι μοι τι

ω μοι ω θην ε γω τη α να αρπω συ υη ης πτο σ μαι

την να τα ραν συυν τη εν υοπη αλλ ε πδ ρα νι ε

γε ωρ γε χρι ζε εσ ^N θε οι ^K την χει σω θει σαν μσ χ

χην ναρπο σσο ρον α να δει ξον ης ως τον α σω τον υι

ον δε ε ξαι με ης ε λε η σο ο ο ο ον με ^K

Επίσης, εν γένει ανήκουν σε Κλίμα.

Κλίμα σε γενικά ποικίλη φύση. Ο κλίμα σε γενικά ποικίλη φύση.

Η φύση του κλίματος είναι ποικίλη και ανήκει σε γενικά ποικίλη φύση.

Το κλίμα σε γενικά ποικίλη φύση ανήκει σε γενικά ποικίλη φύση.

Κλίμα σε γενικά ποικίλη φύση ανήκει σε γενικά ποικίλη φύση.

Κλίμα σε γενικά ποικίλη φύση ανήκει σε γενικά ποικίλη φύση.

Κλίμα σε γενικά ποικίλη φύση ανήκει σε γενικά ποικίλη φύση.

Κυριακή εὐαγγέλιον

Σύντομον

Ἦχον Π' α' Κε

Α' μὴν

Γ
Χ Κ

Κυριακή εὐαγγέλιον ἡμεῖς βαπτισθῶμεν ἐν ὕδατι

ἐν ὕδατι ἡμεῖς βαπτισθῶμεν ἐν ὕδατι

ἐν ὕδατι ἡμεῖς βαπτισθῶμεν ἐν ὕδατι

ἐν τῷ ὕδατι ἡμεῖς βαπτισθῶμεν ἐν ὕδατι

Κυριακή

Ἦχος Α' Ἐξάχως ἐπιθυμαίης τὴν ψυχὴν μου

ὁ ἦχος ἡμεῖς βαπτισθῶμεν ἐν ὕδατι

Κυριακή ἡμεῖς βαπτισθῶμεν ἐν ὕδατι

ὁ ἦχος ἡμεῖς βαπτισθῶμεν ἐν ὕδατι

ὁ ἦχος ἡμεῖς βαπτισθῶμεν ἐν ὕδατι

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Ι. ΜΑΝΟΥΗΛΙΔΗΣ
ΝΕΙΡΑΙΕΥΣ

Στίχοι χ^{κ} ^κ ἐν βαθύων ἐκείραζα σα Κύριε, χ 224

Κυρι ε ει σα α υ ο ο ν τ η ς β ο υ ν η ε μ ο θ ο υ μοι τι

ω μοι υ θ η ν ε γ ω τ η α υ α ρ τ ω ο υ υ η υ π τ ο ς μ αι

τ η ν κ α τ α ρ α ν ο υ ο ν τ η ε υ υ ο π η α λ λ ε π ο ρ α ν ε

γ ε ω ρ γ ε χ ρ ι ζ ε ε ο θ ε ο ι τ η ν χ ε ρ ο υ θ ε ι ο ο ν μ ο υ

κ η ν υ α ρ τ ο β ο ο ρ ο ν α ν α δ ε ι ξ ο ν υ η ω ς τ ο ν α σω τ ο ν υ

ο ν δ ε ε ξ αι με υ η ε λ ε η ο ο ο ο ο ν μ ε

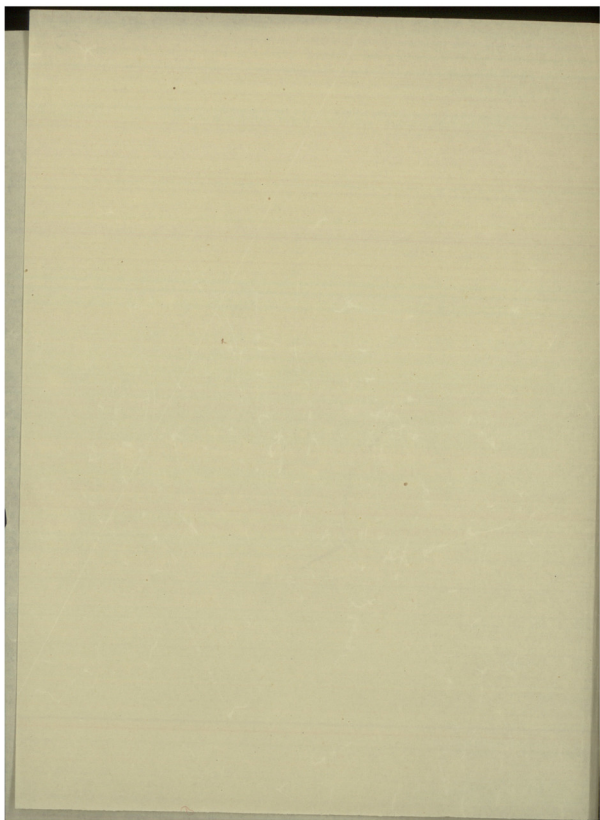
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Ι. ΜΑΝΟΥΣΣΑΚΗΣ
ΝΕΙΡΑΙΕΥΣ

Κεραυογεία.

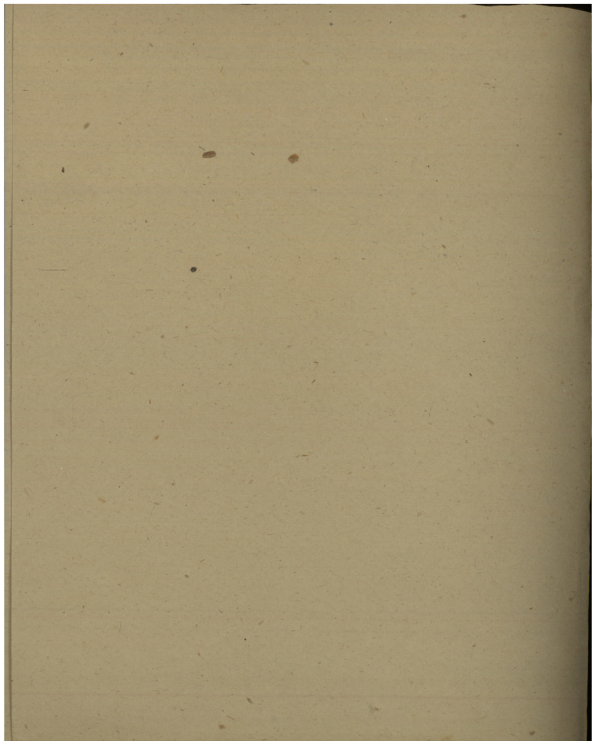
Σύντομα

Κύριε ἐπέεραξα

Ηχοί πρὸς Δι.

Κύριε ἐπέεραξα πρὸς σε εἰσαυτὸν σὸν μῦθον

σαυτὸν σὸν μῦθον Κύριε ἐπέεραξα πρὸς σε

εἰσαυτὸν σὸν μῦθον πρὸς σχετιζωμένης δεηθείς

ἐν τῷ κεντρῷ γένει πρὸς σε εἰσαυτὸν σὸν μῦθον Κύριε

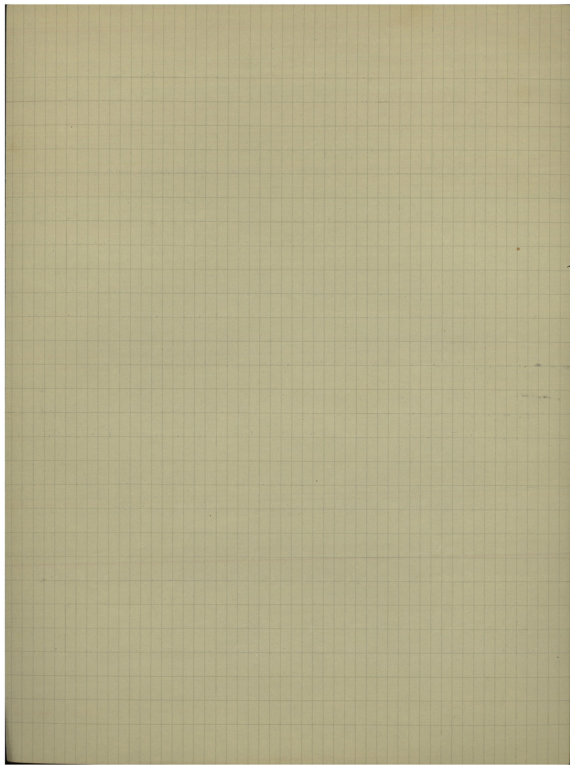
Στίχος⁴ ἐξάγαγε ἐμὴν θυγατῆρά σου τὴν ψυχὴν μου

τὸ ἐξομολογήσασθαι τὸ νόημα τὸ Μετανοίας

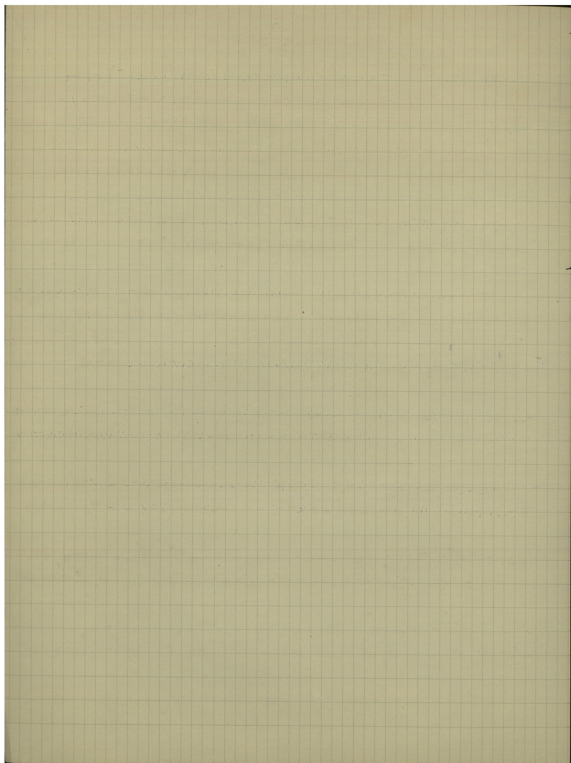
κεντρῷ μαχθῆναι δὲ ταχὺν δαίμονα διὰ τὸ ἴσον

τὴν σε σωτῆρα πρὸς τὸ ἴσον πρὸς σε εἰσαυτὸν σὸν μῦθον

ματὰ νῦν ὁ πῶς ἔσθαι ἡ σωματικὴ σου χάρις

Κυριε ελεηραξα

Ηχοι η̣̣̣ Δι̣̣̣

Κυ ρι ε ε ¹υεραξα ²προς σε ³εισα α υ τ ⁴σον μ τ ε

σα υ τ ¹σον μ τ Κυ ρι ε ²Κυ ρι ε ε ³υεραξα ⁴προς σε ⁵ει

σα α υ τ ¹σον μ τ ²πρ ο σ κ ε τ η θ ω ν η ³τ η σ δ ε η η σ ε ω σ μ τ

ε ν τ ω ¹υε ρ α γ ε ν αι μ ε ²πρ ο σ σε ³ει σα υ τ ⁴σον μ τ ⁵Κυ ρι ε

Στίχοι ¹Εξάγαγε ²εμ θυλακήν τήν ψυχήν μου

τ ε ε ¹ξ ο μ ο χ ο ²χ η σ α σ θ αι τ ω ο ν ο ρ μ α τ ι σ τ ³Με τ αν ο ι α ν τ

υε κ η μ αι α χ η σ δ ε ¹π α λ ι ν δ α υ ρ α ²δ ι α τ ε σ σ τ ο ι υ ε

τ ε ω σ ε ¹ζ ω τ η ρ ²πρ ο σ τ ε χ η σ ε ³π ε ζ ρ ε ε ε ⁴φ αι ⁵υ θ δ α ν αι μ ο ι

υ α τ ε ν ο ξ ι ν ¹ο ²π ι ρ υ σ θ η η σ ω μ αι ³τ η κ ο σ ⁴χ α α σ ε ω σ

M. G. A. MANUELIDES BROTHERS

COOBS | SCOTT'S 10th EDITION
NEWLEYS

TELEGRAPHIC ADDRESS:
MANUELIMOS - PIRAEUS

Παλαιός
CUNARD BUILDING
EM. REPOULI 2

1922

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page]

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΙΓΑΙΟΥ ΑΝΕΞΙΣΤΗΤΟ

EN EVELINI (NEFARIS)

EN OPMO XPOVION (KAKIOMI)

ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ:

ΤΡΑΠΕΖΑΝΟΝ: 40781

ΜΕΤΑΡΟΝ ΔΕΛΦΑΝΟΝ Ε. Η. Ε.

ΓΡΑΦΕΙΑ:

Εν Δελφαις τῆ

ΜΑΡΑ ΕΝ ΗΜΕΡΑΙΣ

ΚΟΝΟΦΩΝΙΟΥ & ΤΕΡΡΙΝΘΕΥΑΙΟΥ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΒΑΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

Κυριε ελεηραξα

1st

Ηχος η̇ δ̇ Δι̇

Κυ ρι ε ε υε υραξα προς σε ει σα αυτ σου μς ει

σα υς σου μς Κυ ρι ε Κυ ρι ε ε υε υραξα προς σε ει

σα α υς σου μς προσκετηθω νη της δε η η σε ως μς

εντω υε υρα γε ναι με προς σε ει σα υς σου μς Κυ ρι ε

Στίχοι ² εξαγαγε εμ θυλακτης την ψυχήν μου

τς ε ξο μο λο χη σα θβαι τω ο νο ο μα τι σε Μετανιω τς

υε ιτημαιαχς δε τα χιν δα υρα δε α τς ο ο το ι υε

τσω σε σωτηρ προστε χς ε πι ζρε ε ε φαι υ η δει μοι

υα τα νυ ξιν ο πως ρυ σθη η σω μαι τη μο ο χα α σε ως

M. G. A. MANUELIDES BROTHERS

Stevens

CUNARD BUILDING

EM. REPOLI 2

COOKS | SCOTT'S 10th EDITION

BECKLEY'S

TELEGRAPHIC ADDRESS:

MANUELIDIS - PIRAEUS

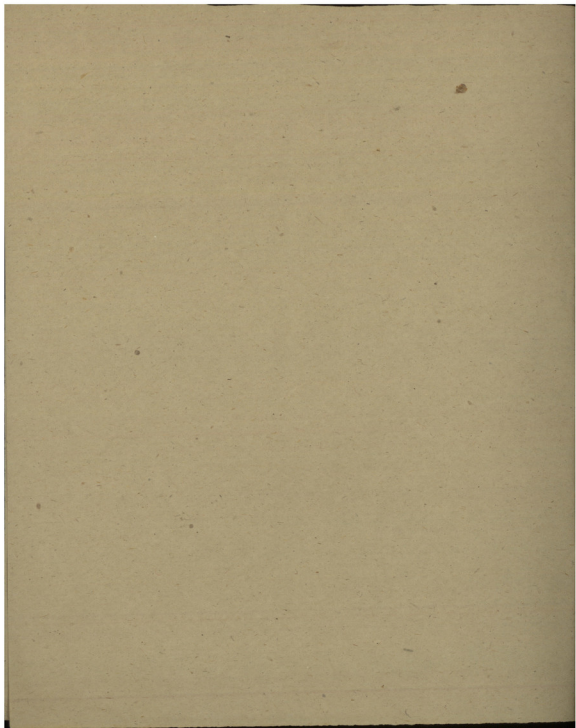
ΑΝΩΤΤΩΣ ΒΑΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
ΚΟΛΟΦΩΝΙΟΥ & ΤΕΡΒΙΝΘΕΛΑΙΟΥ
ΣΑΡΑ ΕΝ ΗΕΡΑΙΕΙ

Ἐν Ἡεραίῃ τῇ

ΠΑΦΕΙΑ
ΚΕΡΑΤΩΝ ΔΕΚΑΝΟΥ Ε. Η. Ε.
ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ: 40781
ΗΠΙΟΣΤΑΣΙΑ:
ΕΝ ΟΡΜΕ ΧΡΟΝΩΝ (ΚΑΜΙΝΗΣ)
ΕΝ ΕΛΕΥΘΙΝΙ (ΜΕΤΑΡΙΟΣ)
ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ: ΑΝΤΙΣΤΡΩΦΟ

«Μὴ ἐκθαμβη-
θε. Ἰησοῦν ζητεῖ-
τε τὸν Ναζαρεθῶ-
ν, τὸν ἐσταυρωμένον.
Ἐγέρθη, οὐκ ἔστιν
ὧδε· Ἴδε ὁ τόπος,
ὅπου ἔθηκαν αὐ-
τόν!...»

(Μάρκ. 16,6)

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ
ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ:

ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ 14 (ΜΟΝΗ ΠΕΤΡΑΚΗ)

ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦ. 72-112

ΕΤΟΣ Γ'.

ΑΘΗΝΑΙ, 17 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1955

ΑΡΙΘ. 16 (103)

“ΕΟΡΤΩΝ ΕΟΡΤΗ,,

Ἐορτῶν εορτὴ καὶ πανήγυρις πα-
νηγύρεων!... Εὐρέθη κενὸς ὁ τάφος
τοῦ Χριστοῦ καὶ ἐγέμισεν ὁ κόσμος
ὀλόκληρος ἀπὸ τὴν χαρὰν τῆς Ἀνα-
στάσεως!... Ἐνίκησε τὸν κόσμον τῆς
ἀμαρτίας Ἐκεῖνος, ποῦ ἦλθεν εἰς τὸν
κόσμον διὰ τὸ μᾶς δώσῃ τὴν δύναμιν
νὰ εἴμεθα ἀνώτεροι τοῦ κακοῦ!...

Οἱ κίνδυνοι δὲν
Τον εἶχαν κάμει
ποτὲ νὰ ὑποχωρή-
σῃ· τὰ ἀγαθὰ τῆς
ζωῆς δὲν Τον ἔκα-
μαν ποτὲ νὰ καμ-
φθῇ ἢ ζολακεία
τοῦ κόσμου δὲν ἡμ-
πόρεσε νὰ ὑποτάξῃ
τὴν ἀρετὴν Του· τὸ μῖσος τῶν ἀνθρώ-
πων δὲν κατώρθωσε νὰ τὸν ἀποθαρρό-
νῃ εἰς τὸ ἔργον Του!... Ἐπέρασε τὴν
ζωὴν Του μέσα εἰς μίαν ἀπέραντον ἀ-
γάπην καὶ καλωσύνην, ποῦ ἐπλημύ-
ριζε μέσα Του καὶ ἔχονετο γύρω Του
καὶ ἀνεκοιφίζε καθένα, ποῦ Τον ἐπλη-
σίαζε μὲ εἰλικρίνειαν καὶ μὲ πόνον διὰ
τὴν σωτηρίαν. Καὶ μὲ ὄλην τὴν γα-

λήνην καὶ τὴν ἀταραξίαν τῆς θεϊκῆς
Του ψυχῆς ὑπέμεινε τὸ ἄδικον μαρ-
τύριον, εἰς τὸ ὁποῖον Τὸν ὑπέβαλὲν
ἡ μοχθηρία τῶν ἀμετανοήτων ἐκμε-
ταλλεντῶν παντὸς ἱεροῦ καὶ οἴου!...
Καὶ κατέβη μέχρι τοῦ Ἄδου, ὡς ὁ
τελευταῖος ἐκ τῶν θνητῶν, ὕστερα
ἀπὸ ἓνα θάνατον, εἰς τὸν ὁποῖον

κατεδίκαζαν μόνον
τοὺς μεγάλους ἐγ-
κληματίας! Ποῖος;
Ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ,
ὁ Βασιλεὺς τῶν
Ἀγγέλων!...

Ἄλλ' ὅσον σκλη-
ρότερος ἦτο ὁ ἄ-
γών, ὅσον μεγαλυ-

τέρα ἡ θυσία, τόσον καὶ ἡ νίκη Του
ὕπῃρξε λαμπρότερα. Καὶ τὴν νίκην
αὐτὴν ὁ Χριστὸς τὴν ἐκέρδισε διὰ
λογαριασμόν ὀλοκλήρου τῆς ἀνθρωπό-
τητος, τὴν ὁποίαν καὶ ἀντεπροσώπευ-
σεν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ Του. Ἀπὸ τῆς ἡ-
μέρας ἐκείνης δὲν ἔχει πλέον καμμίαν
πραγματικὴν ἐξουσίαν ὁ θάνατος· καὶ ὁ
Ἄδης δὲν κατέχει πλέον κανένα νε-

ΥΜΝΟΣ ΤΟΥ ΠΑΙΣΧΑ

Καταβασία. Ἦχος Α'.

Αὐτὴ ἡ Κλητὴ καὶ Ἁγία Ἡμέ-
ρα, ἡ Μία τῶν Σαββάτων, ἡ Βα-
σιλῆς καὶ Κυρία, εορτῶν Ἐορτῇ
καὶ Πανήγυρις ἐστὶ πανηγύρεων,
ἐν ἧ εὐλογοῦμεν Χριστόν εἰς
τοὺς αἰῶνας.

κρὸν ὀριστικῶς! «Ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, κἂν ἀποθάνῃ, ζήσεται», εἶπεν ὁ Χριστός. Καὶ εἶναι ἀπὸ τότε ἀπλή γέφυρα πλέον ὁ θάνατος, διὰ τῆς ὁποίας οἱ πιστεύοντες μεταβαίνουν πρὸς τὴν παλαιὰν Πατρίδα, πρὸς τὴν ἀληθινὴν Μακαριότητα, πρὸς τὸ αἰώνιον Φῶς, πληθύνον τῆς μοναδικῆς Ἀληθείας.

«Φωτίζον, φωτίζον ἡ νέα Ἰερουσαλήμ», ψάλλει τὰς ἡμέρας αὐτὰς μὲ ἰδιαιτέραν ἀγαλλίαισιν ἡ Ἐκκλησία μας. Καὶ οἱ, ὅσοι εὐκρινῶς πιστεύουν εἰς τὴν δύναμιν τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ, αἰσθάνονται, ὅτι δὲν ἔμπορουν νὰ φοβηθοῦν ἐμπρὸς εἰς

κανένα ἐμπόδιον. Διότι ἰδική των εἶναι ἡ νίκη καὶ ἡ ἐξουσία, τὴν ὁποίαν ἐκέρδισεν ὁ ἀναστάς Ἰησοῦς.

Ἄν σὺ, ἀγαπητέ μου φίλε, δὲν αἰσθάνεσαι, τυχόν, τὴν δύναμιν αὐτὴν ἀκόμη, τοῦτο σημαίνει, ὅτι ἔχει ἀνάγκην νὰ ἐπισχύθῃς περισσότερον τὴν καρδίαν σου, νὰ ὑψώσῃς περισσότερον τὸν νοῦν σου. Ποτέ ὅμως δὲν πρέπει οὔτε ν' ἀποθαρορνθῆς, οὔτε νὰ ὀπισθοχωρήσῃς. Διότι μόνον οἱ μέχρι τέλους ἀγωνιζόμενοι ἀναδεικνύονται νικηταί, ἐκείνοι ποῦ δὲν φοβοῦνται ποτέ τὸν ἀγῶνα.

Η ΕΚ ΤΟΥ ΤΑΦΟΥ ΧΑΡΑ

«Χαίρετε»!

Εἶναι ἡ πρώτη λέξις, τὴν ὁποίαν ἀπηύθυνεν ὁ ἀναστάς Ἰησοῦς πρὸς τὰς Μυροφόρους γυναῖκας καὶ δι' αὐτῶν πρὸς τοὺς Ἀποστόλους καὶ σύμπαντα τὸν κόσμον τῶν πιστῶν.

«Χαίρετε»! Χαρὰ εἶναι, καὶ χαρὰ ὠλοκληρωμένη, ἡ ἀγία Ὀρησκεία τοῦ Χριστοῦ. Μὲ τὸ «χαίρε» προσεφώνησεν ὁ Γαβριὴλ τὴν Παναγίαν καὶ εὐηγγελίσθη τὴν ἀπολύτρωσιν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους ἀπὸ τῶν δεσμῶν τοῦ Σατανᾶ.

«Χαρὰν μεγάλην εὐαγγελίζομαι ὑμῖν, ἥτις ἔσται παντὶ τῷ λαῷ», εἶπεν ὁ Ἄγγελος τῶν Χριστουγέννων πρὸς τοὺς ἀρχαυλοῦντας ποιμένας.

«Χαίρετε», προσφωνεῖ τώρα ὁ ἀναστάς Κύριος τὰς Μυροφόρους, αἱ ὁποῖαι τὸν ἠκολούθησαν ἀπὸ τῆς συλλήψεως καὶ τῶν προηλακισμῶν μέχρι τῆς καταδίκης, τῆς χλεύης καὶ τοῦ διασυρμοῦ, ἀπὸ τοῦ Σταυροῦ μέχρι τῆς ταφῆς, καὶ ἤδη κατέφθασαν ἅμα τῇ ἐπιφωσκούσῃ ἡμέρᾳ τῆς Ἀναστάσεως, πρὸς τὴν εἰς τὸν

Τάφον, ἵνα ἀλείψωσιν αὐτὸν μὲ τὰ μύρα τῆς λατρείας των.

Χαρὰν ἐπαγγέλλεται ἡ χριστιανικὴ ὀρησκεία εἰς τοὺς πεποηθότας, χαρὰν ἐπὶ γῆς καὶ χαρὰν ἐν Οὐρανῷ. Χαρὰ εἶναι καὶ τὸ πλάσιον καὶ τὸ περιεχόμενον τῆς ἀγίας ἡμῶν Ὀρησκείας.

Ἀνέστη ἐκ τῶν νεκρῶν ὁ Κύριος καὶ «ἐκ θανάτου πρὸς ζῶντων καὶ ἐκ γῆς πρὸς οὐρανὸν ἡμᾶς διεβίβασεν»!

«Οὐρανοὶ ἐφραίνεσθωσαν, γῆ δὲ ἀγαλλιάσθω, ἑορταζέτω δὲ κόσμος ὅρατός τε ἅπας καὶ ἀόρατος: Χριστὸς γὰρ ἐγγήγεσται!» ψάλλουσιν οἱ θεοὶ ἡμνηταὶ τῆς Ἀναστάσεως.

Τὰ πυκνὰ σκότη τοῦ ψεύδους καὶ τῆς ἀγνοίας δεσλῶθησαν καὶ διέλαμψε τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν: «Νῦν πάντα πεπλήρωται φωτός, οὐρανός τε καὶ γῆ καὶ τὰ καταχθόνια»!

Καὶ τοῦτο ὑποσημαίνει ἡ σβέσις τῶν φώτων εἰς τοὺς ἱερούς Ναούς, ὄλιγον πρὸ τῆς τελευτῆς τῆς Ἀναστάσεως, καὶ ἡ ἐπακκολουθοῦσα μετάδοσις τοῦ φωτός ὑπὸ τῶν ἱε-

ΚΥΡΙΕ ΕΠΕΚΡΑΞΑ ΉΧΟΣ ΠΡΩΤΗΣ ΝΗ
Εἰς σύντομον εἶρη μέλος

Κυ ρι ε ε με κρα ξα προς σε ει σα υσ σου μο ει σα υσ σου μο

Κυ ρι ε Κυ ρι ε ε με κρα ξα προς σε ει σα υσ σου μο

προ σχεστη βω νη της δε η σε ως μο εν τω με κρα γε ναι με

προς σε ει σα υσ σου μο κυ ρι ε ε

ΚΑΤΑΝΥΚΤΙΚΑ ΤΗΣ Μ. ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΤΗΣ
Τῆ Κυριακῆ ἑσπέρας ΝΗ

Σε τον βασι λεα υ δε σπο ο την Αγγελαια παυ ζω

α νυ μω σ σιν ε γω δε σοι οι προσπει ι ιτω ως

ο τε λω νης κρα α α ζω ο θε ος ι λα σθη τι μοι υ

σω ω σου με

1956

$\overset{\circ}{\Delta} \alpha \overset{\circ}{\nu} \rho \alpha \overset{\circ}{\mu} \overset{\circ}{\omicron} \overset{\circ}{\iota} \overset{\circ}{\sigma} \overset{\circ}{\iota} \overset{\circ}{\sigma} \overset{\circ}{\omicron} \overset{\circ}{\theta} \overset{\circ}{\epsilon} \overset{\circ}{\omicron} \overset{\circ}{\sigma} \overset{\circ}{\omega} \overset{\circ}{\varsigma} \overset{\circ}{\rho} \overset{\circ}{\omicron} \overset{\circ}{\tau} \overset{\circ}{\eta} \overset{\circ}{\gamma} \overset{\circ}{\upsilon} \overset{\circ}{\nu} \overset{\circ}{\alpha} \overset{\circ}{\iota} \overset{\circ}{\mu} \overset{\circ}{\iota}$
 Δα νρυ α μοι δο ος ο θε ος ως πο τ η γυ ναι μι

$\overset{\circ}{\tau} \overset{\circ}{\eta} \overset{\circ}{\alpha} \overset{\circ}{\mu} \overset{\circ}{\alpha} \overset{\circ}{\rho} \overset{\circ}{\tau} \overset{\circ}{\omega} \overset{\circ}{\lambda} \omega \overset{\circ}{\nu} \overset{\circ}{\eta} \overset{\circ}{\alpha} \overset{\circ}{\xi} \overset{\circ}{\omega} \overset{\circ}{\sigma} \overset{\circ}{\omicron} \overset{\circ}{\nu} \overset{\circ}{\mu} \overset{\circ}{\epsilon} \overset{\circ}{\theta} \overset{\circ}{\rho} \overset{\circ}{\epsilon} \overset{\circ}{\epsilon} \overset{\circ}{\chi} \overset{\circ}{\epsilon} \overset{\circ}{\iota} \overset{\circ}{\nu} \overset{\circ}{\tau} \overset{\circ}{\omicron} \overset{\circ}{\varsigma}$
 τ η α μα ρ τ ω λ ω η α ξ ω σ ο ν μ ε θ ρ ε ε χ ε ι ν τ ο ς

$\overset{\circ}{\mu} \overset{\circ}{\rho} \overset{\circ}{\omicron} \overset{\circ}{\delta} \overset{\circ}{\alpha} \overset{\circ}{\varsigma} \overset{\circ}{\sigma} \overset{\circ}{\tau} \overset{\circ}{\omicron} \overset{\circ}{\varsigma} \overset{\circ}{\epsilon} \overset{\circ}{\mu} \overset{\circ}{\epsilon} \overset{\circ}{\upsilon} \overset{\circ}{\tau} \overset{\circ}{\eta} \overset{\circ}{\sigma} \overset{\circ}{\omicron} \overset{\circ}{\delta} \overset{\circ}{\alpha} \overset{\circ}{\tau} \overset{\circ}{\eta} \overset{\circ}{\varsigma} \overset{\circ}{\iota} \overset{\circ}{\lambda} \overset{\circ}{\alpha} \overset{\circ}{\nu} \overset{\circ}{\eta} \overset{\circ}{\varsigma} \overset{\circ}{\lambda} \overset{\circ}{\epsilon} \overset{\circ}{\upsilon} \overset{\circ}{\theta} \overset{\circ}{\epsilon}$
 μ ρ ο δ α ς σ τ ο ς ε μ ε υ τ η ς ο δ α τ η ς ι λ α ν η ς ε λ ε υ θ ε

$\overset{\circ}{\rho} \overset{\circ}{\omega} \overset{\circ}{\sigma} \overset{\circ}{\alpha} \overset{\circ}{\nu} \overset{\circ}{\tau} \overset{\circ}{\alpha} \overset{\circ}{\nu} \overset{\circ}{\eta} \overset{\circ}{\mu} \overset{\circ}{\rho} \overset{\circ}{\omicron} \overset{\circ}{\nu} \overset{\circ}{\omega} \overset{\circ}{\delta} \overset{\circ}{\iota} \overset{\circ}{\alpha} \overset{\circ}{\varsigma} \overset{\circ}{\sigma} \overset{\circ}{\omicron} \overset{\circ}{\iota} \overset{\circ}{\mu} \overset{\circ}{\rho} \overset{\circ}{\omicron} \overset{\circ}{\epsilon} \overset{\circ}{\epsilon} \overset{\circ}{\rho} \overset{\circ}{\epsilon} \overset{\circ}{\iota} \overset{\circ}{\nu}$
 ρ ω σ α ν τ α η μ ρ ο ν ω ω δ ι α ς σ ο ι μ ρ ο ρ ε ε ρ ε ι ν

$\overset{\circ}{\theta} \overset{\circ}{\iota} \overset{\circ}{\omicron} \overset{\circ}{\nu} \overset{\circ}{\alpha} \overset{\circ}{\theta} \overset{\circ}{\alpha} \overset{\circ}{\rho} \overset{\circ}{\omicron} \overset{\circ}{\nu} \overset{\circ}{\epsilon} \overset{\circ}{\mu} \overset{\circ}{\epsilon} \overset{\circ}{\tau} \overset{\circ}{\alpha} \overset{\circ}{\nu} \overset{\circ}{\alpha} \overset{\circ}{\mu} \overset{\circ}{\omicron} \overset{\circ}{\iota} \overset{\circ}{\sigma} \overset{\circ}{\theta} \overset{\circ}{\epsilon} \overset{\circ}{\nu} \overset{\circ}{\tau} \overset{\circ}{\alpha} \overset{\circ}{\iota} \overset{\circ}{\nu} \overset{\circ}{\alpha}$
 θ ι ο ν α θ α ρ ο ν ε ν μ ε τ α ν α α μ ο ι μ ο ι σ θ ε ν τ α ι ν α α

$\overset{\circ}{\nu} \overset{\circ}{\rho} \overset{\circ}{\omicron} \overset{\circ}{\delta} \overset{\circ}{\omega} \overset{\circ}{\nu} \overset{\circ}{\alpha} \overset{\circ}{\gamma} \overset{\circ}{\omega} \overset{\circ}{\tau} \overset{\circ}{\eta} \overset{\circ}{\varsigma} \overset{\circ}{\epsilon} \overset{\circ}{\upsilon} \overset{\circ}{\mu} \overset{\circ}{\alpha} \overset{\circ}{\iota} \overset{\circ}{\alpha} \overset{\circ}{\varsigma} \overset{\circ}{\sigma} \overset{\circ}{\tau} \overset{\circ}{\rho} \overset{\circ}{\omega} \overset{\circ}{\nu} \overset{\circ}{\eta} \overset{\circ}{\iota} \overset{\circ}{\iota} \overset{\circ}{\epsilon} \overset{\circ}{\sigma} \overset{\circ}{\tau} \overset{\circ}{\omicron} \overset{\circ}{\varsigma}$
 ν ρ ο δ ω ν α γ ω τ η ς ε υ μ α ι α ς σ τ ρ ω ν η ς η ι τ ι ε σ τ ο ς σ τ

$\overset{\circ}{\sigma} \overset{\circ}{\epsilon} \overset{\circ}{\sigma} \overset{\circ}{\omega} \overset{\circ}{\tau} \overset{\circ}{\epsilon} \overset{\circ}{\epsilon} \overset{\circ}{\sigma} \overset{\circ}{\epsilon} \overset{\circ}{\rho} \overset{\circ}{\omicron} \overset{\circ}{\nu} \overset{\circ}{\delta} \overset{\circ}{\epsilon} \overset{\circ}{\iota} \overset{\circ}{\rho} \overset{\circ}{\eta} \overset{\circ}{\nu} \overset{\circ}{\eta}$
 σ ε σ ω τ ε ε σ ε ρ ο ν ο ρ ε υ δ ε ι ς ε ι ρ η ν η

1956
 N. T. B.

Let $f(x) = x^2 + 2x + 1$ and $g(x) = x^2 + 1$.
 Then $f(x) - g(x) = (x^2 + 2x + 1) - (x^2 + 1) = 2x$.

So $f(x) = g(x) + 2x$.
 Thus $f(x) - g(x) = 2x$.

Let $f(x) = x^2 + 2x + 1$ and $g(x) = x^2 + 1$.
 Then $f(x) - g(x) = (x^2 + 2x + 1) - (x^2 + 1) = 2x$.

So $f(x) = g(x) + 2x$.
 Thus $f(x) - g(x) = 2x$.

Let $f(x) = x^2 + 2x + 1$ and $g(x) = x^2 + 1$.
 Then $f(x) - g(x) = (x^2 + 2x + 1) - (x^2 + 1) = 2x$.

So $f(x) = g(x) + 2x$.
 Thus $f(x) - g(x) = 2x$.

Let $f(x) = x^2 + 2x + 1$ and $g(x) = x^2 + 1$.
 Then $f(x) - g(x) = (x^2 + 2x + 1) - (x^2 + 1) = 2x$.

So $f(x) = g(x) + 2x$.
 Thus $f(x) - g(x) = 2x$.

ΚΥΡΙΕ ΕΙΚΕΚΡΑΞ ΉΧΟΣ ΠΡΩΤΗ ΝΗ
ΕΙΣ ΣΟΥΤΟΜΟΝ ΕΙΡΗ ΜΕΛΟΣ

Κυ ρι ε ε υε υπραξ προσσεει σα υσ σουνηει σα υσ σουνηει

Κυ ρι ε Κυ ρι ε ε υε υπραξ προσσεει σα υσ σουνηει

προσσεειτη φωνη της δε η σε ως με εντω υε υπρα γε ναιμε

προσσεει σα υσ σουνηει Κυ ρι ε

ΚΑΤΑΝΥΚΤΙΚΑ ΤΗΣ Μ. ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ
Τῆ Κυριαυῆ ἑσπέρας ΝΗ

Σε τον βασι λεα υ Δε σποο την Αγγελουι α πικυω

α νυμυσσιν ε γωδε σοιοι προσπει ι πτω ως

ο Τε λωνης υπρα α ζων ο Θε ος ι λασθητι μοι υ

σω ω σουνη με

1956

The first part of the paper is devoted to a general
 discussion of the problem. It is shown that the
 problem is equivalent to the problem of finding
 the minimum of a certain functional. This
 functional is defined as follows:

$$J(u) = \int_{\Omega} |\nabla u|^2 dx + \int_{\Omega} f(x) u dx$$

where Ω is the domain of interest, ∇ is the gradient operator, and $f(x)$ is a given function.

The second part of the paper is devoted to the
 construction of a numerical algorithm for the
 solution of the problem. It is shown that the
 algorithm is stable and convergent. The
 results of numerical calculations are presented
 in the following table.

The first part of the paper is devoted to a general
 discussion of the problem. It is shown that the
 problem is equivalent to a problem in the theory of
 differential equations. The second part of the paper
 is devoted to a detailed study of the problem in the
 case of a certain class of functions. It is shown that
 the problem is solvable in this case. The third part
 of the paper is devoted to a study of the problem in
 the case of a certain class of functions. It is shown
 that the problem is solvable in this case. The fourth
 part of the paper is devoted to a study of the problem
 in the case of a certain class of functions. It is shown
 that the problem is solvable in this case.

ΚΥΡΙΕ ΕΚΕΚΡΑΞ ²ΗΧΟΣ ^π_{οι} ΝΗ
Εἰς σύντομον εἶρη μέλος

^N
Κυ ρι ε ε υ ε υ ρ α ξ η π ρ ο σ ε ε ι σ χ υ σ σ ο υ ν μ ε ι σ χ υ σ σ ο υ ν μ ε

Κυ ρι ε Κυ ρι ε ε υ ε υ ρ α ξ η π ρ ο σ ε ε ι σ χ υ σ σ ο υ ν μ ε

π ρ ο σ χ ε σ τ η β ω ν η τ η ς δ ε η σ ε ω σ μ ε ε ν τ ω υ ε υ ρ α ξ η ν α ι μ ε

π ρ ο σ ε ε ι σ χ υ σ σ ο υ ν μ ε ^π ^N ^{οι}
Κυ ρι ε ε

ΚΑΤΑΝΥΚΤΙΚΑ ΤΗΣ Μ. ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ
Τῆ Κυριακῆ ἑσπέρας ΝΗ

^N
Σ ε τ ο ν Β α σ ι λ ε α υ Δ ε σ π ο ο τ η ν Α γ γ ε λ ο ι α η σ υ ζ ο υ ς

κ ^Δ
χ ν υ μ ν τ σ ι ν ε γ ω δ ε σ ο ι σ ι π ρ ο σ π ε ι ε ι π τ ω ω ς

^N ^N
ο Τ ε λ ω ν η ς υ ρ α χ α ζ ω ν ο Θ ε ο ς ε λ α σ θ η τ ε ι μ ο ι υ γ

σ ω η σ ο υ ν μ ε

1956

$\overset{\circ}{\Delta} \chi \overset{\circ}{\nu} \rho \nu \chi \overset{\circ}{\mu} \overset{\circ}{\omicron} \overset{\circ}{\iota} \overset{\circ}{\delta} \overset{\circ}{\upsilon} \overset{\circ}{\sigma} \overset{\circ}{\varsigma} \overset{\circ}{\theta} \overset{\circ}{\epsilon} \overset{\circ}{\omicron} \overset{\circ}{\sigma} \overset{\circ}{\omega} \overset{\circ}{\varsigma} \overset{\circ}{\nu} \overset{\circ}{\omicron} \overset{\circ}{\rho} \overset{\circ}{\tau} \overset{\circ}{\eta} \overset{\circ}{\gamma} \overset{\circ}{\upsilon} \overset{\circ}{\kappa} \overset{\circ}{\alpha} \overset{\circ}{\iota} \overset{\circ}{\omega} \overset{\circ}{\iota}$
 Δχ νρ ν χ μ ο ι δ υ σ ς θ ε ο σ ω ς ν ο τ ρ η γ υ κ α ι ω ι

$\overset{\circ}{\tau} \overset{\circ}{\eta} \overset{\circ}{\chi} \overset{\circ}{\mu} \overset{\circ}{\alpha} \overset{\circ}{\rho} \overset{\circ}{\tau} \overset{\circ}{\omega} \overset{\circ}{\lambda} \omega \overset{\circ}{\nu} \overset{\circ}{\gamma} \overset{\circ}{\chi} \overset{\circ}{\xi} \overset{\circ}{\iota} \overset{\circ}{\omega} \overset{\circ}{\sigma} \overset{\circ}{\upsilon} \overset{\circ}{\nu} \overset{\circ}{\mu} \overset{\circ}{\epsilon} \overset{\circ}{\beta} \overset{\circ}{\rho} \overset{\circ}{\epsilon} \overset{\circ}{\epsilon} \overset{\circ}{\chi} \overset{\circ}{\epsilon} \overset{\circ}{\iota} \overset{\circ}{\nu} \overset{\circ}{\tau} \overset{\circ}{\sigma} \varsigma$
 η χ μ α ρ τ ω λ ω ν γ χ ξ ι ω σ υ ν μ ε β ρ ε ε χ ε ι ν τ σ ς

$\overset{\circ}{\mu} \overset{\circ}{\omicron} \overset{\circ}{\delta} \overset{\circ}{\chi} \overset{\circ}{\sigma} \overset{\circ}{\sigma} \overset{\circ}{\tau} \overset{\circ}{\eta} \overset{\circ}{\varsigma} \overset{\circ}{\epsilon} \overset{\circ}{\mu} \overset{\circ}{\epsilon} \overset{\circ}{\tau} \overset{\circ}{\eta} \overset{\circ}{\sigma} \overset{\circ}{\omicron} \overset{\circ}{\delta} \overset{\circ}{\tau} \overset{\circ}{\eta} \overset{\circ}{\varsigma} \overset{\circ}{\mu} \overset{\circ}{\lambda} \overset{\circ}{\alpha} \overset{\circ}{\nu} \overset{\circ}{\eta} \overset{\circ}{\varsigma} \overset{\circ}{\epsilon} \overset{\circ}{\lambda} \overset{\circ}{\epsilon} \overset{\circ}{\upsilon} \overset{\circ}{\theta} \epsilon$
 μ ο δ χ σ σ τ η ς ε μ ε τ η σ ο δ τ η ς μ λ α ν η ς ε λ ε υ θ ε

$\overset{\circ}{\rho} \overset{\circ}{\omega} \overset{\circ}{\sigma} \overset{\circ}{\alpha} \overset{\circ}{\nu} \overset{\circ}{\tau} \overset{\circ}{\chi} \overset{\circ}{\nu} \overset{\circ}{\gamma} \overset{\circ}{\mu} \overset{\circ}{\rho} \overset{\circ}{\nu} \overset{\circ}{\epsilon} \overset{\circ}{\omega} \overset{\circ}{\delta} \overset{\circ}{\iota} \overset{\circ}{\chi} \overset{\circ}{\sigma} \overset{\circ}{\iota} \overset{\circ}{\mu} \overset{\circ}{\rho} \overset{\circ}{\upsilon} \overset{\circ}{\sigma} \overset{\circ}{\phi} \overset{\circ}{\epsilon} \overset{\circ}{\epsilon} \overset{\circ}{\rho} \overset{\circ}{\epsilon} \overset{\circ}{\iota} \overset{\circ}{\nu}$
 ρ ω σ α ν τ χ ν γ μ ρ ν ε ω δ ι χ σ ι μ ρ υ σ φ ε ε ρ ε ι ν

$\overset{\circ}{\beta} \overset{\circ}{\epsilon} \overset{\circ}{\omicron} \overset{\circ}{\nu} \overset{\circ}{\iota} \overset{\circ}{\chi} \overset{\circ}{\theta} \overset{\circ}{\alpha} \overset{\circ}{\rho} \overset{\circ}{\nu} \overset{\circ}{\epsilon} \overset{\circ}{\nu} \overset{\circ}{\mu} \overset{\circ}{\epsilon} \overset{\circ}{\tau} \overset{\circ}{\chi} \overset{\circ}{\nu} \overset{\circ}{\alpha} \overset{\circ}{\chi} \overset{\circ}{\mu} \overset{\circ}{\omicron} \overset{\circ}{\iota} \overset{\circ}{\sigma} \overset{\circ}{\theta} \overset{\circ}{\epsilon} \overset{\circ}{\nu} \overset{\circ}{\tau} \overset{\circ}{\chi} \overset{\circ}{\iota} \overset{\circ}{\nu} \overset{\circ}{\alpha} \overset{\circ}{\chi}$
 β ε ο ν ι χ θ α ρ ν ε ν μ ε τ χ ν α χ μ ο ι ι σ θ ε ν τ χ ι ν α χ

$\overset{\circ}{\mu} \overset{\circ}{\iota} \overset{\circ}{\sigma} \overset{\circ}{\tau} \overset{\circ}{\omega} \overset{\circ}{\mu} \overset{\circ}{\alpha} \overset{\circ}{\gamma} \overset{\circ}{\iota} \overset{\circ}{\omega} \overset{\circ}{\tau} \overset{\circ}{\eta} \overset{\circ}{\varsigma} \overset{\circ}{\epsilon} \overset{\circ}{\nu} \overset{\circ}{\mu} \overset{\circ}{\tau} \overset{\circ}{\iota} \overset{\circ}{\chi} \overset{\circ}{\sigma} \overset{\circ}{\tau} \overset{\circ}{\phi} \overset{\circ}{\omega} \overset{\circ}{\nu} \overset{\circ}{\eta} \overset{\circ}{\iota} \overset{\circ}{\mu} \overset{\circ}{\iota} \overset{\circ}{\epsilon} \overset{\circ}{\sigma} \overset{\circ}{\tau} \overset{\circ}{\sigma} \overset{\circ}{\varsigma}$
 ι σ τ ω μ α γ ι ω τ η ς ε ν μ τ ι χ σ τ φ ω ν η ι μ ι ε σ τ σ ς

$\overset{\circ}{\sigma} \overset{\circ}{\epsilon} \overset{\circ}{\omega} \overset{\circ}{\tau} \overset{\circ}{\epsilon} \overset{\circ}{\epsilon} \overset{\circ}{\sigma} \overset{\circ}{\epsilon} \overset{\circ}{\nu} \overset{\circ}{\omicron} \overset{\circ}{\rho} \overset{\circ}{\epsilon} \overset{\circ}{\upsilon} \overset{\circ}{\sigma} \overset{\circ}{\epsilon} \overset{\circ}{\iota} \overset{\circ}{\varsigma} \overset{\circ}{\epsilon} \overset{\circ}{\iota} \overset{\circ}{\rho} \overset{\circ}{\eta} \overset{\circ}{\nu} \overset{\circ}{\nu} \overset{\circ}{\omicron}$
 σ ε ω τ ε ε σ ε ν ο ρ ε υ σ ε ι σ ε ι ρ η ν ν ο

1956
N. T. B.

F⁰¹

ρέαν ἐκ τῆς ἀκοιμήτου κανδήλας, μὲ τὴν χαρμύσινον ἀναράνισιν: «Δεῦτε λάβετε φῶς ἐκ τοῦ ἀνεσπέρου Φωτός...»

Συνεπιληρώθησαν ἤδη τρεῖς ἡμέραι ἐν τῷ τάφῳ.—'Απὸ τῆς ὥρας τῆς Σταυρώσεως, 3 μ.μ., μέχρι τῆς δόσεως τοῦ ἡλίου τῆς Παρασκευῆς, εἶναι ἡ πρώτη ἡμέρα. 'Απὸ τῆς δόσεως τοῦ ἡλίου τῆς Παρασκευῆς μέχρι τῆς δόσεως τοῦ ἡλίου τοῦ Σαββάτου εἶναι ἡ δευτέρα ἡμέρα. Καὶ ἀπὸ τῆς δόσεως τοῦ Σαββάτου ἀρχίζει ἡ τρίτη ἡμέρα.—Καὶ αὐτῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀνέστη ὁ Κύριος, «κατὰ τὰς Γραφάς».

'Ἀστραπόμορφος ἄγγελος, ἐπὶ τοῦ λίθου τοῦ Παναγίου Τάφου καθήμενος, ἐπιηρόφθησε περὶ τούτου τὰς ἁγίας Γυναῖκας καὶ ἐπέσπευσαν φαίναν ἕνα μεταδώσαν τὴν εἰδήσιν τῆς χαρᾶς εἰς τοὺς τοβορμημένους μαθητὰς τοῦ Κυρίου καὶ τοὺς ἄλλους πιστοὺς.

«Καὶ ἰδοὺ Ἰησοῦς ἀπήντησεν αὐτάς λέγων· Χαίρετε!...»
«Πορευομένων δὲ αὐτῶν, ἰδοὺ τινες τῆς κοστωθῆας, ἐλθόντες εἰς τὴν πόλιν, ἀπήγγελλον τοῖς ἀρχιερεῦσι τὰ γενόμενα».

Ἦσυχαι καὶ ἠσφαλισμένοι, οἱ πρόκριτοι τοῦ λαοῦ ἐνηβρύνοντο διὰ τὰ μωκρὰ ἔργα τῶν! Καὶ τώρα, ἰδοὺ! Οἱ ἔθιοι οἱ στρατιῶται τῶν ἀγγέλων τὴν Ἀνάστασιν ἔδεικνουν! Ὡ! ποῖα μετὰ πτωσις! Ὡ! ποῖα θεῖα रिτῆ ἀνέτρεψε

τὰ σχέδια τῶν καὶ τοὺς ἐπλήρωσεν ἀπορώσεως! Καὶ ποῖα ἀνάστασις καὶ τῶσεως ἐλπίδων διὰ τοὺς μαθητὰς καὶ ὁπαδοὺς τοῦ Κυρίου!

Καὶ «ἔδειξαν ἀργύρια ἱκανὰ τοῖς στρατιώταις—οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι—λέγοντες: Εἴπατε, ὅτι οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, νυκτὸς ἐλθόντες, ἔκλεψαν αὐτόν, ἡμῶν κοιμωμένων». Ἄλλ' ἢ ἡ Ἀνάστασις τοῦ Ἀυρωτοῦ εἶναι γεγονός, καὶ οὐδ' ἔλαι τοῦ Σατανᾶ εἰ δυνάμεις δὲν θὰ ἰσχύσουν νὰ τὴν συγκαλύψουν!..

*
«Ἐγένετο τὸ καθαρτήριο Πάσχα καὶ αἰθὴς ἐκ τοῦ Τάφου ὠραῖος δικαιοσύνης ἔλαμψεν ἡμῖν ἥλιος!»
Καὶ εἶναι πλέον «ἡ κλητὴ καὶ ἁγία» αὐτῆ ἡμέρα «βασιλεὺς καὶ κυρία» εἶναι «εορτὴν εορτῆ καὶ πανήγυρις πανηγύρεων»!

Εἶναι ἡμέρα, ποὺ ὑποσημαίνει καὶ τὴν ἰδίαν ἡμῶν ἀνάστασιν καὶ ἀπολύτρωσιν εἶναι ἡμέρα, ποὺ μᾶς πείθει, ὅτι καὶ ἡμεῖς θὰ γίνωμεν μέτοχοι καὶ κοινωνοὶ τῆς αἰωνίου καὶ ἀκατάλυτου Βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

Καὶ διὰ τούτα, οἱ πολλοὶ τῆς χριστιανικῆς πίστεως, ὡς θεοφεγγεῖς φωστῆρες, «ἐκ θυμῶν καὶ βορρᾶ καὶ θαλάσσης καὶ ἑώας», συγκεντροῦνται νοερῶς περὶ τὸν τόπον τοῦ Μαρτυρίου καὶ κλίνουσι γόνυ πλήρεις εὐλαβείας πρὸ τοῦ Τάφου, ἀπὸ τοῦ ὁποῦ ἐξέλαμψε τὸ φῶς τῆς δικαιοσύνης, τὸ φῶς τὸ λύτερον τῆς λύ-

ΤΟ ΕΟΡΤΟΛΟΓΙΟΝ ΜΑΣ

17-23 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1955

17. Κυριακὴ τοῦ Πάσχα: + Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Κυρίου.—Μάρκ. 16 (στ'), 18.—Πράξ. 1 (στ'), 1-8. Ἰωάν. 1 (α'), 1-17.—Συμεὼν Ἐπισκόπου Πριβόθς Ἱερου., Ἀγαπητοῦ Πάπας Ρωσάκου Πάριθς Ἱερου., Ἀγαπητοῦ Πάπας Ἰμψ: Ἄδριανοῦ κλπ. Μαρτύρων.—12 ἐπιγράμματα: Ὁ Ἐσπερινὸς τῆς Ἀγάπης: Ἰαζυ. 20 (κ'), 19-25.

18. Δευτέρα Δοκαιοσύνης: Ἰωάννου καὶ Ἀθανασίας Ὁσίου. (Ψάλλεται καὶ ἡ μεταστέλλεται Ἀκολουθία τοῦ Πατριάρχου Γρηγορίου τοῦ α' Ἀρχολοῦ, 1 (α'), 12-17, 21-25. Ἰωάν. 1 (α'), 18-Ε'.—Πράξ. 1 (α'), 12-17, 21-25. Ἰωάν. 1 (α'), 18-28. Ἐβρ. 7 (ζ') 26-6, (η'), 7.—Ἀναστάσιμα Β' Ἡ. Χου.

19. Τρίτη Δοκαιοσύνης: Πανουργίου Ἱερομάρτυρος.—Πράξ. 2 (β'), 14-21. Λουκ. 24 (κδ'), 12-35.—Ἀναστάσιμα Γ' Ἡ. Χου.

20. Τετάρτη Δοκαιοσύνης: Θεοδώρου Τριχινῆ Ὁσίου, Ζαχαρίου Ἀποστόλου.—Πράξ. 2 (β'), 22-37. Ἰωάν. 1 (α'), 35-52.—Ἀναστάσιμα Δ' Ἡ. Χου.

21. Πέμπτη Δοκαιοσύνης Ἰανουαρίου Ἱερομάρτυρος.—Πράξ. 2 (β'), 38-43. Ἰωάν. 3 (γ'), 1-15.—Ἀναστάσιμα Πλ. Α' Ἡ. Χου.

22. Παρασκευὴ Δοκαιοσύνης: + Τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς Θεοδώρου Σκεδάτου Ὁσίου, Ναθαναὴλ Ἀποστόλου.—Πράξ. 3 (γ'), 1-8. Ἰωάν. 2 (β'), 12-22.—Ἀναστάσιμα Πλ. Β' Ἡ. Χου.

23. Σάββατον Δοκαιοσύνης: + Γεωργίου Τροπαιοφόρου Μεγαλομάρτυρος.—Πράξ. 3 (γ'), 11-16, 12 (β'), 1-11. Ἰωάν. 3 (γ'), 22-33.—Ἀναστάσιμα Πλ. Δ' Ἡ. Χου.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ

(24 Ἀπριλίου 1955)

Κυριακὴ τοῦ Θεωμᾶ (Ἀντίπαρχου): Ἐσθθινὸν Α' [Ματθ. 28 (κη'), 1-20].—Πράξ. 5 (ε'), 12-20. Ἰωάν. 20 (κ'), 19-31.—Ἐλισάβετ Ὁσίας Σαββα Στρατηλάτου.

της, τὸ φῶς τῆς ζωῆς τὸ ἀφθαρτὸν!
 Ἄς συνέλθωμεν οἱ ἄνθρωποι! Ἄς
 συνέλθωμεν τὴν σημερινὴν τῆς ἀγίας.
 Ἀναστάσεως ἡμέραν! «Λαμπρυνθῶμεν τῇ
 πανηγύρει καὶ ἀλλήλους περιπτύζομεθα»!
 Καί, οἰκειοποιούμενοι τὴν ἐκ τοῦ Τάφου
 τοῦ Κυρίου ἀνατελισαν χαράν, ἃς ἐγ-
 κολποθῶμεν τὴν ἀγάπην «καὶ τοῖς μισοῦ-
 σιν ἡμᾶς συγχωρήσωμεν πάντα τῇ Ἀνα-
 στάσει», ὅπως ὠραύτατα ψάλλει ἡ ἀγία
 μας Ἐκκλησία σήμερον, «καὶ οὕτω βοήσω-
 μεν: Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν
 θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ
 τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζῶν ἡχα-
 ρισάμενος».

Χ. Δ.

ΠΑΣΧΑΛΙΝΑΙ ΣΚΕΨΕΙΣ

Ὅταν τελοῦν οἱ Ἑβραῖοι τὸ ἰδικόν των,
 τὸ τυπικόν, Πάσχα, ὁ νεώτερος υἱὸς τῆς οἰ-
 κογενείας; ἔρωτᾷ, ἐν ᾧ ὅλοι εἶναι συνηθοι-
 σμένοι γόρω ἀπὸ τὸ πασχαλινὸ τραπέζι,
 καὶ ζητεῖ νὰ μῆθῃ τὴν αἰτίαν τῆς ἑορτῆς.
 Καὶ ὁ γεροντότερος, ἢ ὁ ἀρχηγὸς τῆς οἰκο-
 γενείας, δηγεῖται πῶς ὁ Κύριος διεφύλαξε
 τὸν Ἰσραηλιτικὸν λαὸν ἐν Αἰγύπτῳ καὶ διε-
 βίβασεν αὐτὸν διὰ μέσον τῆς Ἐρυθρᾶς θα-
 λάσσης ἀπὸ τῆς δουλείας εἰς τὴν ἐλευθερίαν.

Ὅταν οἱ χριστιανοὶ ἑορτάζουσιν τὸ Πά-
 σχα τὸ ἰδικόν των, τὸ πραγματικόν, λαμβά-
 νουν, ἀρά γε, τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐνθυμηθοῦν
 καὶ οἱ ἴδιοι καὶ νὰ διδάξουν καὶ εἰς τὰ
 τέκνα των, ὅτι ὁ Κύριος ἔδωκεν Ἐσπὸν
 Θεοῦσαν ὑπὲρ ἡμῶν καὶ διὰ τοῦ Αἱματός Του
 ἐκαθάρισε τὴν ἰδικὴν μας ἀκαθαρσίαν
 καὶ ὅτι διὰ τοῦ Θανάτου τοῦ Κυρίου
 ἐνίκηθη ὁ Θάνατος καὶ διὰ τῆς Ἀναστά-
 σεως Του ἐδόθη καὶ πάλιν εἰς ὅλους ἡμᾶς
 τοὺς πιστεύοντας εἰς Αὐτὸν ἡ χάρις τῆς
 Ἀπολυτρόσεως, ἡ νίκη ἐναντίον τῆς ἁμαρ-
 τίας, ἡ αἰώνιος Ζωὴ καὶ Βασιλεία;

Εἶναι ἡ ἑορταστικὴ συγκέντρωσις καθέ
 χριστιανικῆς οἰκογενείας, κατὰ τὴν μεγάλ-
 ην αὐτὴν Ἠμέραν τῆς Ἀναστάσεως, ἡ

ἀφορμὴ διὰ νὰ ἐνθυμηθοῦν ὅλοι, ὅτι, τόσον
 ἀγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν
 Υἱὸν Αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ
 πιστεύων εἰς Αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχῃ
 ζωὴν αἰώνιον». — Ἀλλὰ χρησιμοποιεῖται
 ἐπαρκῶς καὶ ἐποφελῶς αὐτὴ ἡ λαμπρὰ εὐ-
 καιρία, ἰδίως διὰ νὰ διδαχθοῦν οἱ νεώτεροι;

*

Σκέψου ὄλλογον, Χριστιανέ.

Ἀπὸ τοῦ γεγονότος τὸ ὅποιον ἑορτάζο-
 μεν σήμερον ὀνομάσθη Κυριακὴ ἢ πρώτη
 ἡμέρα τῆς ἑβδομάδος, ποῦ ἀντικατέστησε
 τὸ Σάββατον, κατὰ τὸ ὅποιον ἀνε-
 παύοντο οἱ πιστοὶ τῆς Π. Διαθήκης.

Κάθε Κυριακῆν, κατὰ τὴν ὅποιαν ἀφη-
 κες τὴν ἐργασίαν σου, πῶς ἐπέρασε διὰ
 σέ; Τὴν ἐχρησιμοποίησες διὰ νὰ λατρεῖ-
 σης τὸν Κύριον, διὰ νὰ ἀκούσης τὸν θεῖον
 λόγον, διὰ νὰ μελετήσης τὸ θέλημα τοῦ
 Θεοῦ, διὰ νὰ ἐξετάσης τὸν ἑαυτόν σου,
 διὰ νὰ διδάξης τὰ τέκνα σου καὶ τοὺς
 ἄλλους συγγενεῖς σου, οἱ ὅποιοι ἔχον
 ἀνάγκην ἀπὸ τὴν διδασκαλίαν σου καὶ
 ἀπὸ τὸ παραδειγμά σου, διὰ νὰ βοηθήσης
 τοὺς πάσχοντας καὶ διὰ νὰ θρῆνης — μέ-
 μίαν λέξιν — τὴν ψυχὴν σου; Ἡ μήπως
 καὶ αὐτὴ ἀκόμη ἡ Κυριακὴ τοῦ Πάσχα
 εἶναι μία ἀφορμὴ ἀταξιῶν καὶ κραυπάλης
 καὶ μέθης ἁμαρτωλῆς, ἀπὸ τὴν ὅποιαν
 μολύνεται καὶ ἀσθενεῖ ἡ ψυχὴ;

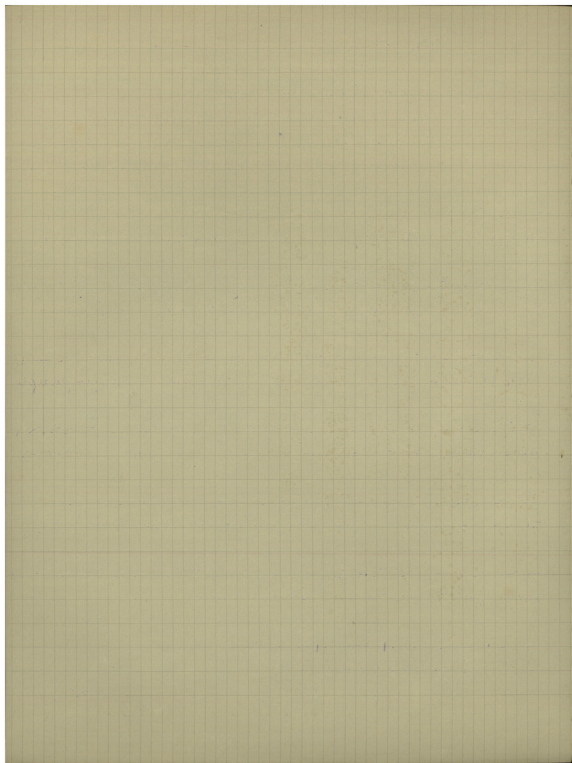
Σκέψου καὶ κάμε τὸ καθήκόν σου,
 Χριστιανέ, καὶ βάλε μίαν καλὴν ἀρχὴν
 ἀπὸ σήμερον εἰς τὴν ζωὴν σου. Ἀγία-
 σον τὴν σημερινὴν ἡμέραν καὶ, ἀπὸ σή-
 μερον, πᾶσαν Κυριακὴν καὶ ἐπίσημον
 τῆς πίστεώς μας ἑορτῆν.

Δ' ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν «ΦΩΝΗΝ ΚΥΠΡΙΟΥ»
 ἀπευθυνθέντος:

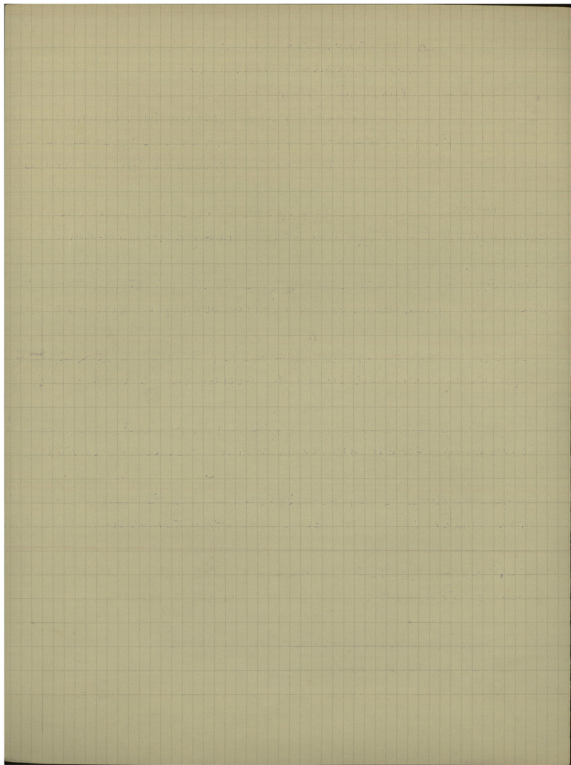
Αἶθε. Πρωτ. Ἐμμ. Γ. Μυτιληναίου
 Ἰασιῶν 1, Ἀθήνας. (Τηλέφ. 72.112).

Ἐπιτόμιος Τυπογραφεῖον:
 Τιμ. Ρούτσας, Ἰωάννου Ἀποστόλου 4.

M. G. A. MANUELIDES BROTHERS

CODES | SCOTT'S 10th EDITION
| BENTLEY'S

TELEGRAPHIC ADDRESS:
MANUELIDROS - PIRAEUS

CUNARD BUILDING
EM. NEPOLLU 2

Παναγία

192

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Ι. ΜΑΝΟΥΣΣΙΑΔΗΣ
ΝΕΙΡΠΑΛΕΥΤΙ

Δ Ήχος 7 β. Δι

Σύκος x Από βυλαιῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, από βυλαιῆς πρωΐας x | ε - | - > > ε | ε > > ε |

εχ πι σα τω Ι βρα η̇ επιτον

Κυριον Τα των Νη ζει ων νυνδι σε βδομα βαιδρω ως

εναρ ξω με θα τε λω ον τε η με ρανεξη με ρασα δε

Β ροι αρμα πυ ροσ εργα σα μενοι η μιν ως Η χλιας

Α Θεσβι της τα τε εσσα ρα με χα λασα ρε τας

Α τον νον α νυ ψω σω μεν α α πα θει α την σα ρια ο

Α Πλι σω μεν τη η α γνι α Τρε ποντες υ νι κων τε στον

Α εχ θρον

Ἡμεῖς τὸν Ἰησοῦν

ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἔμαθον ἀπὸ τοῦ Ἰησοῦ
ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἔμαθον ἀπὸ τοῦ Ἰησοῦ
ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἔμαθον ἀπὸ τοῦ Ἰησοῦ
ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἔμαθον ἀπὸ τοῦ Ἰησοῦ

ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἔμαθον ἀπὸ τοῦ Ἰησοῦ
ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἔμαθον ἀπὸ τοῦ Ἰησοῦ
ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἔμαθον ἀπὸ τοῦ Ἰησοῦ
ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἔμαθον ἀπὸ τοῦ Ἰησοῦ

ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἔμαθον ἀπὸ τοῦ Ἰησοῦ
ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἔμαθον ἀπὸ τοῦ Ἰησοῦ
ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἔμαθον ἀπὸ τοῦ Ἰησοῦ
ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἔμαθον ἀπὸ τοῦ Ἰησοῦ

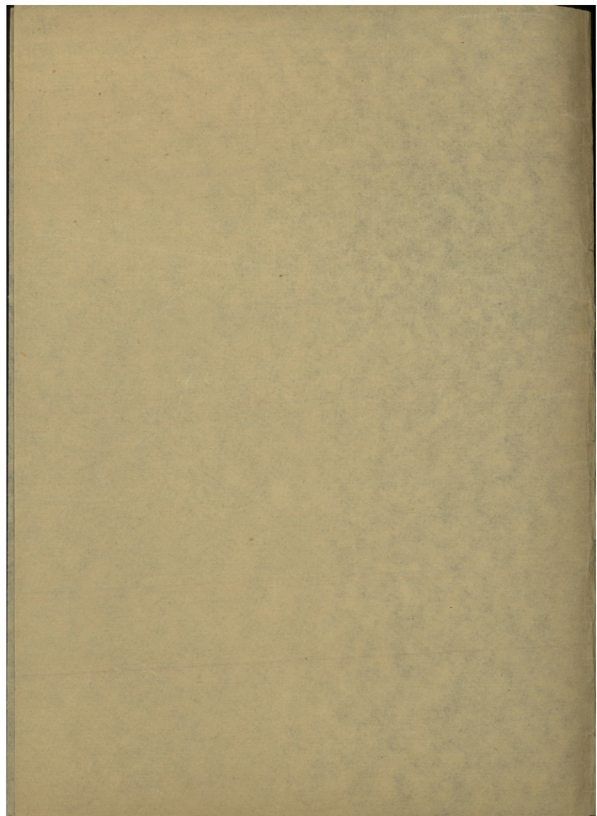
ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἔμαθον ἀπὸ τοῦ Ἰησοῦ
ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἔμαθον ἀπὸ τοῦ Ἰησοῦ
ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἔμαθον ἀπὸ τοῦ Ἰησοῦ
ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἔμαθον ἀπὸ τοῦ Ἰησοῦ

ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἔμαθον ἀπὸ τοῦ Ἰησοῦ
ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἔμαθον ἀπὸ τοῦ Ἰησοῦ
ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἔμαθον ἀπὸ τοῦ Ἰησοῦ
ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἔμαθον ἀπὸ τοῦ Ἰησοῦ

ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἔμαθον ἀπὸ τοῦ Ἰησοῦ
ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἔμαθον ἀπὸ τοῦ Ἰησοῦ
ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἔμαθον ἀπὸ τοῦ Ἰησοῦ
ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἔμαθον ἀπὸ τοῦ Ἰησοῦ

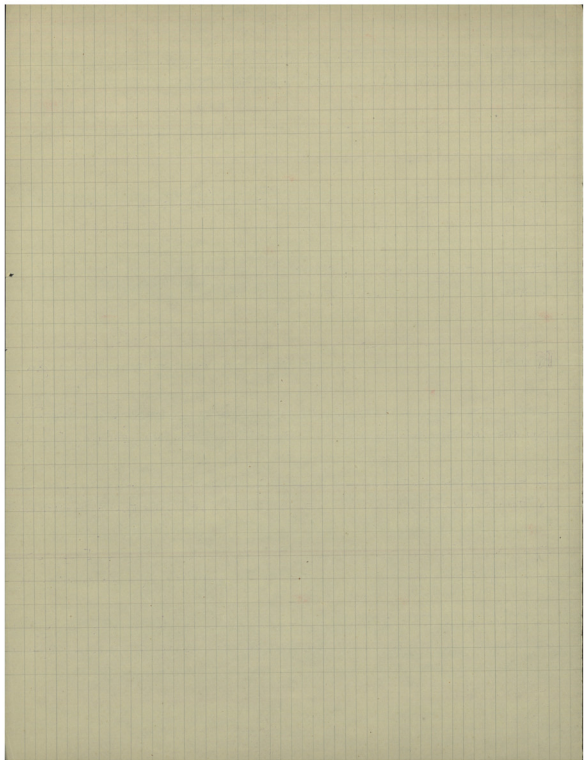
ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἔμαθον ἀπὸ τοῦ Ἰησοῦ

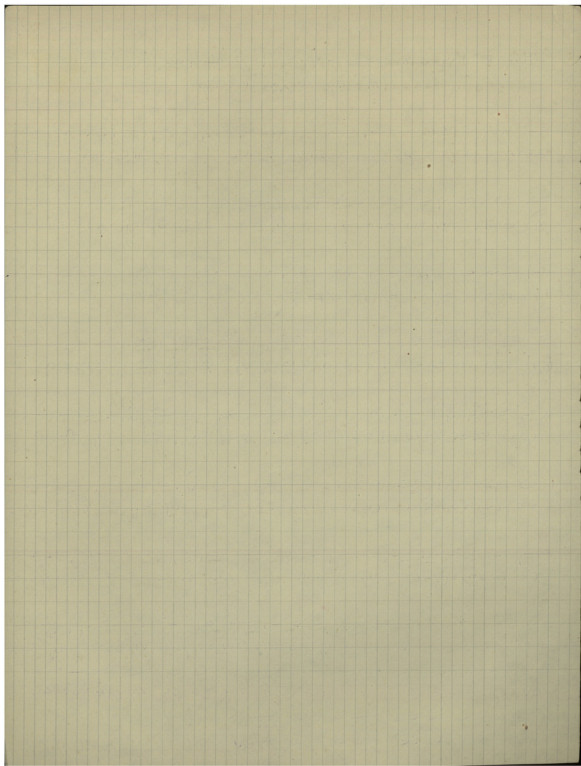

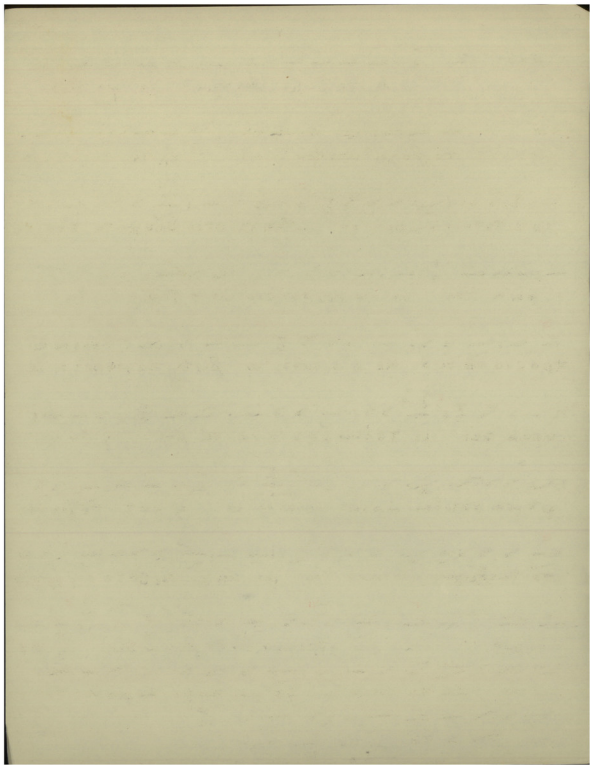

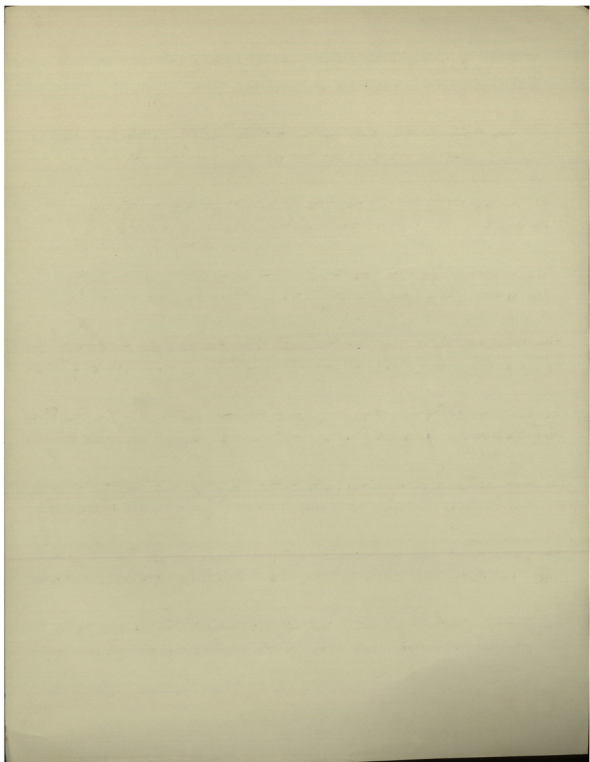

Die 7. Klasse der Mathematik
Einführung in die Algebra

1. Die Addition von Brüchen
Zwei Brüche mit gleichem Nenner addieren
Beispiel: $\frac{1}{4} + \frac{2}{4} = \frac{1+2}{4} = \frac{3}{4}$

2. Die Multiplikation von Brüchen
Zwei Brüche multiplizieren
Beispiel: $\frac{1}{2} \cdot \frac{3}{4} = \frac{1 \cdot 3}{2 \cdot 4} = \frac{3}{8}$

3. Die Division von Brüchen
Ein Bruch durch einen anderen dividieren
Beispiel: $\frac{1}{2} : \frac{3}{4} = \frac{1}{2} \cdot \frac{4}{3} = \frac{4}{6} = \frac{2}{3}$

4. Die Addition von Brüchen mit unterschiedlichen Nennern
Zwei Brüche mit unterschiedlichen Nennern addieren
Beispiel: $\frac{1}{2} + \frac{1}{3} = \frac{3}{6} + \frac{2}{6} = \frac{5}{6}$

5. Die Multiplikation von Brüchen mit unterschiedlichen Nennern
Zwei Brüche mit unterschiedlichen Nennern multiplizieren
Beispiel: $\frac{1}{2} \cdot \frac{3}{4} = \frac{1 \cdot 3}{2 \cdot 4} = \frac{3}{8}$

6. Die Division von Brüchen mit unterschiedlichen Nennern
Ein Bruch durch einen anderen dividieren
Beispiel: $\frac{1}{2} : \frac{3}{4} = \frac{1}{2} \cdot \frac{4}{3} = \frac{4}{6} = \frac{2}{3}$

7. Die Addition von Brüchen mit unterschiedlichen Nennern
Zwei Brüche mit unterschiedlichen Nennern addieren
Beispiel: $\frac{1}{2} + \frac{1}{3} = \frac{3}{6} + \frac{2}{6} = \frac{5}{6}$

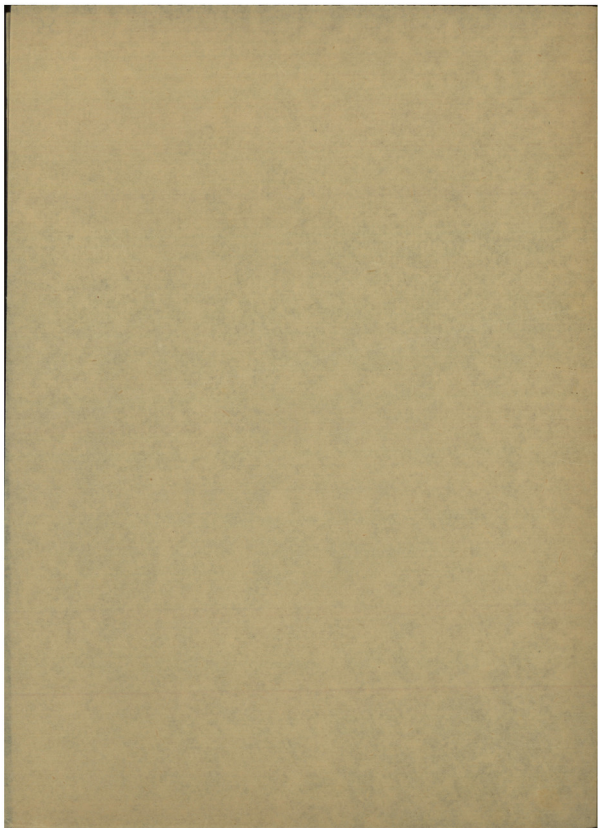
8. Die Multiplikation von Brüchen mit unterschiedlichen Nennern
Zwei Brüche mit unterschiedlichen Nennern multiplizieren
Beispiel: $\frac{1}{2} \cdot \frac{3}{4} = \frac{1 \cdot 3}{2 \cdot 4} = \frac{3}{8}$

100
100

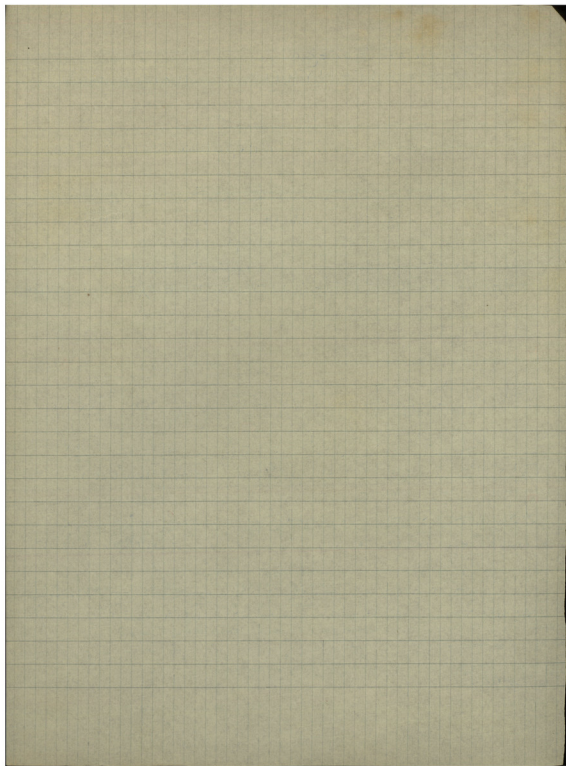

Τῆς Κυριαυῆς Ἑσπέρας

ΚΑΤΑΝΥΚΤΙΚΑ. ΤΗΧΟΙ Ξ ΠΑ

Π : 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100
Οὐκ ἐπέλαρον τοὺς λυτῶν παραπτώματων μετ' αὐτῶν

καὶ οὐκ ἔβουθεύσθησαν ἐπισημειώσασθαι τὰς μετὰ τὴν ἁμαρτίαν αὐτῶν ἁμαρτίας

αὐτῶν ὡς τὸ Πέτρον θεοῦ ἐπέλεξε ἵνα συνήκασεν

Π : 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100
Ἀλλοί τινες ἐπισημειώσασθαι τὰς μετὰ τὴν ἁμαρτίαν αὐτῶν ἁμαρτίας

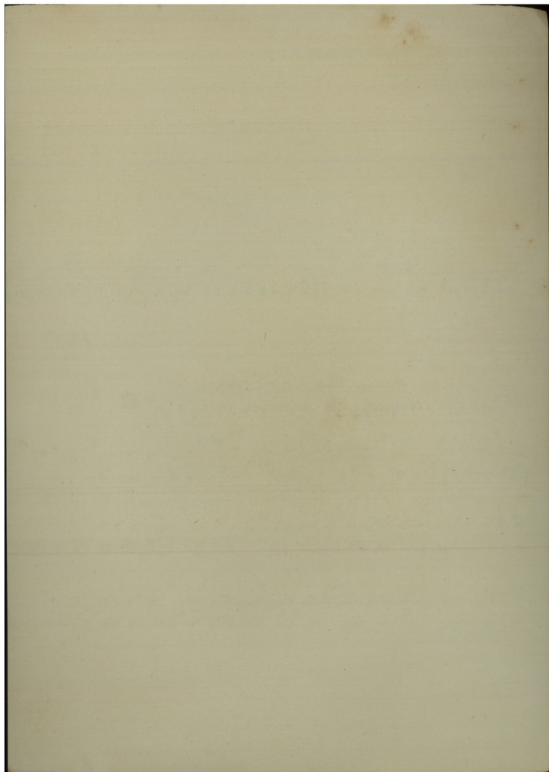
μελλόντων δὲ μοσεῖν ἐκεῖν ἵνα πᾶσι καὶ δεῖν

μηδὲ ἐπισημειώσασθαι τὰς μετὰ τὴν ἁμαρτίαν αὐτῶν ἁμαρτίας

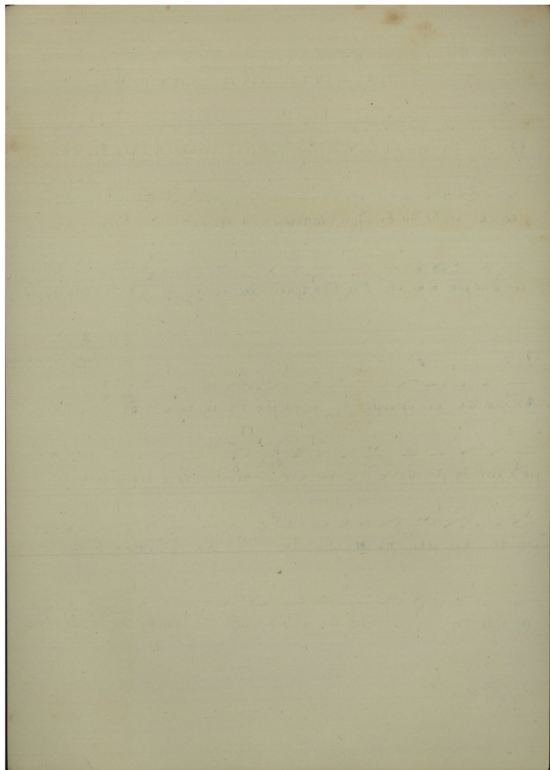
αὐτῶν ὡς τὸ Πέτρον θεοῦ ἐπέλεξε ἵνα συνήκασεν

1954

ουτος συνεστησεν οπως ει το κομμουνιστικα μεταρουν εις την Γαουλιαν
διδ νδ γνωρσσαν την Ρωσικην δικαιοσυνην.

"Εβδω, εις τας 'Ηνωμένας Πολιτειας, εχρειδισθησαν εννεα μηνες διδ
νδ τερματισθη η δλχη των. 'Εκατοντάδες μαρτύρων χητέθησαν ενώπιον
των ένδρκων συμπατριωτών των. 'Η έτυμηγορία ετι ησαν έννοχοι έξερόδθη
μετδ μυστικην σύσκεψιν.

"Από την Ιστορλαν των κομμουνιστών ποδ έξεπαρισθησαν προηγου-
μένως, προκύπτει ετι αυτοι οι 'Αμερικανοι κομμουνισται εδ παρεπέμνον-
το συντόμως ένώπιον των Σοβιετικών δικαστηρών και η τύχη των εδ ητο
πιθανός η αυτή με την τύχη πολλών άλλων, οι όποιοι μετέβησαν έξελ
πρό αυτών . . . . . ητοι καταδλχη έπι τή βάσει ψευδών κατηγοριών, μετδ
σύντομον δλχην, και εγκλεισίς των εις στρατόπεδον καταναγκαστικής
εργασίας η θανάτος".

Οι 15 'Αμερικανοι Κομμουνισται καταδικάσθησαν εις φυλάκισιν ένός
ζως τριών έτών και εις καταβολήν προστίμου 2.000 έως 6.000 δολλαρλώ.

Ο Χ. ΝΤΑΛΛΕΣ ΕΚΦΕΡΑΖΕΙ ΤΗΝ ΠΙΣΤΙΝ ΤΟΥ
ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΙΚΗΝ ΕΝΟΤΗΤΑ

ΟΥΔΙΣΙΓΚΤΩΝ-- Ο 'Υπουργός των 'Εξωτερικών των 'Ην. Πολιτειών
χ. Ντάλλεσ εινα βέβαιος, οτι εδ έννη της Εύρώπης εδ δημιουργήσου
την Εύρωπαϊκην 'Αμυντικην Κοινότητα, ητις εδ' ελποτελεση η 'Ισχυρόν και
άπρόσβλητον πυρηνά του Οργανισμού Β. 'Ατλαντικού.

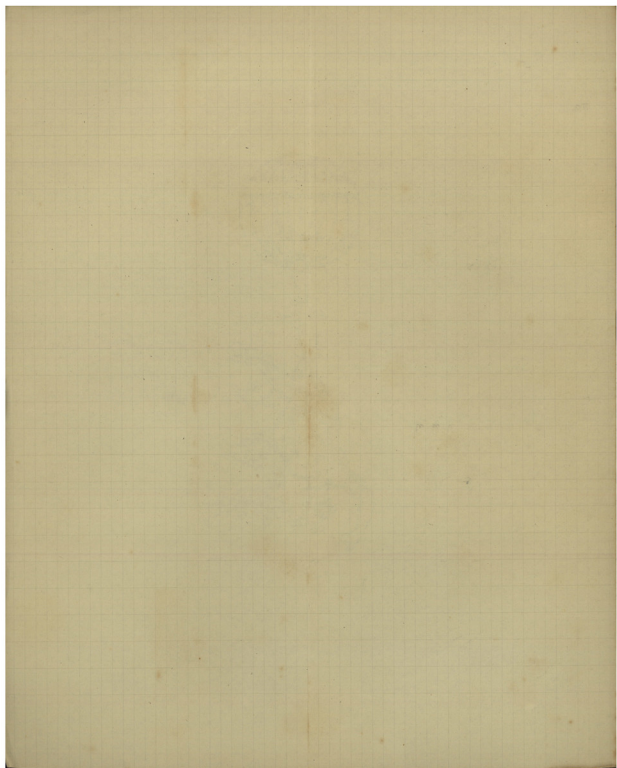
• / •

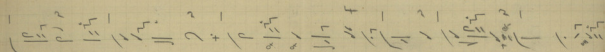
ο στρατηγός "Αγγελοχόουερ" έρόνισεν ότι "τό έθνος μας υποδεικνύεται εις νόμους, και αι υποθεσεις μας επιλύονται διό της δικαιοσύνης και δημοκρατίας των νόμων αυτών". Στο ρίσκον, ο Πρόεδρος δυτιθέτω προς ένα δικαστήν, εις επιρροδύετο διά λόγου πολιτικής, και εις έμφανει την ποιητήν έρει- δη εις έρωδες, ότι ο κομμουνιστής εις ήδυναντο να φεληθών, και "ο στανδάρτε τρόπος, εις της έκτελέσεως της δικαστικής διαδικασίας. Ο Πρόεδρος "Αγγελοχόουερ, όμως, δυτημετάριοε τό πρόβλημα ευθείως, φρονών ότι ο καλύτερος τρόπος έπιτελέσεως των δυτικειμενικών σκοπών, τού με- γανύτερου εκ των έλευθέρων έθνών ήτο να έξασφαλισθή η πλήρης έφαρ- μογή των νόμων της χώρας του. Τό πρόβλημα της δικαστικής διαδικα- σίας ήτο διαφές. Η είνη διεξήχθη κατά τρόπον δυερό- ληpton. Η δυθεώρησις της διαδικασίας έτεμηται. Ούτω, η διά- φασίς τού Προέδρου είναι σύμφωνος προς την διάφασιν τού λαού να ετε- ρασίση αυτών έναντιον της προδοσίας εις τό έσωτερικόν".

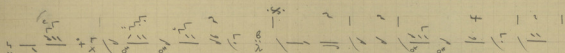
Η ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΤΩΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΠΟΛΕΜΙΤΩΝ
ΠΡΟΘΥΜΟΣ ΝΑ ΚΑΤΑΒΑΛΗ ΤΑ ΕΣΟΔΑ ΜΕΤΑΒΑΣΕΩΣ ΤΩΝ
13 ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΩΝ ΕΙΣ ΜΟΞΑΝ

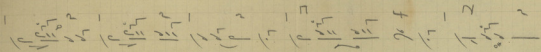
ΟΥΑΣΙΝΓΤΩΝ-- Η "Αμερικανική Λεγεών είναι πρόθυμος να καταβάλη δια τή έξοδα των 13 "Αμερικανών κομμουνιστών που καταδικάσθησαν πρόσφατως επί συνωμοσία, εις να μεταβούν, δυτεριστέρετε, εις την Μόσχαν.

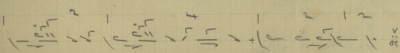

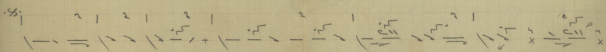

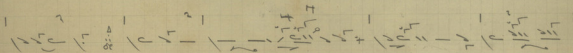

 πα α α α ε πα α α α υσ σο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

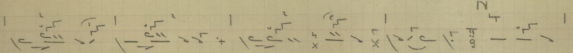

 ο ον μσ σ α α α προ ο σκε εσ τη η ψυ χη

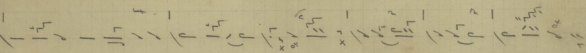

 η η η η μσ σ α υαι ηυ υ υ τρω βα αι αι

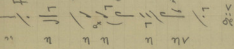

 αι αι αι αι α α α α αυ τη η η ην

 προ ο σκε εσ τη η η ψυ υ υ υ υ υ χη η η η η η η η η

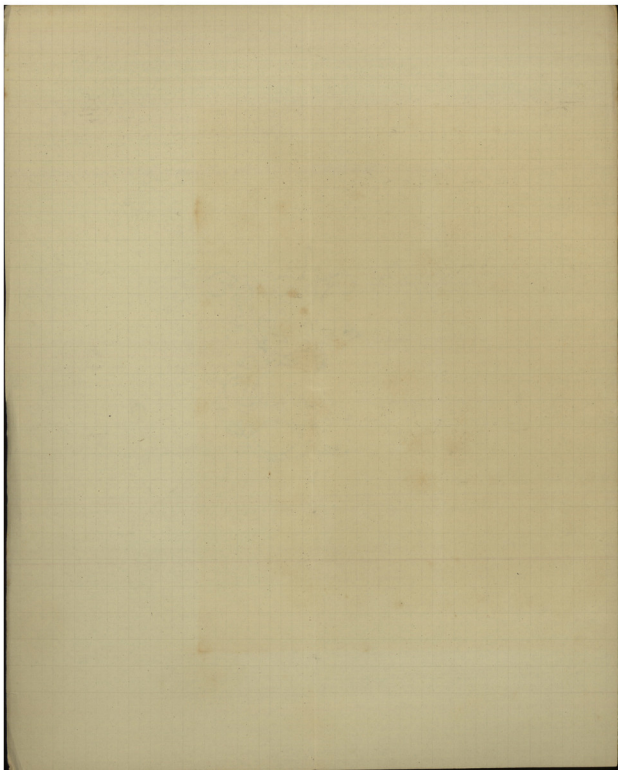

 μσ σ υαι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι ηυ υ υ

 υ υ υαι αι ηυ υ υ υ τρω ω ω ω ω βα αι αι αι αι

 αι αι αι αι αι αι υαι αι α α α α α α α αυ τη η η η

 η η η η ην

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΕΣΤΙΜΕΡ ΙΖ ΕΙΛΑΘΕΙ ΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΙΝ
ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΑΙΖΕΝΧΑΟΥΕΡ ΝΑ ΜΗ ΧΟΡΗΓΗΣΗ ΧΑΡΙΝ
ΕΙΣ ΤΟ ΖΕΥΤΟΣ ΡΟΖΕΜΠΕΡΤΚ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ-- Η έφημερίς "Κήρυξ-Βήμα της Νέας Υόρκης", ελε
χέουσαν έθρονον της Υπόδειξις η έκδοσις του Προέδρου "Αίθενξ-
ουερ υδ τροπική την έγκλησιν χριστος του ζεύτους Ρόζεμπεργκ εδ
κατανοήθη, υφ' άλλων των δρομων που πιστεύουν ελε το πνεύμα της αυ-
στηρις δικαιοσύνης "

ΕΤΗ: Το χελευον του οχετικου έθρονου της εν λόγω έφημερίδος έχει ως
έση:

"Η άπόρριψις υπό του Προέδρου "Αίθενξάουερ της αίσθηως χύ-
ριτος του Γουάου και της "Βεελ Ρόζεμπεργκ τερματίζει τον μακρόν
δικαστικόν δυνάμ, οστις ηοχιζε διά ηιδεκακατάδικαοτιχής έτυηγορίας
των ενόχων και διεθεωρήθη τερμάξις. Ο τερματισμός αυτός, λόγω
της φύσεως του έγκληματος και των δυηολογησών οουδαίτητος ουενει-
ών του, εδ την κατανοητός υπό την ηενάλην ηαλιωηφίαν των Αμερι-
κανών, και, πιστεδομεν, υπό τους χαιολίχους των άλλων χωρών που ελγαι
πιστοι ελε το πνεύμα της αοτηρις δικαιοσύνης. Ελε ησαν παρρησιολο-
γίες ελε περτέρεται αίσθημα ίκωνοτο, ηοχιος η επιδιψου. Η
διαδικασία, ηοχιλοουήθη ουφώως ποός τον έγκλημαοισιν. Ετεροαοισιν
κατά τρόπον δναόυν, ηρημον, και, διετάχθητον, παρνοχηθη εε χόες ουατό-
της ε, διναεεωρησιν και διδρωσιν ενδεχομενων καόυν.

"Η πρόθεσις, ως δυτεηετωρισιν τελιχός υπό του Προέδρου, δέν
ητο ποδληροχος, ος δυεχοφωσεν ε, "Αίθενξάουερ, δέν παρνοειδοισιν-
δου ην, αοιλιετα η, ηοχιλοουήθη, ηοχιλοουήθη, ηοχιλοουήθη, ηοχιλοουήθη,

Πρό τής καταβολής τών 13 κομμουνιστών, δ' Ομοσπονδιακός δικαστής τούς ηρώτησεν ἔδν ἐδ προετίμων φυλάξιον εἰς τῆς Ἐνωμένας Πολιτείας ἢ ἀπέλασιν εἰς τήν Σοβιετικὴν Ἐνωσιν. Ὅλοι ἐδήλωσαν ὅτι προτιμοῦν νῦ φυλακισθοῦν.

Εἰς δηλώσεις, ἠχογραφεύσας ἀπό τής "ἑωνῆς τής 'Αμερικῆς", δ Διοικητῆς τής Ἀμερικανικῆς Δεγεώνας κ. Διούτς Κ. Γκῶου, εἶπε τῷ ἔξῃς:

"Ἐδν δ λόγος, εἰδ τόν ὄποσον αὐταί εἰς κατώτεροι κομμουνιστάς ἠγέται ἠρήνησαν τήν προσφορῶν τοῦ δικαστοῦ, ἤτο ἡ ἔλλειψις χρημάτων εἰδ τῷ ταξείδιον τών εἰς τήν Σοβιετικὴν Ἐνωσιν, καί ἔδν ἐπιθυμοῦν ἀκόμη νῦ μεταβοῦν, ἢ Ἀμερικανικὴ Δεγεών ἐδ καταβάλλῃ ὄλα τῷ ἔξοδα εἰδ τῷ ταξείδιον τών εἰς τήν κομμουνιστικὴν τών πατρίδα".

Ὁ κ. Γκῶου ἐδεήλωσε τήν εἰλικρινῆ ἔλπίδα ὅτι οὔτοι ἐδ ἔοχον-το τήν προσφορῶν "ἔιδτι πιστεύομεν ὅτι ἡ διαμονή εἰς τήν Κομμουνιστικὴν Ῥωσίαν ἀποτελεῖ μεγαλύτεραν τιμωρίαν ἀπό τήν φυλάξιον εἰς Ἀμερικανικὴν φυλακὴν".

Ὁ κ. Γκῶου εἶπεν ὅτι, παρὶ τήν φυλάξιον τών, ἐδ ἐπιτρέπεται εἰς τοῦς καταδικασθέντας νῦ ἀναγνώσκου οἰονδήποτε βιβλίον ἐπιθυμοῦν, ἢ νῦ παρακολουθοῦν οἰδήποτε ραδιοφωνικόν πρόγραμμα καί νῦ ἀμιλοῦν ἐπι-οιουδήποτε θέματος τής ἀρεσκείας τών.

Οἱ ἐγκλειστοί εἰς τῆς Ἀμερικανικῆς φυλακῆς τρώγου καλύτερον, ἐν ὄνεται με θερμότερα ἐνδύματα καί πληρώνονται καλύτερον ἀπό τόν μέσον-πολύτην καί τόν ἀνειδίκευτον ἐργάτην εἰς τήν Σοβιετικὴν Ἐνωσιν, ἐδήλωσεν δ κ. Γκῶου.

Na Wapras

«Απορρίψατε ἄφ' ἑαυτῶν πᾶσας τὰς ἁσέβειας ὑμῶν, ὡς ἠσεβήσατε εἰς ἐμὲ, καὶ ποιήσατε ἑαυτοῖς καρδίαν καινὴν καὶ πνεῦμα καινόν».

(1^η Κορ. 13,31)

«Ἀγιάσατε νηστείας».

(1^η Κορ. 7,31)

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ 14 (ΜΟΝΗ ΠΕΤΡΑΚΗ) ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦ. 72-112

ΕΤΟΣ Γ'. ΑΘΗΝΑΙ, 27 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1955 ΑΡΙΘ. 9 (96)

ΑΙ ΑΝΑΓΚΑΙΑΙ ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ

Πάντοτε, πρὸ πάντων ὁμοῦ τὰς ἡμέρας αὐτάς, μᾶς προτρέπει ἡ Ἐκκλησία μας νὰ θησαυρίσωμεν ἀθησαυροὺς ἐν Οὐρανῶν. Μᾶς τὸ ὑπεθυμίζει ἰδιαίτερος μὲ τὸ σημερινὸν Εὐαγγέλιον, διότι ἀπὸ αὐριον ἀρχίζει μίαν περίοδον ψυχικοῦ ἀνεφοδιασμοῦ. Ἔχομεν ὑποχρέωσιν καὶ συμφέρον νὰ φροντίσωμεν, ἐπιτέλους, καὶ γιὰ τὴν ψυχὴν μας. Σ' ἔλο αὐτὸ τὸ διάστημα τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς θὰ πρέπει μὲ κάθε τρόπο, μὲ τὴν προσπάθειαν τὴν ἰδικήν μας, ἀλλὰ καὶ μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ νὰ ξεκαθαρίσωμε τὸ χωράφι αὐτό, ποὺ λέγεται ψυχὴ. Νὰ τὸ ξεκαθαρίσωμε ἀπὸ τὰ ἀγκάθια, καὶ τίς πέτρες τῶν ἁμαρτιῶν μας. Καί θ' ἀχρειάσθῃ ἴσως ἀγῶνας γι' αὐτό. Ἀλλὰ ἀκριβῶς οἱ ἡμέρες αὐτὲς εἶναι ἡμέρες ἀγῶνων πνευματικῶν. Θὰ ἀγωνισθοῦμε λοιπὸν κατὰ τῆς ἁμαρτίας, κατὰ τῶν διαφόρων κακῶν συνηθειῶν μας. Θὰ προσπαθῶμε νὰ ἀναπληρώσωμε τίς ψυχικὰς μας ἐλλείψεις. Θὰ προσπαθῶμε μὲ τὴν προσευχὴ καὶ τὴν νηστεία νὰ ἀνεβῶμε ὅσον τὸ δυνατόν ψηλότερα μὲ τὰ σκαλοπάτια τῶν ἀρετῶν.

Τότε, θὰ νοιώσῃ ἡ ψυχὴ μας τὴν πλοῦσιαν χαρὰ τῆς θρησκείας μας. Θὰ ἔχομεν θησαυρίσει ἀθησαυροὺς ἐν Οὐρανῶν.

Μιὰ τέτοια προσπάθεια χρειάζεται πραγματικὴν ταπεινώσιν. Ἡ κάθε ἐνέργειά μας, ἡ κάθε ἐπιτυχία μας, ἡ κάθε πρόδοός μας στὸν δρόμον τῆς ἀρετῆς δὲν πρέπει νὰ ἔχη ἐγωισμόν καὶ φαρισαϊσμόν καὶ ὑποκρισίαν. Τὸ σημερινὸν Εὐαγγέλιον ἀπευθύνεται ἰδιαίτερος πρὸς τοὺς Χριστιανοὺς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἔχουν στενωτέρους σχέσεις μὲ τὴν θρησκείαν, καὶ παρουσιάζει τὴν ὑποκριτικὴν θρησκευτικότητα τῶν Φαρισαίων, οἱ ὁποῖοι ἐνήστευαν, δχι διὰ νὰ ὠφελήσουν τὴν ψυχὴν των, ἀλλὰ διὰ νὰ ἐπιδειχθοῦν εἰς

ΥΜΝΟΣ ΤΟΥ ΤΡΙΔΙΟΥ
Καταβάσα. Ἔχος Πλ. Β'.
Τοῦ βίου τὴν δάλασσαν ὑψουμένην καθορῶν τῶν πειρασμῶν τῶ κλύδωνι, ἐν εὐδίω λιμένι σου προσδραμῶν, βοῶ σοι: Ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου, Πολυέλεε.

τὸν ἄλλον κόσμον. Ὅταν ἐνήστευαν, ἔμεναν ἀπεριποίητοι καὶ ἀκάθαρτοι, διὰ νὰ φαίνωνται ἀδύνατοι στὸ πρόσωπο καὶ καταβεβλημένοι ἀπὸ τὴν νηστείαν.

Ὅχι τέτοια θρησκευτικότητα. Ὁ Θεὸς ζητεῖ εὐκρίνειαν στὶς διαθέσεις μας, καὶ πολὺ περισσότερο στὰ ζητήματα τῆς θρησκείας μας. Σκοπὸς τῆς νηστείας εἶναι ἡ ψυχικὴ μας ὠφέλεια. Ὅχι ἡ ἐπίδειξις καὶ ἡ κλύχσις. Τὴν πραγμα-

τικὴν νηστείαν συνοδεύει ἡ νηστεία τῶν παθῶν, ἡ ἐλεημοσύνη καὶ ἡ ἀγάπη. Ὅλα ὁμῶς αὐτά, χωρὶς ὑπερήφανεαν καὶ ἐπίδειξιν.

Ἄν θέλετε νὰ θησαυρίσετε «θησαυροὺς ἐν Οὐρανῶν», προσέξτε ὥστε, κάθε προσπάθειά σας νὰ εἶναι εὐκρινής, χωρὶς ὑποκρισίαν καὶ ἐπίδειξιν. Ναί, ἀλλὰ καὶ κάτι ἄλλο χρειάζεται: τὸ σπουδαιότερον. Τὸ πρῶτον ἀπ' ὅλα: Νὰ συγχωρήσωμε τοὺς ἄλλους ἀδελφοὺς μας εἰς ὃ, τι μᾶς ἔπταισαν. Αὐτὸ θέτει ὡς ἀπαραίτητον ἄρον ὁ Κύριος, γιὰ νὰ συγχωρήσῃ καὶ Ἐκεῖνος τὰ πλήθη τῶν ἰδικῶν μας ἀμαρτημάτων. Ἐάν ἡμεῖς παρουσιάσωμεν ἀγάπην πρὸς ἐκεῖνους τοῦ μᾶς ἐβλαψαν, καὶ τοὺς συγχωρή-

σωμεν, μᾶς βεβαιώνει ὅτι καὶ Ἐκεῖνος, τότε θὰ συγχωρήσῃ ὅλα τὰ ἰδικὰ μας ἀμαρτήματα, ὅσον μεγάλα καὶ βαρεῖά καὶ ἄν εἶναι.

Ἄς ἀφίσωμεν λοιπὸν, ἀγαπητοί, ἐλευθερὴν τὴν ψυχὴν μας. Ἐλευθερὴ νὰ ὑψωθῇ πρὸς τοὺς οὐρανοὺς θησαυροῦς. Ἄς φροντίσωμε νὰ διώξωμε ἀπὸ πάνω μας κάθε ὑποκριτικὴν καὶ πλαστὴν θρησκευτικότητα. Ἄς ἀφίσωμε ν' ἀνθίσῃ στὴν ψυχὴν μας ἡ ἀγάπη καὶ ἡ συγχώρησις πρὸς πάντας. Εἶθε κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἡ Μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ, εἰς τὴν ὁποίαν εἰσερχόμεθα, νὰ μᾶς ὀδηγήσῃ καὶ εἰς τὴν ἰδικὴν μας ψυχικὴν ἀνάστασιν. Ἀμήν.

Γ. Σ.

Η "ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΗ,"

Ἀπὸ τὴν ἐρχομένην πρώτῃν ἐβδομάδα τῆς Μεγ. Τεσσαρακοστῆς κάθε Τετάρτη καὶ Παρασκευὴν εἰς τοὺς ναοὺς τῶν Ὁρθόδοξων τελεῖται, ὡς γνωστὸν, ἡ θ. Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων ἢ ἡ «Προηγιασμένη», ὅπως συνήθως λέγεται. Εἶναι ἡ Λειτουργία, ἡ ὁποία τελεῖται μόνον τὴν Μ. Τεσσαρακοστῇ, καὶ εἶναι πολὺ χαρακτηριστικὴ διὰ τὸν ἰδιαιτέρου πένθιμον τόνον, τὸν ὁποῖον ἔχει. Ὅσοι ἔτυχε νὰ παραστοῦν κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη εἰς τὴν Λειτουργίαν αὐτήν, θὰ ἔχουν ἴσως προσέξει, ὅτι εἶναι συνδυασμένη μετὰ τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ ὅτι δὲν ὁμοιάζει διόλου μετὰ τὰς ἄλλας γνωστὰς Λειτουργίας: τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου καὶ τοῦ ἁγίου Βασιλείου.

Ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων ἀποβλέπει εἰς τὴν θεραπείαν τῆς ἀνάγκης

τῶν πιστῶν, οἱ ὁποῖοι κατὰ τὴν Μεγ. Τεσσαρακοστῇ, ἰδίως, αἰσθανόμενοι περισσότερο τὴν διψάν τοῦ Μυστηρίου τῆς Θείας Εὐχαριστίας, ἐπιθυμοῦν νὰ κοινωνοῦν συχνότερον τοῦ Σώματος καὶ τοῦ

Αἵματος τοῦ Κυρίου.

Δὲν ἔχει κανένα πανηγυρικὸν χαρακτῆρα, διότι κατὰ τὴν Μ. Τεσσαρακοστῇ, καὶ ἐποχὴν νηστείας καὶ πένθους, ἡ τέλεσις πανηγυρικῆς Λειτουργίας ἐπιτρέπεται μόνον τὸ Σάββατον καὶ τὴν Κυριακῇ, ὅποτε διακόπτεται ὁ πένθιμος τόνος τῆς περιόδου ταύτης.

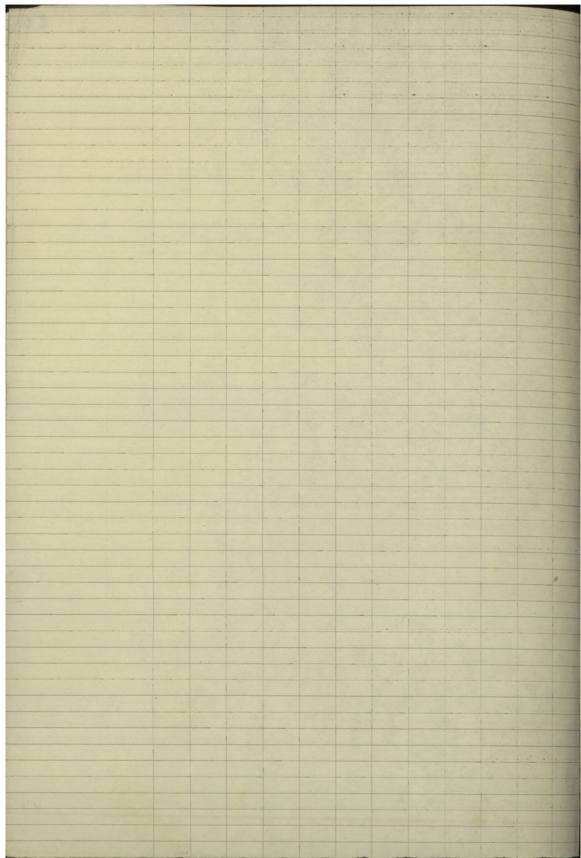
Δὲν εὐλογοῦνται τὰ τίμα Δῶρα κατὰ τὴν τέλειον τῆς Λειτουργίας τῶν Προηγιασμένων, ἀλλὰ τὰ ἤδη ἡγιασμένα τίμα Δῶρα, ἀπὸ τὴν Λειτουργίαν τῆς Κυριακῆς, προβάλλονται εἰς τοὺς πιστοὺς, πρὸς κοινωνίαν, ἐκ τούτου δὲ καὶ τὸ ὄνομα «Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων

Ο ΥΜΝΟΣ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Κοντάκιον. Ἦχος Πλ. Β'.

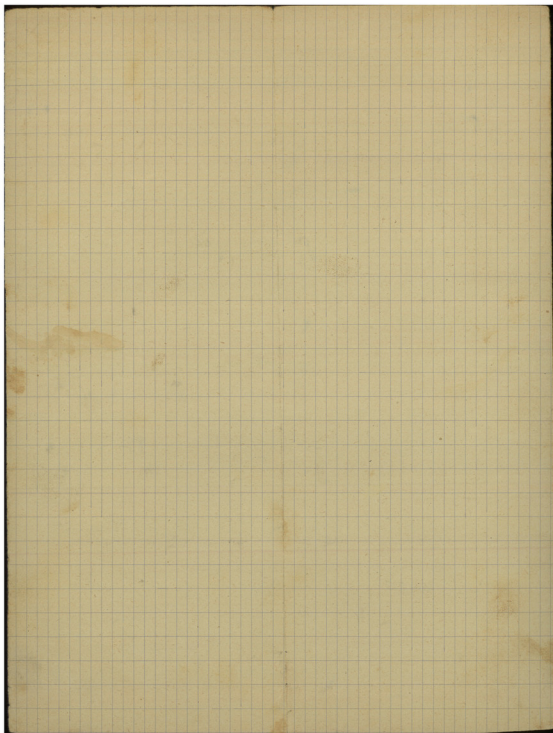
Τῆς σοφίας ὀδηγέ φρονήσεως χορηγέ, τῶν ἀφρόνων παιδευτὰ καὶ τῶν πτωχῶν ὑπερασπιστὰ, στήριξον, συνέτισον τὴν καρδίαν μου, Δέσποτα. Σὺ δίδου μοι λόγον, ὁ τοῦ Πατρὸς Λόγος· Ἰδοὺ γὰρ τὰ χεῖλήν μου οὐ μὴ κωλύσω ἐν τῷ κράζειν σοι: Ἐλεήμων, ἐλέησόν με, τὸν παραπεσόντα.

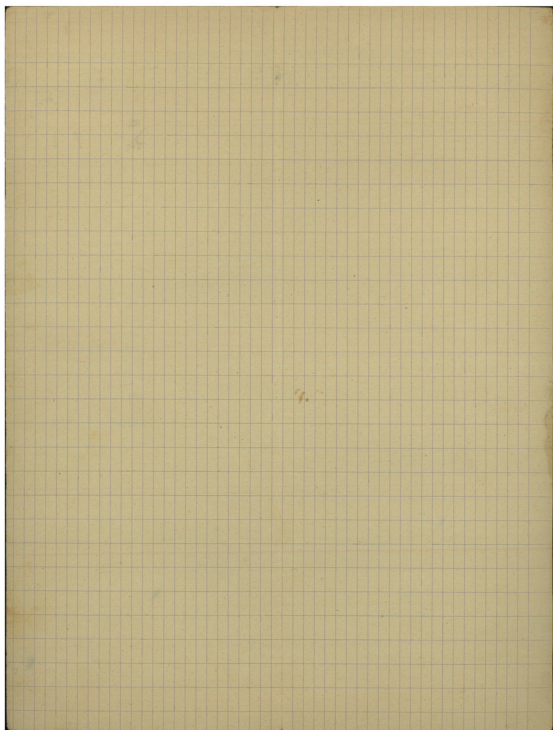

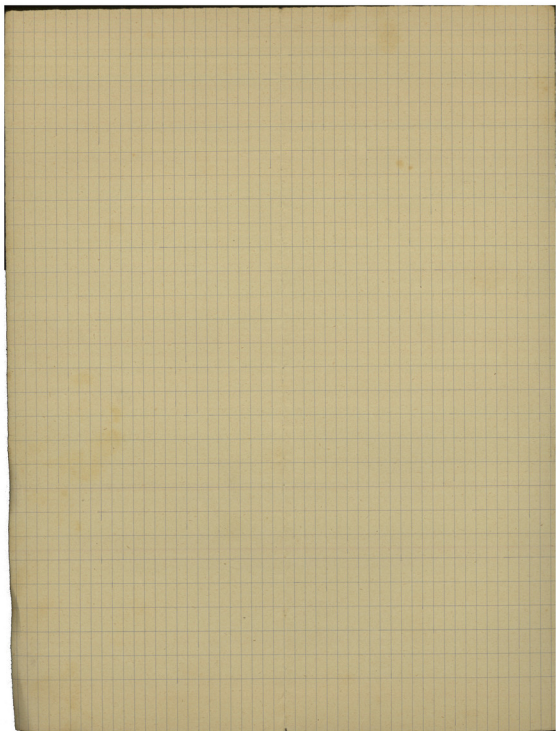

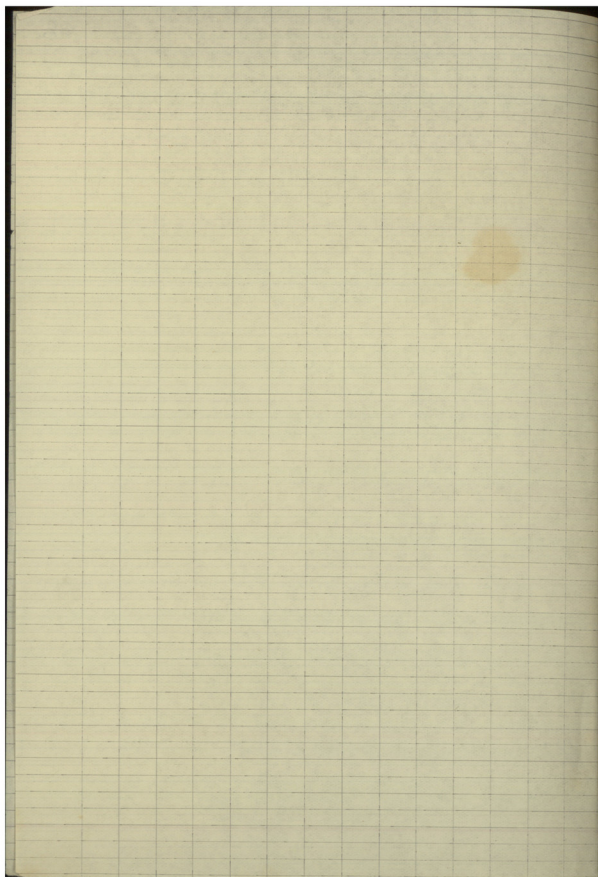

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

(Δώρων)». Είναι δὲ ἐντελής πένθιμος, διὰ τὴν ὑποβοηθήσῃ τοὺς πιστοὺς εἰς τὴν ζωηροτέραν ἀνάμνησιν τοῦ θείου Δράματος τῆς Σταυρώσεως, καὶ συνδυάζεται μετὰ τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Ἑσπερινοῦ, διότι εἰς παλαιότεραν ἐποχὴν ἐτελεῖτο τὸ βράδυ, μαζί με τὸν Ἑσπερινόν, τότε δὲ ἐκοινωνοῦν οἱ πιστοί, οἱ ὁποῖοι εἶχαν τῆρῃσι πλήρη νηστείαν καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν τῆς Τετάρτης καὶ τῆς Παρασκευῆς.

Ὅταν αἱ ἐκκλησιαστικαὶ ἀνάγκαι ἐπέβαλαν τὴν μεταθέσιν αὐτῆς Λειτουργίας ταύτης εἰς τὰς πρωινὰς ὥρας, δὲν ἔθεωρήθη σκόπιμος ἡ ἀλλαγὴ τοῦ τυπικοῦ τῆς.

Εὐτόγχημα δὲ εἶναι, ὅτι μετὰ ἰδιαίτερον σεβασμοῦ ἐφέρθησαν ὄλοι οἱ αἰῶνες ἀπέναντι τῆς ἀρχαιοτάτης αὐτῆς λειτουργίας, ἡ ὁποία ὑπενηθμίζει εἰς τοὺς σμυρναῖους πιστοὺς, τὴν ὀφειλομένην εἰς τὸ Ἁγίατατον Μυστήριον τῆς Θείας Εὐχαριστίας ἀγάπην καὶ λατρείαν καὶ τὴν αὐστηρότητα τῶν θρησκευτικῶν ἐθίμων τῆς παλαιότερας ἐποχῆς, ἡ ὁποία ἀναζήτῃ εἰς τὰς ψυχὰς ὄλων ἐκείνων, ὅσοι μετ' εὐλαβείας προσέρχονται καὶ μετὰ προσοχῆς παρακολουθοῦν τὴν Θ. Λειτουργίαν τῶν Προηγιασμένων.

Παρακολουθεῖτε τὴν ὄλοι τακτικά.

ΤΑ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΤΗΣ ΚΑΘΑΡΑΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Καθ' ὅλην τὴν Ἁγίαν καὶ Μεγ. Τεσσαρακοστήν, καὶ τὴν δευτέραν ἑβδοχον Αὐτοῦ παρουσίαν.— πλὴν τῆς Μ. Ἑβδομάδος, σκεταὶ τὸ πρῶτον μόνον τῆς Κυριακῆς καὶ τοῦ Σαββάτου. Κατὰ τὰς λοιπὰς ἡμέρας ἀναγινώσκονται μόνον περικοπὰ ἀπὸ τὴν Παλαιὰν Διαθήκην.

Κατὰ τὴν Ἀ' εβδομάδα ὅμοια ἀναγινώσκονται Εὐαγγέλιον εἰς τὴν Ἀκολουθίαν τῶν Ἀποδείκτων, ποὺ τελοῦνται τὸ βράδυ, ἀπὸ τὴν Δευτέραν μέχρι καὶ τῆς Παρασκευῆς.

Περὶ τῶν εὐαγγελικῶν τούτων περικοπῶν, τῶν ἀναγινοσκομένων εἰς τὰ Ἀπόδεικτα αὐτῆς τῆς ἑβδομάδος, καθὲ βράδυ ἀπὸ τῆς αὐτοῦ Δευτέρας μέχρι καὶ τῆς Παρασκευῆς, γίνεται λόγος ἐν αὐτοῖς.

ΔΕΥΤΕΡΑ (Λουκ. 21, 8-36).

Ὁ Κύριος προλέγει εἰς τοὺς Μαθητὰς Του τοὺς διωγμοὺς τῆς Ἐκκλησίας, τὴν καταστροφήν τῆς Ἱερουσαλήμ, τὴν συντέλειαν τοῦ κόσμου

καὶ τὴν δευτέραν ἑβδοχον Αὐτοῦ παρουσίαν.— εἴθεσοτε μισοῦμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ἐνοχά μου, καὶ θρῖξ ἐκ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν οὐ μὴ ἀπολόγηται... Καὶ Ἱερουσαλήμ ὀφθαί παυομένη ὑπὸ ἐθνῶν ἄχρι πληρωθῶσι καιροὶ ἐθνῶν... Αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σαλευθήσονται. Καὶ τότε θίβονται τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν νεφέλῃ μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς... Προσεχέτε δὲ ἑαυτοὺς μήποτε βαρῆσθων ὑμῶν αἱ καρδίαι ἐν κραυγῇ καὶ μῆτι καὶ μεριμνῶσι βιολικαῖς... Ἀγρυπνεῖτε οὖν ἐν παντί καιρῷ, δούμενοι ἵνα καταλιθῆτε ἐκφυγεῖν πάντα τὰ μέλλοντα γίνεσθαι καὶ σταθῆναι ἐμπροσθεῖ τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου».

Ποσάκις εἰς τὴν ζωὴν μας δὲν ἐλαθμονήσαμεν, ὅτι πρέπει νὰ εἰμεθα πάντοτε ἐτοιμοὶ διὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην! Ἰσχύς δὲν ὀμὰς εἰρσασεν ἐν τῇ ἀμαρτίᾳ βεβουλισμένων, ἀνθρώπο βὸ Κύριος! Διὰ τὸν καθένα μας ἡ ἀμαρτία, εἰς

ΤΟ ΕΟΡΤΟΛΟΓΙΟΝ ΜΑΣ

27 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ—5 ΜΑΡΤΙΟΥ 1955

27. Κυριακὴ τῆς Τυροφάγου (τῆς Ἑορίας τῶν Πρωτοπλάστον): Ἔχος δ'. Ἐωθινὸν δ' [Λουκ. 24(κβ'), 1-17]. Ρομ. 13(γ') 11-14(δ') 4. Ματθ. 6(στ'), 14-21.— Προκοπὴ δεκαπολίτου Ὁμοιωματοῦ.

28. Καθαρὰ Δευτέρα: Ἀρχεταί η' Ἀγ. καὶ Μεγ. Τεσσαρακοστή. Βασιλεῖου Ὁσίου Ὁμολογητοῦ, Προτερίου Ἀλεξανδρείας Ἱερομάρτυρος, Νουμῆ καὶ Εὐβούλου Ἀποστόλων.— Ἡσαῖου 1(α'), 1-20. Γενέσ. 1(α'), 1-13. Παροιμ. 1(α'), 1-20.— Λουκ. 21(α'), 8-36.

1. Τρίτη: Εὐδοκίας Ὁσιομάρτυρος, Μαρκελλοῦ καὶ Ἀντανίνης Μαρτύρων.— Ἡσ. 1(α'), 19-2(β) 3. Γενέσ. 1(α'), 14-23. Παροιμ. 1(α') 20-33.— Ματθ. 6(στ'), 1-13.

2. Τετάρτη: (Προηγιασμένη). Ἰουλίῳ καὶ Θεοδότῳ Μαρτύρων.— Ἡσ. 2(β), 8-11. Γενέσ. 1(α'), 24-2(β), 5. Παροιμ. 2(β'), 1-22.— Μάρκ. 11(α'), 23-26. Ματθ. 7(ζ'), 7-9.

3. Πέμπτη: Εὐτροπίου, Κλεονίκου καὶ Βασίλειου Μαρτύρων, Θεοδωρήτου Ἱερομάρτυρος.— Ἡσ. 2(β'), 11-21. Γενέσ. 2(β'), 4-19. Παροιμ. 3(γ'), 14-34.— Ματθ. 7(ζ'), 7-11.

4. Παρασκευὴ: (Προηγιασμένη. Ἀ' Χαίρετισμοί). Γερασίμου Ἱεροδωτοῦ Ὁσίου, Παύλου καὶ Ἰουλιανῆς Μαρτύρων.— Ἡσ. 3(γ'), 1-14. Γενέσ. 2(β'), 21-3(γ'), 20. Παροιμ. 3(γ'), 1-18.— Ἰωάν. 13(α'), 1-7.

5. Σάββατον (Ἀ' Νηστειῶν): Θεοδώρου Τήρωνος τὸ διὰ κολλόβων θαύμα. Κωνόντος Ὁσιομάρτυρος, Ἀρχελάου κ.τ. 142 Μαρτύρων.— Ἐβρ. 1(α'), 1-12. Μάρκ. 2(β'), 3(γ'), 5.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ

(6 Μαρτίου 1955)

Κυριακὴ Ἀ' Νηστειῶν (τῆς Ὁρθοδοξίας): Ἔχος πλ. Α'. Ἐωθινὸν Ε' [Λουκ. 24(κβ'), 12-35]. Ἐβρ. 11(α'), 24-26, 32-40. Ἰωάν. 1(α'), 44-52.— Ἐν Ἀμορίῳ 42 Μαρτύρων. Ἐθρσας Τιμίου Σταυροῦ.

τὴν ὅποιαν θὰ εὐρεθῆ κατὰ τὴν στιγμήν τοῦ θανάτου τοῦ, θὰ εἶναι καὶ ἡ κατάστασις, εἰς τὴν ὅποιαν θὰ παρουσιασθῆ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, διὰ τὴν κριθῆ. Καὶ ἂν σήμερον ἔλθῃ ὁ θάνατος καὶ εὐρεθῶμεν ἀνόητοι· «Ἄς ἐξομολογηθῶμεν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου τὴν ἀμέλειαν καὶ τὴν ραθυμίαν μας, καὶ ἄς μὴ ἀναβάλωμεν ἐπὶ πλέον τὴν μετάνοιαν καὶ τὴν ἐπιστροφήν μας, «μήποτε αἰφνίδιος ἐπιστῆ ἐπ' ἡμᾶς ἡ ἡμέρα ἐκείνη». Ποῖος ὁμως θὰ ἐξυπνήσῃ τὴν κοιμωμένην συνείδησιν; Ποῖος θὰ δώσῃ περὰ εἰς τὴν πεσοῦσαν ψυχὴν; Ποῖος θὰ δώσῃ δύναμιν εἰς τὴν ἐξησθενημένην θέλησιν; Ποῖος θὰ μᾶς ὀπλίσῃ ἐναντίον τῶν μηχανῶν τοῦ ἐχθροῦ; Ποῖος ἄλλος ἐκτός τοῦ Κυρίου;

ΤΡΙΤΗ (Ματθ. 6, 1-13).

Ὁ Κύριος διδάσκει περὶ τῆς ἀληθινῆς καὶ παρὰ τῷ Πατρὶ εὐπροσδέκτου ἐλεημοσύνης καὶ προσευχῆς, καὶ μᾶς δίδει τὸν τύπον τῆς Κυριακῆς Προσευχῆς.—«Σοῦ δὲ ποιούτος ἐλεημοσύνην, μὴ γίνωτο ἡ ἀριστερά σου τί ποιεῖ ἢ δεξιὰ σου... Ὅταν προσεύχῃ, εἰσελθε εἰς τὸ ταμιεῖόν σου, καὶ κλεισάς τὴν θύραν σου προσεύξαι τῷ Πατρὶ σου τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ... Προσεύχαιμενοι δὲ μὴ βαττολογῆσθε, ὥσπερ οἱ ἔθνηκοι...».

Ποσοὶς δὲν παρελήθησαν τὸ καθήκον τῆς ἐλεημοσύνης! καὶ ποσοὶς ἡ ἐλεημοσύνη μας δὲν ἔγνε, χωρὶς τὸν πρέποντα τρόπον! Ἄς ζητήσωμεν ἀπὸ τὸν θεὸν νὰ μᾶς καθαρῶσιν ἀπὸ τοῦ πνεύματος τῆς ἀπαιδεύσεως καὶ τοῦ ἐγωισμοῦ, καὶ νὰ μᾶς ἐμπνεύσῃ τὸ θεῖον δῶρον τῆς ἀγάπης, διὰ νὰ γίνωμεν ἄξιοι τῆς υἱοθεσίας Του.

ΤΕΤΑΡΤΗ (Μαρκ. 11, 23-26. Ματθ. 7, 7-9).

Ὁ Κύριος διδάσκει περὶ τῆς δυνάμεως τῆς πίστεως καὶ περὶ τῆς ἀποτελεσματικότητος τῆς ἐν πίστει καὶ ἐν ἀννησυχίᾳ γινόμενης προσευχῆς, καὶ μᾶς προτρέπει νὰ ζητοῦμεν ἐλευθέρως καὶ ἐπιμόνως παρὰ τοῦ Θεοῦ ὃ, τι χρειαζόμεθα.—«Πάντα δοῦν ἂν προσευχόμενοι αἰτεῖσθε, πιστεύετε ὅτι λαμβάνετε καὶ ἔσται ὑμῖν... Αἰτεῖτε καὶ δοθήσεται ὑμῖν ζητεῖτε καὶ εὐρεθήσεται» κροῦτε καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν...».

Ποσοὶς δὲν εἰμεθα ἔνοχοι δυσπιστίας πρὸς τὸν Θεόν! Ποσοὶς δὲν παρελήψαμεν μέχρι τοῦδε τὸ ὄρατον καθήκον τῆς προσευχῆς! Ποσοὶς δὲν ἐλπισημόνησαμε τὴν ἐποπτεῦσάν ἐπὶ τῆς ζωῆς μας πρόνοιαν τοῦ οὐρανοῦ Πατρὸς! Ἄς ζητήσωμεν ἀληθῶς κατάνυξιν διὰ τὸ μέλλον καὶ συγχώρησιν διὰ τὰ ἀμαρτήματά μας ταῦτα παρὰ τοῦ ἑτοίμου νὰ μᾶς συγχώρησῃ

Πατὴρ, καὶ ἄς καταστήσωμεν τὴν πίστιν καὶ τὴν προσευχὴν ἀχώριστον σύντροφον τῆς ζωῆς μας, ἥτις οὕτω θὰ καταστῇ γλυκεία καλλίποτελευτασματική.

ΠΕΜΠΤΗ (Ματθ. 7, 7-11).

Ὁ Κύριος, συνεχίζων τὴν περὶ τῆς προσευχῆς διδασκαλίαν Του, διαβεβαίωσεν ἡμᾶς περὶ τῆς ἀγαθότητος καὶ τῆς στοργῆς τοῦ οὐρανοῦ Πατρὸς, προθύμου νὰ μᾶς δώσῃ ὃ, τι μᾶς χρειάζεται.—«Εἰ σὺν ὑμῖς, πονηροὶ ὄντες, οἰδατε δόματα ἀγαθὰ δίδοναι τοῖς τέκνοις ὑμῶν, πόσω μᾶλλον ὁ Πατὴρ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς δώσει ἀγαθὰ τοῖς αἰτούμενοι αὐτόν.»

Μήπως ὑπῆρχαμεν ποτε ἔνοχοι μεμφιμοιρίας ἀπέναντι τοῦ Θεοῦ, διότι δὲν εἰσῆκουσε τὰς προσευχὰς μας; Μήπως ἐλησημόνησαμε, ὅτι Ἐκεῖνος γινώριζε καλλίτερον παντὸς ἄλλου τί πραγματικῶς μᾶς χρειάζεται; Μήπως ὑπῆρξαν περιστάσεις εἰς τὴν ζωὴν μας, κατὰ τὰς ὁποίας δὲν εἴπομεν μὲ ὄλην μᾶς τὴν ψυχὴν τὸ αὐθὺς ὡς ἐγὼ θέλω, Κύριε, ἀλλ' ὡς Σὺ γυνθηθῶ τοῦ θέλημά Σου; Ἄς ἀνγνωρίσωμεν ὅτι συμπεριφέρθημεν τότε ὅπως τὰ μικρὰ παιδιὰ, τὰ ὅποια παραπονιάζονται, ὅταν οἱ γονεῖς τὸν δὲν ὑπακούουν εἰς τὰς παιδικὰς ἀνοησίας! Ἄς ζητήσωμεν καὶ δι' αὐτὸ τὴν ἀπαράλητον συγχώρησιν καὶ ἄς ὑποταχθῶμεν ἀβυστάτως εἰς τὸν Κύριον τὸ θέλημά.

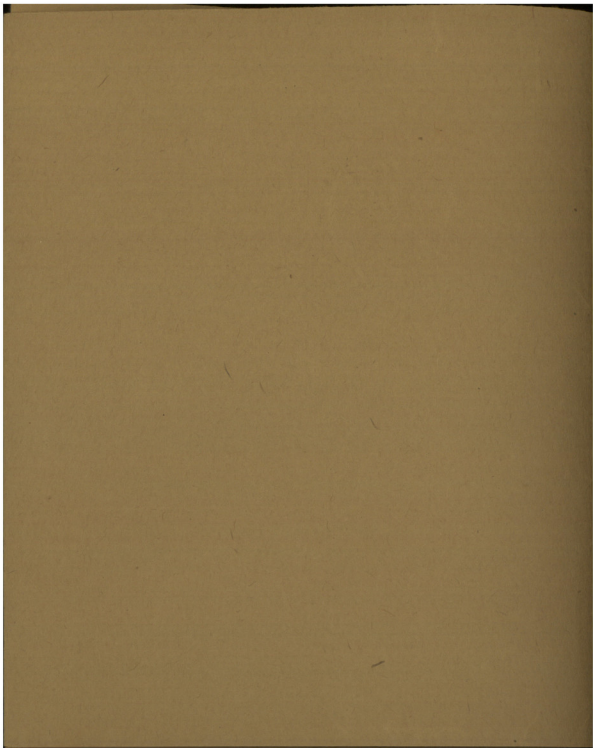
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ (Ἰωάν. 15, 1-7).

Ὁ Κύριος διδάσκει περὶ τῆς ἀνάγκης ὅπως μένωμεν ἡνωμένοι μαζὶ Του, ὅπως τὸ κλήμα μὲ τὴν ἀμπελον, διὰ νὰ ἔχωμεν πνευματικὴν καρποφορίαν, καὶ μᾶς διαβεβαίωσεν καὶ πάλιν, ὅτι, ἐπ' ὅσον θὰ ἔχωμεν τοιοῦτον ἄρρηκτον σύνδεσμον μὲ Ἐκεῖνον, ὅτι ζητοῦμεν ἀπὸ τὸν Πατέρα θὰ γίνεταί.—«Μείνατε ἐν ἐμοί, κἀγὼ ἐν ὑμῖν... Ἐγὼ εἰμι ἡ ἀμπελος, ὑμεῖς τὰ κλήματα ὁ μένων ἐν ἐμοί, κἀγὼ ἐν αὐτῷ, ὅσως φέρει καρπὸν πολὺν, ὅτι χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν... Ὁ εἰς θέλητε αἰτήσασθε καὶ γενήσεται ὑμῖν.»

Ποσοὶς, μὲ τὴν διαγωγὴν μας καὶ μὲ τὰ φρονήματά μας, δὲν ἀπεσπάρθημεν ἀπὸ τῆς ἀληθινῆς Ἀμπελοῦ μαζὶ Ποσοὶς δὲν ἠσθάνθημεν τὰς ψυχὰς μας νὰ ἐξορανοῦνται, διότι εὐρέθημεν μακρὰν τοῦ Χριστοῦ! Ποσοὶς δὲν ἐμταυπονησάμεν μέχρι τοῦδε εἰς τὴν ζωὴν μας, διότι ἀπεπατρήθημεν νὰ προδεδώσωμεν, χωρὶς Ἐκεῖνον! Ἄς διαχθῶμεν ἀπὸ τὰς ἀποτυχίας μας, ἐπὶ τέλους, καὶ ἄς ζητήσωμεν παρὰ τοῦ Κυρίου νὰ μᾶς συνδέσῃ πάλιν μὲ τὴν καρδίαν Του.

Ἐκ τοῦ Τοπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας. Ἐν Ἀθήναις. Ἰακῶβ 1. Τηλ. 72-112.

To S. Co K. K. 1952

E^o

Eis Hgion in 20 y Martiou 1952

Eis K. Kouzoupiotou Co B^o 20 Psop. 1952

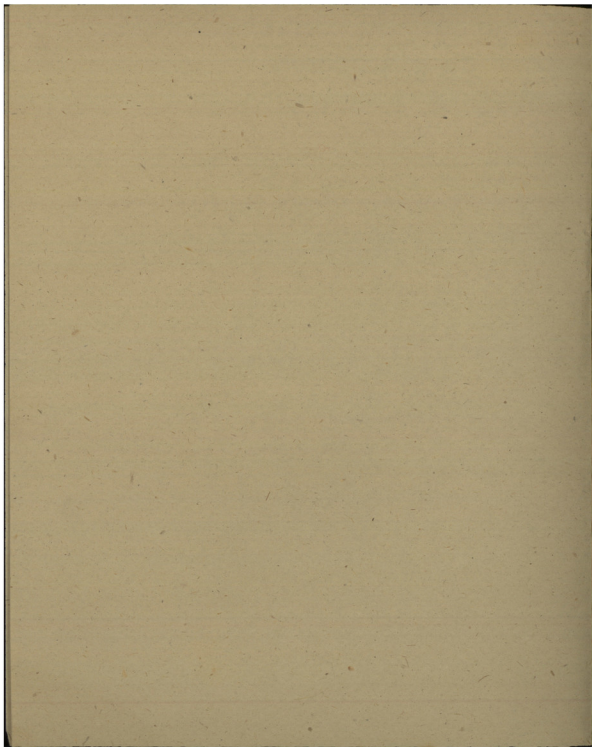
Co Topolam in 12 Martiou 1952 Co A^o

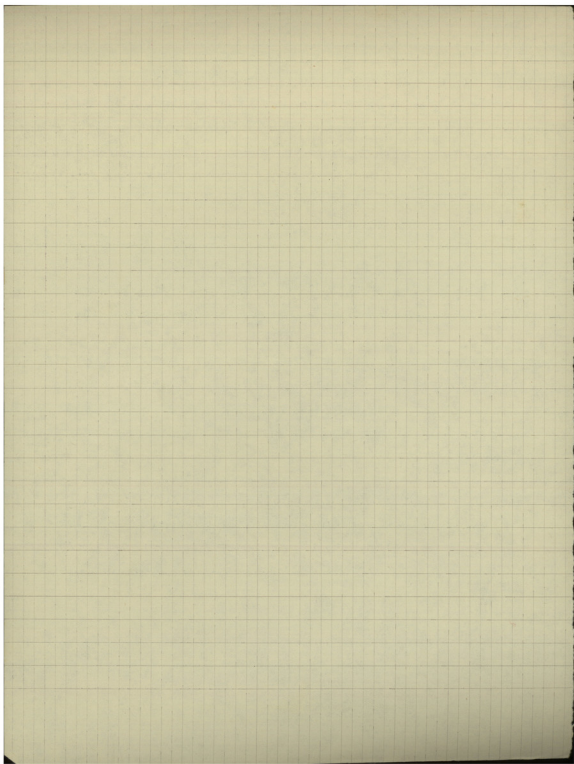

Δόξα Πατρὶ ἡ Υἱῶ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι

Ἰεουσάτε ὑπὲρ ἡμῶν ἅγιοι Ἀπόστολοι

καὶ ἅγιοι πάντες, ἵνα ρυσθῶμεν κινδύνων

καὶ θλίψεων ὑμῶν, ἡμεῖς γὰρ θέρμενοι εἰσὶν πρός

τὸν Σωτῆρα καὶ ἡμεῖς θ' ἄ

τον Σωτῆρα καὶ ἡμεῖς θ' ἄ

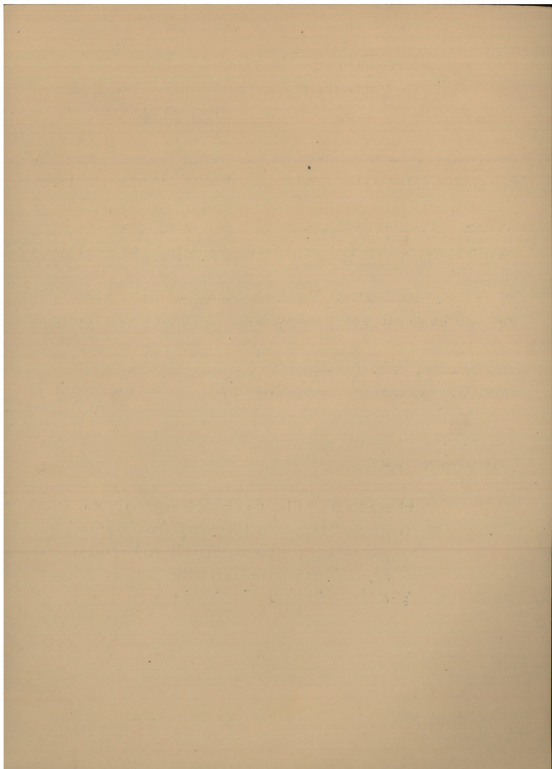
Δόξα. Ἰεουσάτε ὑπὲρ ἡμῶν, ἅγιοι Ἀπόστολοι, καὶ ἅγιοι πάντες, ἵνα ρυσθῶμεν κινδύνων καὶ θλίψεων. ἡμεῖς γὰρ θέρμενοι εἰσὶν πρός τὸν Σωτῆρα καὶ ἡμεῖς θ' ἄ.

A⁰⁸

1953

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι

καὶ ἐτελεύσατε περὶ ἡμῶν ἅγιοι Ἀπόστολοι

καὶ ἅγιοι πάντες ἵνα ρυσθῶμεν κινδύνῳ

καὶ θλίψεων ἡμᾶς γὰρ θερμῶς προστάτετε πρὸς

τὸν Σωτῆρα καὶ ἡμεῖς ἔσμεν

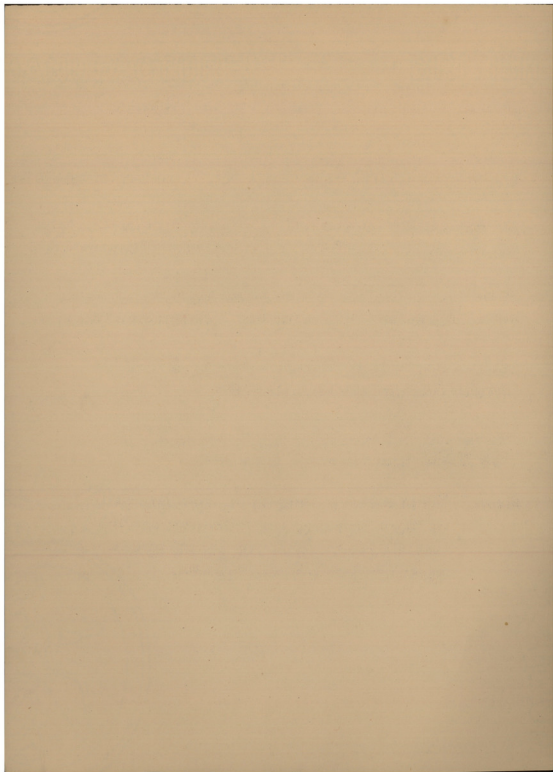
τὸν Σωτῆρα καὶ ἡμεῖς ἔσμεν

Δόξα. Τετεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν, ἅγιοι Ἀπόστολοι, καὶ ἅγιοι πάντες, ἵνα ρυσθῶμεν κινδύνῳ καὶ θλίψεων· ἡμᾶς γὰρ θερμῶς προστάτετε πρὸς τὸν Σωτῆρα καὶ ἡμεῖς ἔσμεν.

B^{ol}

1453

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι

Ἰετροῦ περὶ ἡμῶν ἁγιοῦ Ἀποστόλου

καὶ ἁγίων πάντων ἵνα ρυθωμένῳ

καὶ ὀλίγοις ἡμῶν θερμῶς προσηχῶται πρὸς

τὸν Σωτῆρα καὶ ἡμεῖς θά

τὸν Σωτῆρα καὶ ἡμεῖς θά

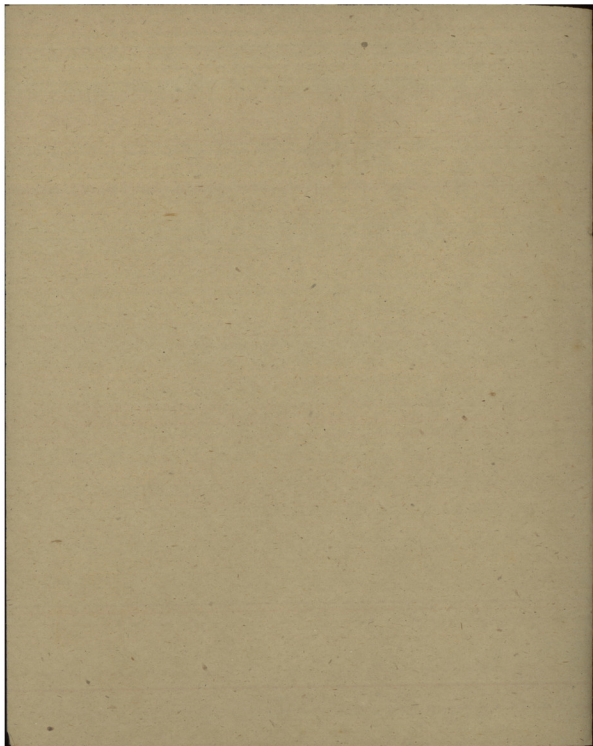
Δόξα. Ἰετροῦ περὶ ἡμῶν, ἁγιοῦ Ἀποστόλου, καὶ ἁγίων πάντων, ἵνα ρυθωμένῳ καὶ ὀλίγοις ἡμῶν θερμῶς προσηχῶται πρὸς τὸν Σωτῆρα καὶ ἡμεῖς θά.

Feb

1953

ΗΜΕΡΗΣΙΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΩΣ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ ΑΠΟ ΤΑ
ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ

Παρασκευή, 13 Φεβρουαρίου 1953

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

1. 'Αμερικανική εφημερίς επαινεί την απόφασιν του Προέδρου 'Αϊζενχάουερ νά μή χορηγήση χάριν εις τό ζεύγος Ρόζεμπεργκ.....Σελ.1
2. 'Η όργάνωσις των 'Αμερικανών παλαιών πολεμιστών πρόθεμος νά καταβάλη τά έξοδα μεταμβάσεως των 13 κομμουνιστών εις Μόσχαν....Σελ.1
3. 'Ο κ. Ντάλλες έκφράζει την πίστιν του πρός την Ευρωπαϊκήν ενότητα.....Σελ.2
4. Αί 'Ηνωμένα Πολιτείας καί ή 'Ολλανδία συζητούν περί της χρησιμοποίησεως κονδυλίων του Δολαριασμού 'Ανασυγκροτήσεως πρός παροχήν βοήθεϊας εις τούς πλημυροκαθεϊς.....Σελ.4
5. Σύντομοι ειδήσεις.....Σελ.5

ο ο ο

6. Αί έμπορικαί συναλλαγαι των 'Ηνωμένων Πολιτειών μέ τίς χώρες του έξωτερικού δι αύξησεον κατά τό 1953 (άπό τό USIS FEATURE, No.545).....Σελ.1
7. Οί 'Αμερικανοί σπουδασταί έκπαιδεύονται στή διαχειρίσει των άεροκτιμάτων (άπό τό USIS FEATURE, No.187).....Σελ.11

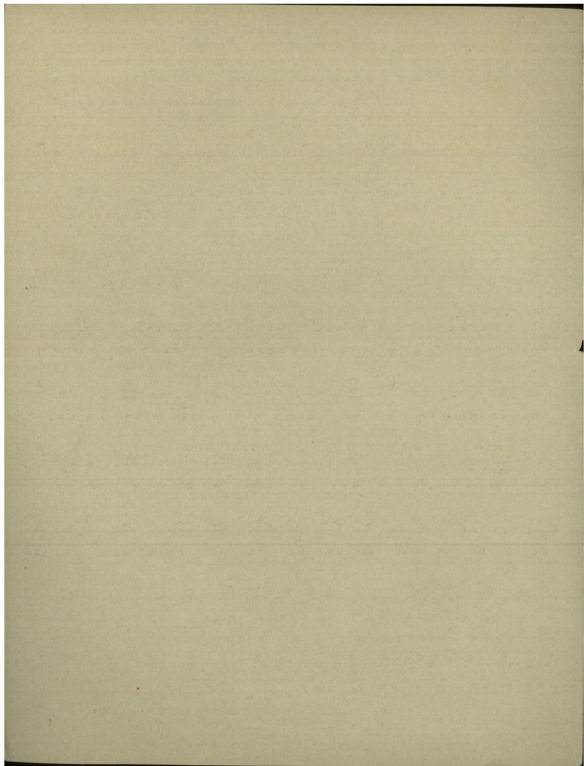
ο ο ο

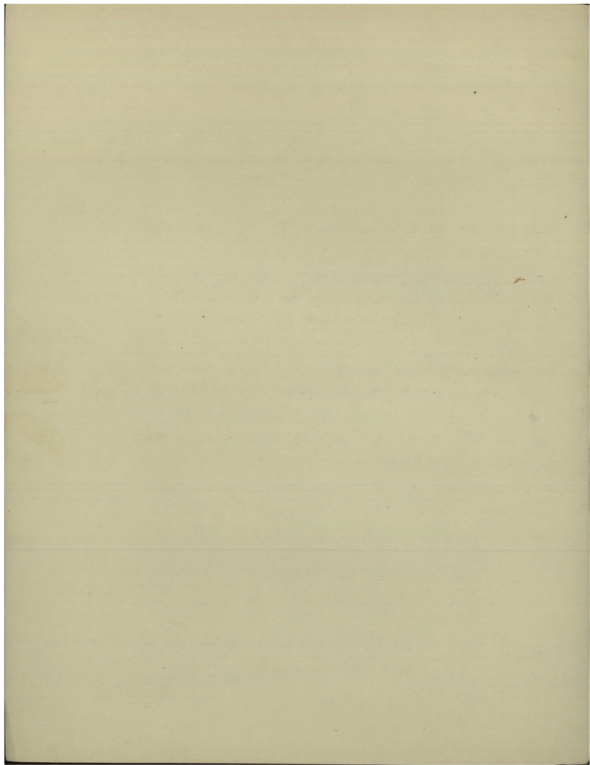
1953

Ein Topikum in 12 Monaten 1951

1953

Καταβασία

Ψωδή Θ.!

«Ἄρχὸν εἰρμ. μέλος.»

Ἦχος π̣ ε̣ Δι

Δ

Α α σποροσ συλλαχη η η ψεωσ ο τοσ ο υσ α

νεε ερ μη η νεε ευ τοσσ Μνη η προοσ α

να α αν δροσ α α σποσ ροσ η κυσ η

σι εσ Θεεσ σ σ γα αρ η η η γε εν η η η σ εσ

N

B

B

κα ι α ι α ι α ι νο οσ τοι ει ει ει τασ θυ υ υ σε ι εσ

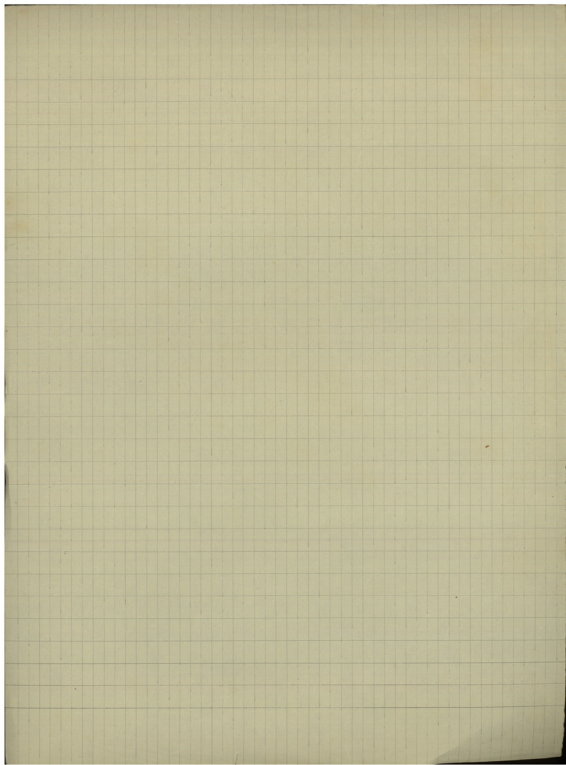
Δ

οι ο σε πα α α α σαι αι Αι γεν νε ε αι ωσ Θε

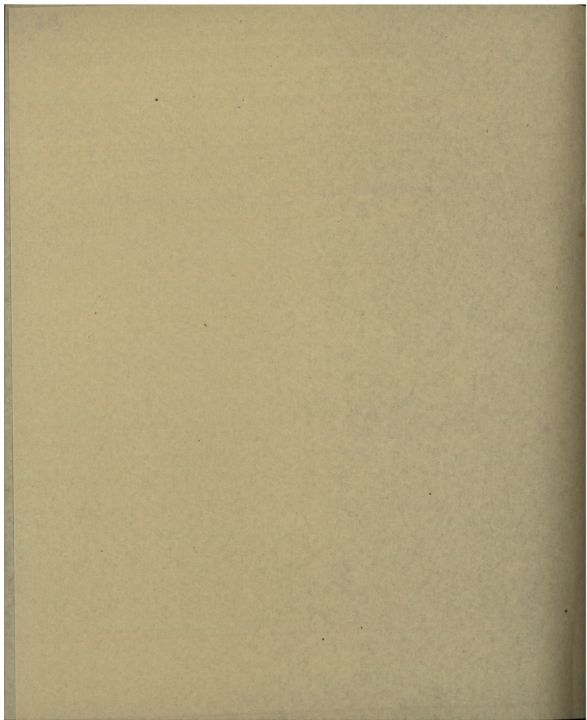
σ η κω ων Μη τεε ε ε ε ρα ορ θο δω εωσ

μεγααχυ υ νοσ με εν εν

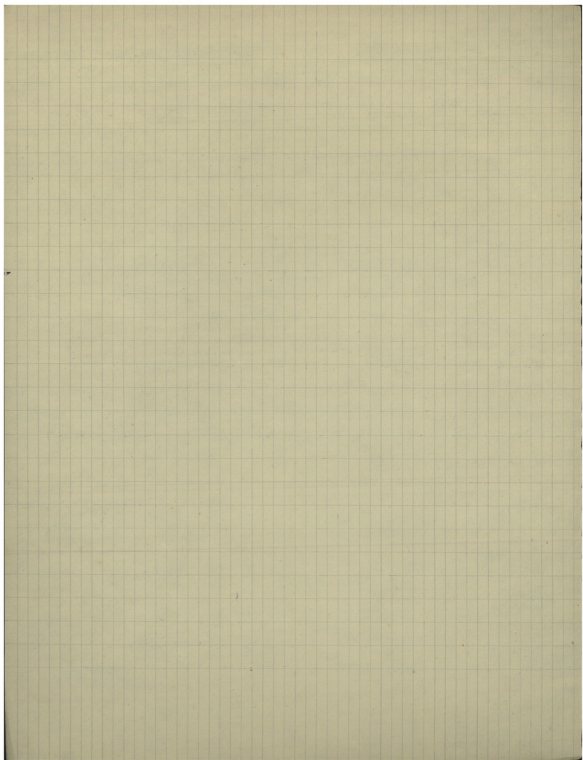

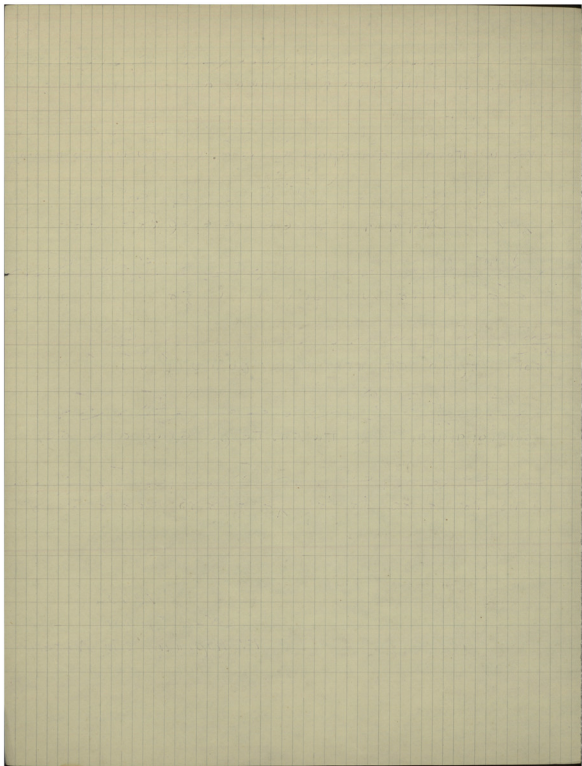

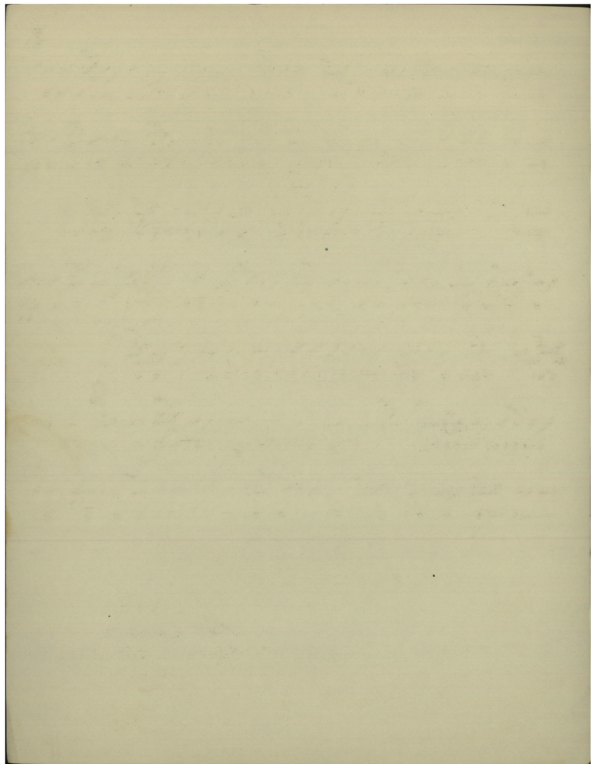

The first part of the paper is devoted to the study of the
 properties of the function $f(x)$ defined by the
 equation

$$f(x) = \frac{1}{x} + \frac{1}{x^2} + \frac{1}{x^3} + \dots$$

$$f(x) = \frac{1}{x} \left(1 + \frac{1}{x} + \frac{1}{x^2} + \dots \right)$$

$$f(x) = \frac{1}{x} \left(\frac{1}{1 - \frac{1}{x}} \right) = \frac{1}{x - 1}$$

$$f(x) = \frac{1}{x - 1} = \frac{1}{x} + \frac{1}{x^2} + \frac{1}{x^3} + \dots$$

$$f(x) = \frac{1}{x - 1} = \frac{1}{x} + \frac{1}{x^2} + \frac{1}{x^3} + \dots$$

$$f(x) = \frac{1}{x - 1} = \frac{1}{x} + \frac{1}{x^2} + \frac{1}{x^3} + \dots$$

$$f(x) = \frac{1}{x - 1} = \frac{1}{x} + \frac{1}{x^2} + \frac{1}{x^3} + \dots$$

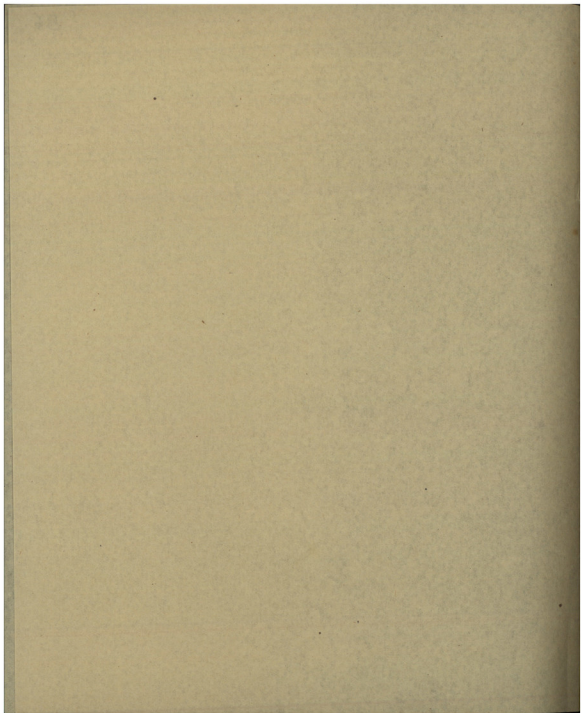
$$f(x) = \frac{1}{x - 1} = \frac{1}{x} + \frac{1}{x^2} + \frac{1}{x^3} + \dots$$

The first part of the paper is devoted to a discussion of the
 general theory of the subject. It is shown that the
 general theory of the subject is a special case of the
 general theory of the subject. The general theory of the
 subject is a special case of the general theory of the
 subject. The general theory of the subject is a special
 case of the general theory of the subject. The general
 theory of the subject is a special case of the general
 theory of the subject. The general theory of the subject
 is a special case of the general theory of the subject.

1891
 The Editor
 The National

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

«Ὅ σπείρων φειδομένως φειδομένως και θερίσει και ὁ σπείρων ἐπ' εὐλογίαις ἐπ' εὐλογίαις και θερίσει».

(Β' Κορινθ. 9,6)

ΕΒΔΟΜΑΘΙΑΙΟΝ
ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ
ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΙΩ. ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ 14 (ΜΟΝΗ ΠΕΤΡΑΚΗ)
ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦ. 72-112

ΕΤΟΣ Γ'. ΑΘΗΝΑΙ, 9 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1955 ΑΡΙΘ. 41 (128)

“ΕΔΩΚΕ ΤΟΙΣ ΠΕΝΗΣΙΝ,,

Αναγνώσται: Β' Κορινθ. 9,6-11

Πρὸς χάριν τῶν πτωχῶν Χριστιανῶν τῆς Παλαιστίνης ὁ Ἀπόστολος Παῦλος (ἔχων και σχετικὴν παραγγελίαν τῶν ἄλλων Ἀποστόλων, πού ἔμεναν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ) ἐφρόντιζε διὰ τὴν συλλογὴν εἰσφορῶν ἐκ μέρους τῶν πιστῶν τῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Ἑλλάδος και, πρὸ πάντων, τῆς πλουσίας Κορίνθου. Πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ τοῦτον εἶχε συστήσει εἰς τοὺς Χριστιανούς τῆς Κορίνθου,

Μὲ σπορὰν παρομοιάζει τὴν ἐλεημοσύνην ὁ Ἀπόστολος τοῦ Κυρίου. Καὶ τοὺς κανόνας τῆς σπορᾶς ἐφαρμόζει και ἐδῶ. Ἄν σπείρῃς μὲ ταυχουνιά, ταυχουνικό θὰ εἶναι και τὸ ἀποτέλεσμα. Ἄν σπείρῃς ἀπλόχερα, πλουσία θὰ εἶναι και ἡ συγκομιδὴ: «Ὁ σπείρων φειδομένως φειδομένως και θερίσει και ὁ σπείρων ἐπ' εὐλογίαις ἐπ' εὐλογίαις και θερίσει».

εἰς τὴν πρώτην ἐπιστολὴν του πρὸς αὐτοὺς, ν' ἀποταμιεῖη ἕκαστος κάθε Κυριακὴν ὅτι τοῦ ἴτου εὐκολον, ὥστε νὰ ἔχῃ συγκεντρωθῆ κάποιο σεβαστὸν ποσόν, πού θὰ τὸ παραλάμβανεν ὁ ἴδιος, ὅταν θὰ ἐπήγαυε διὰ δευτέραν φορὰν εἰς τὴν Κόρινθον, και νὰ μὴ περιμένουν τότε νὰ κάμουν ἐράνουσ.

Ὅποιοσ σπείρει ὀλίγα θερίζει ὀλίγα, ἐν ᾧ ὅποιοσ σπείρει πολλὰ θερίζει πολλὰ. Καὶ ὅσοι περισσότερα λειπὸν θὰ δώσης—ἐννοεῖ ὁ θεὸς Παῦλος—εἰς τὴν βοήθειαν τοῦ ἀδελφοῦ σου, τόσοσ μεγαλύτερον μισθὸν θὰ ἔχῃς ἀπὸ τὸν Θεόν· ἐν ᾧ ἂν φειδωλευθῇς (ταυχουνευθῇς) εἰς τὴν ἐλεημοσύνην σου, ἀνάλογοσ θὰ εἶναι και ἡ μεταχείρισίς σου ἀπὸ τὸν οὐράνιον Δοτῆρα τῶν ἀγαθῶν.

ΥΜΝΟΙ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ
 *Ἐσθινὸν Ζ'. Ἦχος βαρῶσ.
 Ἰδοὺ σκοτία και πρῶτ! Καὶ τί πρὸς τὸ μνημεῖον, Μαρία, ἐστῆκασ, πολὺ σκότος ἔχουσα ταίς φρεσίν: ἦψ' ὅσ πού τέθειται ζητεῖς ὁ Ἰησοῦσ! Ἄλλ' ὄρα τοὺσ συντρέχοντασ Μαθητάσ, πῶσ τοίς ὀδοῖοισ: και τῷ σπουδαρίῳ τὴν Ἀνάστασιν ἐτεκμήρατο και ἀνεμήθησαν τῆσ περι τοῦτου Γραφῆσ. Μεθ' ὧν και δέ ὦν και ἡμεῖσ πιστεῦσαντεσ, ἀνυμνοῦμέν Σε, τὸν ζωοδότην Χριστόν.

Αὐτὴν τὴν ὑποχρέωσιν τῶν πιστῶν διὰ τὴν βοήθειαν τῶν πασχόντων ἀδελφῶν των ὑπεθυμίζων ὁ ἅγιος Ἀπόστολοσ, και εἰς τὴν δευτέραν του ἐπιστολὴν πρὸς τοὺς Κορίνθίουσ, δίδει εἰς τὴν σημερινὴν περικοπήν τῆσ ὀραϊοτάτων μάθημα περὶ ἐλεημοσύνης, πολὺ χρήσιμοσ δι' ἄλουσ μας.

Δὲν ἔχει ὁμοσ ἀξίαν ἡ ποσότησ μόνον τῆσ ἐλεημοσύνης. Διότι εἶναι ἀνάγκη νὰ προέρχεται ἀπὸ εὐκρινῆ διάθεσιν, ἀπὸ

πραγματικὴν συμπάθειαν καὶ ἀγάπην. Νὰ μὴ γίνεταί ἀπὸ ὑποχρέωσιν καὶ ἀπὸ ἀνάγκην, μὲ δυσαρέστειαν καὶ μὲ δυσανασχέτησιν. Ποτὲ δὲ νὰ μὴ διδῆ τὴν ἀφορμὴν νὰ στενοχωρηθῆ καὶ ὁ ἐλευόμενος μὲ τὴν ἄστοχον συμπεριφορὰν τοῦ ἐλευούτου: «Ἐκαστος καθὼς προαιρεῖται τῇ καρδίᾳ· μὴ ἐκ λύπης ἢ ἐξ ἀνάγκης».

Ἀπ' ἐναντίας πρέπει ἡ ἐλεημοσύνη νὰ γίνεταί μὲ εὐχαρίστησιν, μὲ χαρὰν, μὲ ἰλαρὸν καὶ φαιδρὸν πρόσωπον. Καὶ τότε ἔχει πραγματικὴν ἀξίαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ὁ Ὅποιος βλέπει εἰς τὰ βάθη τῶν καρδιῶν μας. Αὐτὸν δὲ τὸν ἐλεήμονα, μὲ τὴν καλὴν καὶ εὐχάριστον διάθεσιν καὶ μὲ τὸ φαιδρὸν πρόσωπον, ἐκτιμᾷ ὁ Θεὸς καὶ ἀνταμείβει: «Ἰλαρὸν γὰρ δότην ἀγαπᾷ ὁ Θεός». Πόσον πολὺ δὲ ἀποβλέπει ὁ Κύριος εἰς τὴν ἐσωτερικὴν διάθεσιν τοῦ ἐλευούτου, μᾶς τὸ εἶπε καὶ ὁ ἴδιος ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς εἰς τὴν ἐπι τοῦ Ὁρου ὁμιλίαν Του, ὅταν ἐδήλωνεν, ὅτι εἶναι τελειῶς ἄχρηστος ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἡ ἐλεημοσύνη, ποῦ δὲν γίνεταί ἀπὸ ἀγάπην, ἀλλὰ «πρὸς τὸ

θεαθῆναι τοῖς ἀνθρώποις» (Ματθ. 6, 1-4).

Ἐλεημοσύνη, ποῦ γίνεταί ἀπὸ ἀγνὴν διάθεσιν, μὲ εὐχαρίστησιν καὶ μὲ γενναϊοδωρίαν, ἔχει πλουσίαν τὴν ἀνταποδοσὶν τῆς. Διότι προσωπικῶς ἐνδιαιρέται δι' αὐτὴν ὁ Θεὸς ὁ ἴδιος, ὁ Ὅποιος εἶναι ἱκανὸς νὰ ἀνταποδώσῃ μὲ τὸ παραπάνω ὅσα θὰ δαπανηθοῦν εἰς τὴν ἐλεημοσύνην. Δι' αὐτὸ δὲν πρέπει ποτὲ νὰ φοβῆται ὁ Χριστιανὸς μήπως πτωγῆν, τάχα, ὅταν ἐλεῇ· ἀλλὰ, ἐφ' ὅσον ἔχει, νὰ εἶναι πάντοτε πρόθυμος νὰ εὐεργετῆ τὸν πλησίον του μὲ γενναϊοδωρίαν, σύμφωνα μὲ τὸ ψαλμικόν: «Ἐσκόρπισεν, ἔδωκε τοῖς πένησιν ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα».

Ὑπὲρ τῶν τοιούτων δὲ ἐλεημόνων εὐχεταί ὁ Θεὸς Ἀπόστολος πρὸς τὸν Θεόν, νὰ ἀνταποδώσῃ πλουσιοπάρχα, ὅ,τι αὐτοὶ θὰ δώσωσιν ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν τῶν: «Πληθύναι τὸν σπόρον ὀμῶν καὶ αὐξήσαι τὰ γεννήματα τῆς δικαιοσύνης ὀμῶν».

Η ΑΓΑΠΗ ΚΡΙΤΗΡΙΟΝ

Μίαν ἡμέραν θὰ τεθῆ πέσμα εἰς τὸ βασίλειον τοῦ κακοῦ καὶ θὰ ἀνταμειβῆ ὁ ἀνθρώπινος μάχθος διὰ τὴν ἀρετὴν. Αὐτὸ μᾶς διδάσκει ἡ εὐαγγελικὴ ἐκείνη περικοπὴ, εἰς τὴν ὅποιαν ὁ Κύριος προλέγει τὴν ἐν δόξῃ Δευτέραν Παρουσίαν Του καὶ τὴν μέλλουσαν Κρίσιν, κατὰ τὴν ὅποιαν μέλλει νὰ χωρίσῃ τοὺς ἀελεκτοὺς» ἀπὸ τοὺς ἀκατηραμένους», ὅπως ὁ ποιμὴν χωρίζει τὰ πρόβατα ἀπὸ τῶν ἐρίφων, διὰ νὰ καλέσῃ τοὺς μὲν «εἰς ζωὴν αἰώνιον» καὶ ν' ἀποπέμψῃ τοὺς δὲ «εἰς κλάσιν αἰώνιον» (Ματθ. 25, 31-46).

Τὸ θέμα ἀποτελεῖ θεμελιώδη διδασκαλίαν τῆς Χριστιανικῆς Πίστεως καὶ εἰς πολλὰ σημεῖα τῆς Ἁγίας Γραφῆς ἀναπτύσσεται μὲ ἄλλην τὴν ἀπαιτουμένην ἐνάργειαν, καθημερινῶς δὲ ὁμολογούμεν τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν ὡς καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζωντας καὶ νεκρούς». Δὲν εἶναι σκοπὸς μας ἐδῶ νὰ ὁμιλήσωμεν περὶ τούτου ἐν γένει. Ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον ἐπιθυμοῦμεν νὰ προσέξωμεν ἰδιαιτέρως, εἶναι τὸ κριτήριον, διὰ τοῦ ὁποῦ — ὅπως παραστατικώτατα λέγει

ὁ Κύριός μας — θὰ διακρίνῃ τοὺς «δικαίους» ἀπὸ τοὺς «ἀμαρτωλοὺς» ὁ ἴδιος Κριτής. Καὶ νομίζομεν εἰς ἐπιβάλλεται αὐτῇ ἡ ἰδιαιτέρα προσοχὴ μας εἰς αὐτὸ τὸ σημεῖον. Διότι — εἶναι ἀνάγκη νὰ τὸ ὁμολογήσωμεν; — πολὺ συχνὰ ἀπασπολοῦμεθα ἀπὸ τόσας ἄλλας λεπτομερείας, ὥστε νὰ ἐπισκιάζωται αὐτὸ, τὸ τόσον βασικόν, σημεῖον, τὸ ὅποιον καὶ εἰς ἄλλας εὐκαιρίας μᾶς τοῖς ἡμεῖς ἡ Καινὴ Διαθήκη καὶ ποῦ ἀποτελεῖ τὸ χαρακτηριστικώτερον πρακτικὸν γνώρισμα τοῦ ἀληθοῦς Χριστιανοῦ.

«Ἐν τούτῳ γνώσκονται πάντες, ὅτι ἐμοὶ μαθηταὶ ἐστέ, ἐὰν Ἀγάπην ἔχητε ἐν ἀλλήλοις». Αὐτὴ εἶναι ἡ οὐσιωδεστάτη ἀπαίτησις τοῦ Ἰδρυτοῦ τῆς Χριστιανικῆς Θρησκείας. «Ὅστις παρήγγυεν εἰς τοὺς μαθητὰς Του, «Ἀγαπᾶτε ἀλλήλους, καθὼς ἐγὼ ἠγάπησα ὑμᾶς». Θὰ ἴδωμεν δὲ ἄλλοτε ποῦ δύναται νὰ καταντήσῃ ἡ θρησκευτικότης, ὅταν στερηθῆ αὐτῆς τῆς βασικῆς προϋποθέσεως, τῆς Ἀγάπης.

Τὴν Ἀγάπην, λοιπόν, ὅτετι ὁ Κύριος ὡς τὸ

Μετά τον Ν. Δόξα ἤχος ε' ε'

2

Δοξα Πατρι...

γι...

Της με...

ζωο...

θρι...

ο...

ρω...

σπ...

σπ...

A. 2

A.

B^{or}

Εἰς τὸν Ἁγίου ἡ 10 Μαΐου 1958

B⁰⁴

μοναδικὸν κριτήριον, βάσει τοῦ ὁποῦο θὰ δικάσῃ τότε τοὺς ἀνθρώπους, τὴν Ἀγάπην τὴν ζωντανήν, τὴν Ἀγάπην τὴν ἔμπρακτον, τὴν Ἀγάπην τὴν ἀποτελεσματικὴν, τὴν Ἀγάπην ποὺ θεωρεῖ ὡς ἰδικὸν τῆς πόνοι τὸν πόνον τοῦ ἄλλου, καὶ δὲν ἤσυχάζει, ἐὰν δὲν κάμῃ ὅ, τι χρειάζεται, διὰ νὰ τὸν ἀνακουφίσῃ ἀποτελεσματικᾶ. — «Ἐπεινάσα καὶ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν, ἐδίψησα καὶ ἐποτίσατέ με...» — Καὶ εἶναι πολὺ φυσικὸν διὰ τὸν Χριστὸν νὰ θέτῃ αὐτὸ τὸ κριτήριον, αὐτὴν τὴν βάσιν, διότι ἡ Ἀγάπη, ὡς γνωστὸν, τὸν ἔφερεν εἰς τὸν κόσμον, τὴν Ἀγάπην ἐπραγματοποίησεν ὁ ἴδιος εἰς ἅλην τὴν ζωὴν Του καὶ εἰς τὸν θάνατόν

Του, καὶ αὐτὴν ἔθεσεν ὡς τὸ νέον θεμέλιον, ἐπὶ τοῦ ὁποῦο θὰ ὀικοδομητοὶ ἡ νέα τάξις, τὴν ὁποῖαν εὐηγγελισθῆ εἰς τοὺς ἀνθρώπους. Δὲν ἐζήτησεν ἀπὸ τοὺς ἰδικούς Του νὰ γίνων ὑπερήται τῶν ἀνθρώπων, ἀν θέλουσ νὰ γίνων πραγματικὰ μεγάλοι; Ὅταν δύο ἀγαπᾶται Του πρόσωπα τοῦ ἐζήτησαν τὴν τιμὴν τῆς πρωτοκαθεδρίας, δὲν τοὺς ὑπεσχέθη εἰς ἀπάντησιν τὸ ἰδικὸν Του ἀβάπτισμα καὶ τὸ ἰδικὸν Του «ποτήριον», βάπτισμα καὶ ποτήριον αἵματος καὶ θυσίας; Δὲν ἐδῆλωσε τότε, ὅτι καὶ ὁ ἴδιος δὲν ἤθελε εἰς τὸν κόσμον, παρὰ διὰ νὰ ὑπερετήσῃ καὶ νὰ προσφέρῃ τὴν ζωὴν Του αὐτοῖν ἀντὶ πολλῶν; Εἶναι ἡ Ἀγάπη διὰ τὸν Χριστὸν ἡ μοναδικὴ ἔμπρακτος ἀπόδειξις τῆς πίστεως εἰς τὸν Θεόν

— ὅπως ὄραται τὸ διδάσκει ὁ Ἰωάννης — καὶ εἶναι ἡ Ἀγάπη τὸ μέσον, διὰ τοῦ ὁποῦο πραγματοποιεῖται κατὰ τὸ δυνατὸν ἡ ἐξομολογία πρὸς τὸν Θεόν, πρὸς τὴν ὁποῖαν ἀπέβλεψεν ἡ δημιουργία τοῦ ἀνθρώπου. Εἶναι ἡ Ἀγάπη ὅ, τι ἀκριβῶς ἀξιοποιεῖ τὸν ἄνθρωπον!

Ἡ πίστις εἰς τὸν Θεόν, διὰ νὰ ἔχη ἀξίαν, πρέπει νὰ ἐκδηλώνεται μὲ τὴν Ἀγάπην. Ἄν αὐτὸ δὲν συμβαίνει, δὲν εἶναι παρά ψεύδος, ὑποκρισία, μαῦρος καὶ ἐπικίνδυνος φανατισμός! Καὶ αὐτὸ ἀκόμη — κατὰ τὸν Παῦλον — τὸ μαρτύριον, εἶναι ἄρχιστον διὰ τὸν ἄνθρωπον, τὸν μὴ ἐρχοντα Ἀγάπην! Δι' αὐτὸ ἔργα Ἀγάπης θὰ ἀπαιτήσῃ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου ὁ Κριτὴς κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην τὴν ὑπεράν...

Πόσον ἐπίκαιρον — ἰδίως εἰς τὴν ἐποχὴν μας — εἶναι τὸ κήρυγμα αὐτῆς τῆς ἀληθείας, εἰς τὴν ἐποχὴν αὐτὴν τοῦ μίσους καὶ τῆς μοχθηρίας! Δὲν ζητεῖ ἀπλῶς τὴν ἀρνητικὴν ἀρετὴν τοῦ παλαιοῦ Νόμου — ἡ ὁποία κάποτε καὶ αὐτὴ ἀπουσιάζει εἰς τὸν καιρὸν μας. — Δὲν εἶναι ἀρετὸν τὸ «Οὐ φονεύσεις! Οὐ μοιχεύσεις! Οὐ κλέψεις! Οὐ ψευδομαρτυρήσεις!». Ἡ χριστιανικὴ ἀρετὴ εἶναι κάτι περισσότερο· δὲν εἶναι μόνον ἀρνήσις τοῦ κακοῦ, ἀλλ' εἶναι καὶ θεσῖς, εἶναι ἔμπρακτος ἀσκῆσις τοῦ ἀγαθοῦ, αὐτὴ δὲ ἡ «θεσίς» εἶναι ποὺ τὴν διακρίνει ἀπὸ τὴν παλαιὰν ἠθικήν. Δὲν κολάζεται μόνον ὁ ἀδικῶν τὸν πλησίον — εἶναι σαφῆς ἡ διδασκαλία τοῦ Χριστοῦ — ἀλλὰ θεωρεῖται ἐξ Ἰσοῦ ἀξιοκαταξιωτικὸς καὶ ἐκεῖνος ποὺ ἀδιαφορεῖ διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ πλησίον. Δὲν εἶναι ἐγκλημα μόνον ὅ, τι συνήθως καλοῦμεν «ἀμαρτάν»· ἀμαρτία εἶναι καὶ ἡ παραμέλησις τῆς εὐεργεσίας. Δὲν πράττει ἄρα ὁ εὐεργετῶν τὸν πλησίον τίποτε τὸ ἐξαιρετικόν, ὅπως νομιάζεται εἰς τὴν πέψην μας κοινωvίαν, ἀλλ' ἐκτελεῖ ἐν ἐπιβεβλημένῳ καθήκον!

ΤΟ ΕΟΡΤΟΛΟΓΙΟΝ ΜΑΣ

9-15 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1955

9. Κυριακὴ 18ῃ (Γ' Λευκᾶ: *Ἦχος α'. Ἐσθινὸν Ζ' [Ἰωάν. 20(κ'), 1-10]. — Β' Κορ. 9(θ'), 6-11. Λουκ. 7(ζ'), 11-16. Ἰακώβου Ἀλφαίου Ἀποστόλου, Ποσειδῆ Μάρτυρος.

10. Δευτέρα: Ἐολαμπίου καὶ Ἐολαμπίου Μαρτύρων, Θεοφίλου Ὁσίου. — Φίλιπ. 1(α'), 1-7. Λουκ. 7(ζ'), 36-50.

11. Τρίτη: Φίλιππου ἐνὸς τῶν 7 Διακόνων (Πράξ. 6(ε), 3-6, 4-40). — Φίλιπ. 1(α'), 8-14. Λουκ. 8(η'), 1-3.

12. Τετάρτη: Πρόβου, Ταράχου, Ἀνδρόνικου, Δουμνίτης Μαρτύρων. — Φίλιπ. 1(α'), 12-20. Λουκ. 8(η'), 22-25.

13. Πέμπτη: Κάρπου, Παύλου, Ἀγαθονίχου, Βενιαμίν διακ., Μαρτύρων. — Φίλιπ. 1(α'), 20-27. Λουκ. 9(θ'), 7-11.

14. Παρασκευή: Ναζαρίου, Γερβασίου Μαρτύρων. — Παρασκευῆς Ἐπιβατηγῆς Ὁσίας. — Φίλιπ. 1(α'), 27-36. Λουκ. 9(θ'), 12-18.

15. Σάββατον: Λουκιανοῦ, Σαβίνου Ὁσίου, Βάρρου Ὁμολογ., — Α' Κορ. 15(ε'), 58-16(στ'), 3. Λουκ. 6(σ') 1-10.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ

(16 Ὀκτωβρίου 1955)

19ῃ Κυριακῆ (Δ' Λουκᾶ: *Ἦχος β'. Ἐσθινὸν Η' [Ἰωάν. 20(κ'), 11-18]. — Τίτ. 3(γ'), 8-15. Λουκ. 8(η'), 5-15. — Λογγίνου Ἐκατοντάρχου τοῦ πρό τοῦ Σταυροῦ καὶ σὺν αὐτῷ δύο στρατιωτῶν [Ματθ. 27, 54. Μάρκ. 15, 39. Λουκ. 23, 47. Ἰωάν. 19, 23-24].

“ΝΟΜΟΙΣ ΠΙΘΟΥ, .

«Πορευθέντες ἐπιδείξατε ἑαυτοὺς τοῖς ἰερεῦσι». (Λουκ. 17, 14)

Δέκα λεπροί, καταδικασμένοι νὰ ζοῦν χρόνια δολιχάτερα μακρὰ ἀπ' τὴν Κοινωνία, βέβητον νὰ περῶν Ἐκεῖνος, ποὺ

δὲν ἔβρινε κανένα νὰ φύγῃ παρακονομένους. Νὰ πλησιάσουν δὲν ἐτόλμησαν, ἀπ' οὐ δὲν εἶχαν αὐτὸ τὸ δικαίωμα οἱ δυστυχισμένοι αὐτοὶ ἄρροστοι. Ἐστάθηκαν ἀπὸ μακρὰ καὶ ἐφώνησαν δυνατὰ καὶ ἐζήτησαν τὸ ἐλεῶς Του.

Ἐκεῖνος ἤκουσε τὸν πόνον των. Ἀπερπίσσε νὰ τοὺς δῶσῃ τὴν ὑγίαν. Ἀλλὰ τοὺς ἔθεσεν ἐνα ὄρον:

— «Πορευθέντες ἐπιδείξατε ἑαυτοὺς τοῖς ἰερεῦσι».

Οἱ λεπροὶ ἐπιθάρσαν, ἔτρεξαν νὰ παρουσιασθῶν εἰς τοὺς ἰερεῖς. Καὶ εἰς τὸν δρόμον ἔθεραπεύθησαν· ἐγένετον ἐν τῷ ὑπάγειν αὐτοὺς ἐκαθαρίσθησαν».

Τὸ θαῦμα, βέβαια, εἶναι ἀξιοθαύμαστον·

είναι ένα από τὰ πολλά ἱστορικά γεγονότα ποὺ μαρτυροῦν τὴν θεϊκὴν δύναμιν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὁ λόγος Του, ἡ θέλησίς Του, γίνεται πραγματικότης. Τίποτε δὲν εἶναι ἀδύνατον, ὅταν τὸ θέλησῃ Ἐκεῖνος.

Ἄλλὰ ἀξιοσημείωτος εἶναι καὶ ὁ ὄρος ποὺ ἔθεσε διὰ τὴν θεραπείαν:

— «Πορευθέντες ἐπίδειξτε ἑαυτοὺς τοῖς ἰερεῦσι.»

Εἶναι διδακτικώτατος διὰ τὰς ἡμέρας αὐτὰς ὁ ὄρος αὐτός, ποὺ ἔθεσε ἔχι ἄλλος, ἀλλὰ αὐτός ὁ ἴδιος ὁ Θεάνθρωπος Ἰησοῦς.

Ἦτο διάταξις τοῦ Νόμου, νὰ περῶν ἀπὸ τὸν λερέα ὁ λεπρὸς ποὺ ἐθεραπεύετο, νὰ πιστοποιητῆαι ἡ θεραπεία ἀπὸ τὸν λερέα τού, νὰ προσφέρῃ θυσίαν καὶ νὰ παίρῃ ἀπὸ ἐκείνου τὴν ἀδειαν τῆς ἐλευθεροκονιῶναις.

Αὐτὴν τὴν νομικὴν διάταξιν ἐσεβάσθη ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς καὶ διὰ τοῦτο παρήγγειλεν εἰς τοὺς ἀσθενεῖς Του νὰ περάσουν ἀπὸ τοὺς ἰερεῖς.

Καὶ ἐκείνους ἐθεραπεύθησαν, διότι μαζί με τὴν πίστιν εἰδείξαν καὶ ὑπακοὴν καὶ εὐπειθειαν εἰς τὰ λόγια Ἐκείνου, ἀπὸ τὸν ὅποιον ἐξήτησαν νὰ τοὺς λυπηθῇ.

Διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς μᾶς διδάσκει πόσον ἀξίζει ἡ ὑποταγὴ εἰς τοὺς ἰσχύοντας Νόμους, πόσον πρέπει νὰ εἰμῆθα πειθαρχικοί καὶ συνεπεῖς εἰς τὰς ὑποχρεώσεις μας ἀπέναντι τοῦ Νόμου.

Αὐτὸς ἦτο ὁ Κύριος τοῦ Νόμου, καμίζαν ὑποχρέωσιν δὲν εἶχε νὰ τὸν τηρῇ, διὰ νὰ μᾶς δείξῃ, ὅτι κανένας, με καμίζαν ἀπόλυτος πρόφασις ἡ δικαιολογία, δὲν εἶχει τὸ δικαίωμα νὰ θέτῃ τὸν ἑαυτὸν του, νὰ τοποθετῇ τὴν ἰδικὴν του θέλησιν, παραπάνω ἀπὸ τὸν Νόμον.

Τὸ «Νόμοις πείθου» τῶν ἀρχαίων, χάριν τοῦ ὁποῦο ἐδέχθη τὸν ἄδικον θάνατον ὁ σωφρονιστὸς τῶν ἀνθρώπων εἰς τὰς Ἀθήνας, παίρνει θεϊαν ἀξίαν ὕστερα ἀπὸ τὴν ἔλευσιν τοῦ Θεανθρώπου εἰς τὸν κόσμον, ποὺ τὸσον εἰδείξε σεβασμὸν καὶ τὸσον ἐδίδαξεν εὐπειθειαν εἰς τὸν Νόμον.

ΤΟ ΗΜΕΡΩΛΟΓΙΟΝ ΜΑΣ

Κυριακὴ· 9 Ὀκτωβρίου 1955

Λοὺκᾶ, 7, 11-16: Μ' ἕνα λόγον τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τὸ μονάκριβον παλληκάρδι τῆς δυστυχισμένης χήρας ἐγύρισεν εἰς τὴν ζωὴν! Καὶ τὰ ὄσκηρα καὶ τοὺς θρήνονας διεδέθη ἡ χαρὰ καὶ ὁ ἐνθουσιασμός. Πόσον δυνατὸς εἶναι ὁ λόγος τοῦ Κυρίου! Ἰδίδει τὴν ζωὴν ἐκεῖ, ὅπου μέχρι τὰς ἐβρασίλευεν ὁ θάνατος! Ἰδίδει τὴν χαρὰν ἐκεῖ,

ὅπου ἐβρασίλευεν ἡ παραγῆ! Ἰδίδει τὴν χαρὰν ἐκεῖ, ὅπου ἐβρασίλευεν ἡ θλίψις. Μὴ παραμυθῆς ποτέ σου, ἀδελφέ, τὴν ἀκράσιν καὶ τὴν μελέτην τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ.

Δευτέρα: 10 Ὀκτωβρίου 1955

Οἱ ἄγιοι Εὐλάμιος, καὶ Εὐλάμια ἦσαν ἐν Νικομηδίᾳ ἐπὶ αυτοκράτορος Μαξιμιανού. Ὁ ἅγ. Εὐλάμιος κατ' ὄν χρόνον ἐμαρτύρει καὶ ἐβρασιλεύετο ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ, ἐδέχθη τὴν ἐπίσκοπιν τῆς ἀδελφῆς του Εὐλαμίας, ἣτις τὸν παρεκάλειε νὰ δεσθῇ ὑπὲρ αὐτῆς. Ἀμφότεροι μετὰ ταῦτα ἔλαβον τὸν στέφανον τοῦ μαρτυρίου.

Τρίτη: 11 Ὀκτωβρίου 1955

Ὁ Ἀπόστολος Φίλιππος, εἰς τῶν ἐπὶ Διακόνων τῆς πρώτης ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, κατήχησεν τὸν Αἰθίοπα ἀδελφὸν τῆς βασιλείας Αἰθιοπῶν. Ἐκήρυξε τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ καὶ ἀπέθανεν εἰς Τράλλιν τῆς Μικρᾶς Ἀσίας.

Τετάρτη: 12 Ὀκτωβρίου 1955

Οἱ ἄγιοι Πρόβος, Τάραχος καὶ Ἀνδρόνικος ἐμαρτύρησαν διὰ τὴν χριστιανικὴν τὴν πίστιν ἐπὶ ὑπαίου Διοκλητιανοῦ. Ὁ Τάραχος ἀπέθανε λιθοβοληθεὶς, καὶ μετὰ ταῦτα σταυρωθεὶς, ὁ Πρόβος ἐσυμβλήθη, καὶ ὁ Ἀνδρόνικος ἐταυρώθη, τὸ δὲ σῶμά του κατεμαρτυρήθη.

Πέμπτη: 13 Ὀκτωβρίου 1955

Οἱ ἄγιοι Κάρπος ἐπίσκοπος Θυατείρων, καὶ Πάπυλος ὁ διάκονος τῶν ἐμαρτύρησαν ἐπὶ αυτοκράτορος Δεκίου. Προσεδέθησαν ἐπὶ ὄψματος καὶ εἰς τὰς Σάρδεις ὑπεβλήθησαν εἰς πλείστα ἄλλα μαρτύρια, τέλος δὲ ἀπεκεφαλίσθησαν. Συγχρόνως με τοὺς δύο αὐτοὺς ἱερομάρτυρας ἐμαρτύρησαν καὶ ὁ ὑπὸ τῆς Ἀγαθῶδωρος καὶ ἡ ἀδελφὴ τοῦ Παπύλου Ἀγαθονία.

Παρασκευή: 14 Ὀκτωβρίου 1955

Οἱ ἄγιοι Ναζάριος, Γερβάσιος, Προτάσιος καὶ Κέλσιος ἐμαρτύρησαν εἰς Ρώμην. Εὐαγγελισθέντες τὸν Χριστὸν εἰς διαφόρους πόλεις τῆς Ἰταλίας ἀπεκεφαλίσθησαν ἐπὶ Νέρωκος.

Σάββατος: 15 Ὀκτωβρίου 1954

Ὁ ἅγιος Λουκιανὸς ἔδρασε ὡς πρεσβύτερος ἐν Ἀντιοχείᾳ, ἀποσπᾶσας πλείστον ἐκ τῶν ἔθνικων εἰς τὴν ὁδοδόξον πίστιν. Καταδικασθεὶς εἰς τὸν θάνατον ἐπὶ ἡγεμόνος Μαξιμιανού, ἀπέθανεν ὑπομείνας μέχρι τέλους τὰ πάντα διὰ τὸν Χριστὸν.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, Ἀθῆναι. Ἰασιῶ 1, Τηλέφ. 72-112

άρκετόν διὰ νὰ μὴ ἔχη καμμίαν ἐπιτροπὴν εἰς τὴν ψυχὴν μας ἢ κακία τῶν ἐχθρῶν Του.

Καὶ ὁσάκις κινδυνεύομε τυχόν, νὰ καμ-

φθώμεν καὶ νὰ σκύψωμεν, ἄς τρέξωμεν εἰς Αὐτόν. Εἶναι πάντοτε ἑτοιμὸς νὰ μᾶς στηρίξῃ καὶ νὰ μᾶς κρατήσῃ ὀρθοῦς.

Η ΠΕΜΠΤΗ ΕΝΤΟΛΗ

«Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου, ἵνα εὖ σοι γένηται καὶ ἵνα μακροχρόνιος γένη ἐπὶ τῆς γῆς».

Ἵστερα ἀπὸ τὰ καθήκοντα πρὸς τὸν Θεόν, τοποθετεῖ εὐθὺς ἀμέσως ὁ θεῖος Νόμος τὸ καθήκον πρὸς τὴν οἰκογένειαν, μέσα εἰς τὴν ὅποιαν ὁ πατέρας καὶ ἡ μητέρα εἶναι τὰ πρῶτα πρόσωπα πού δικαιοῦνται νὰ ἔχουν ἀπαιτήσεις. Αὐτοὶ ἐχρησίμευσαν ὡς ὄργανα τῆς δημιουργικῆς προνοίας τοῦ Θεοῦ διὰ νὰ μᾶς φέρουν εἰς τὸν κόσμον, αὐτοὶ ἐκοπίασαν καὶ ὑπέφεραν καὶ ἐπόνεσαν διὰ νὰ μᾶς διατηρήσουν εἰς τὴν ζωὴν μέσα εἰς τὸς κινδύνους καὶ εἰς τὸς αὐτοὺς χρεώστοιμην τὰς πρώτας μας γνώσεις περὶ τοῦ κόσμου, τὰς πρώτας κατευθύνσεις μας εἰς τὴν ζωὴν, ὁ πόνος μας ἦτο πόνος τῶν, ὁ κίνδυνος ὁ ἰδικός μας ἦτο ἰδικός τῶν κινδύνων, κάθε χαρὰ ἰδική μας ἦτο καὶ τῶν γονέων μας χαρὰ. Πόσας νύκτας ὀδύνης καὶ ἀγρυπνίας δὲν περᾶ ἡ δυστυχῆς μητέρα ἐπάνω ἀπὸ τὸ προσκέφαλον τοῦ ἀρρώστου παιδιοῦ τῆς! Πόσας πικρίας δὲν ἀποδιώκει ἀπὸ τὴν ψυχὴν τοῦ ταλαιπωρημένου εἰς τὴν βιοπάλην πατέρα ἕνα καὶ μόνον χαμόγελο τοῦ ἀγαπημένου του παιδιοῦ! Διὰ τὰ παιδιὰ τῶν ζῶν οἱ γονεῖς, δι' αὐτὰ κοπιᾶζουσι, δι' αὐτὰ πάσχουσι, δι' αὐτὰ ἀνησυχουσι! Πηγαὶ ἀστεϊρευτοὶ ἀγάπης εἶναι τῶν γονέων αἱ καρδίαι!

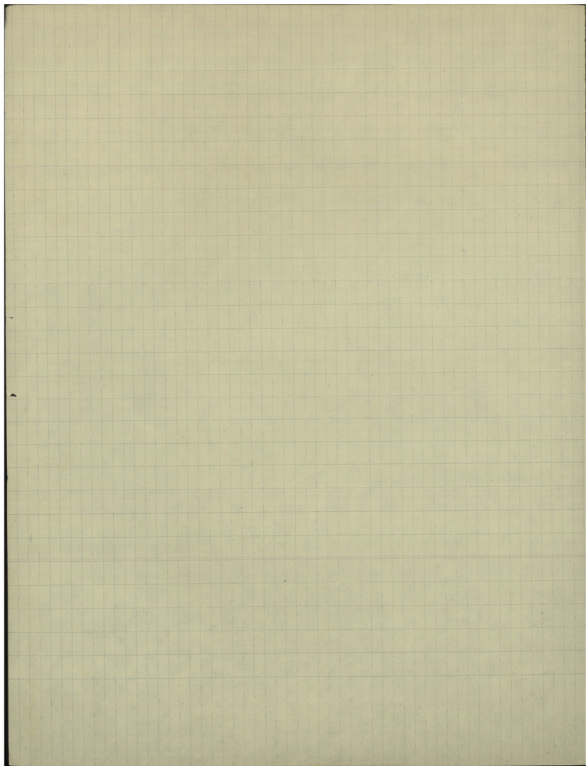
Ἀπέναντι ὅλων αὐτῶν δὲν περιμένουσι ἀπὸ τὰ παιδιὰ τῶν τίποτε ἄλλο παρὰ τὴν παρηγορίαν, πού φέρνει εἰς τὰς ταλαιπωρημένας ψυχὰς ἡ ἀνταπόδοσις τῆς ἀγάπης, τὸ συναίσθημα τῆς εὐγνωμοσύνης, πού ἐκδηλώνεται μὲ τὸν σεβασμὸν πρὸς ἐκεῖνους πού ἐθυσίασαν τὰ καλλίτερα χρο-

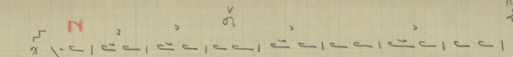
νια τῆς ζωῆς τῶν καὶ πού ἐγήρασαν διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν παιδιῶν τῶν, μὲ τὴν ἀγάπην πρὸς τοὺς γονεῖς, πού ἐκδηλώνεται βέβαια κάθε φορὰν ἀνάλογα μὲ τὴν ἡλικίαν τῶν τέκνων, μὲ τὴν παντοτεινὴν ἀπέναντι τῶν γονέων καλὴν διάθεσιν, πού δὲν ἐπιτρέπει τίποτε ἀπ' ὅ,τι ἢ μπορεῖ νὰ πικράνῃ τὴν ζωὴν τῶν.

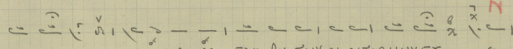
Ὅσον τὸ παιδί εἶναι ἀνήλικον ὀφείλει μὲ ὑπακοὴν ν' ἀποδεικνύῃ τὴν ἀγάπην του πρὸς τοὺς γονεῖς, διότι αὐτὸ δὲν εἶναι μόνον τὸ καθήκον του, ἀλλὰ αὐτὸ ἀπαιτεῖ καὶ τὸ συμφέρον του. Τὸ παιδί δὲν ἢ μπορεῖ ποτὲ νὰ ἔχη τὴν πείραν τῶν γονέων του, οὐτε ἢ μπορεῖ νὰ εὐρῆ εἰς τὸν κόσμον ἄλλους ἀνθρώπους μὲ τὴν ἰδίαν πείραν πού νὰ τὸ ἀγαποῦν ὅσον οἱ γονεῖς του. Καὶ ἔχει τὴν ἀνάγκην τὸ παιδί ἀπὸ καθοδήγησιν καὶ ἀπὸ ἀγάπην, πού ὅταν μείνῃ χωρὶς αὐτὴν χάνεται ψυχικῶς καὶ κοινωνικῶς, ὅπως ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὸ παράδειγμα τῶσων καὶ τῶσων παιδιῶν πού ἡ ἔχασαν ἐνωρὶς τοὺς γονεῖς τῶν καὶ ἔμειναν τελείως ἀπροστάτητα, ἢ εἶδειξαν ἀνυπακοὴν εἰς τοὺς γονεῖς τῶν, διὰ ν' ἀκολουθήσουν τὰς ἰδικὰς τῶν κλίσεις ἢ τὰς συμβουλὰς κακῶν φίλων τῆς κακῆς στιγμῆς!

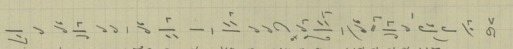
Ὅταν πάλιν τὸ παιδί μεγαλώσῃ πρέπει ν' ἀποδείξῃ τὴν ἀγάπην του πρὸς τοὺς γονεῖς μὲ ὁσὴν ἢ μπορεῖ νὰ τοὺς δώσῃ πρόθυμον βοήθειαν, διὰ νὰ ξεκουρασθοῦν ἀπὸ τοὺς κόπους τῆς ζωῆς, νὰ περάσουν ἡσυχὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας τῆς ζωῆς τῶν, νὰ αἰσθανθοῦν τὴν ἱκανοποίησιν ὅτι δὲν ἐκοπίασαν ἄδικα διὰ τὸ

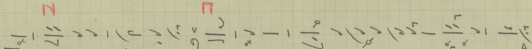

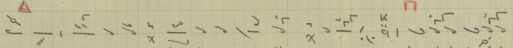

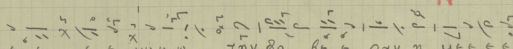

 Ε λεισον με ο Θεος να τα το με γα ε λε

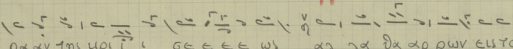

 ος σε υψατα το πληθος των οικτιρημων σου ε

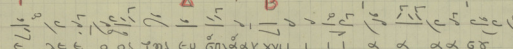

 ε χειφο ο σον το ο α νο ο μη η η μα α α α μ σ

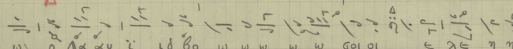

 Τη πλη η η βη η των πεπραχ με ε νων μοιοι οι δελει νων

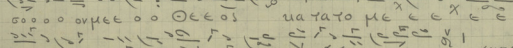

 εν νο ω ων ο α α α α χ α α ας τρε ε ε ε ε ε

 ε ε μ ω ω την βο θε ε ραν η με ε ε ε

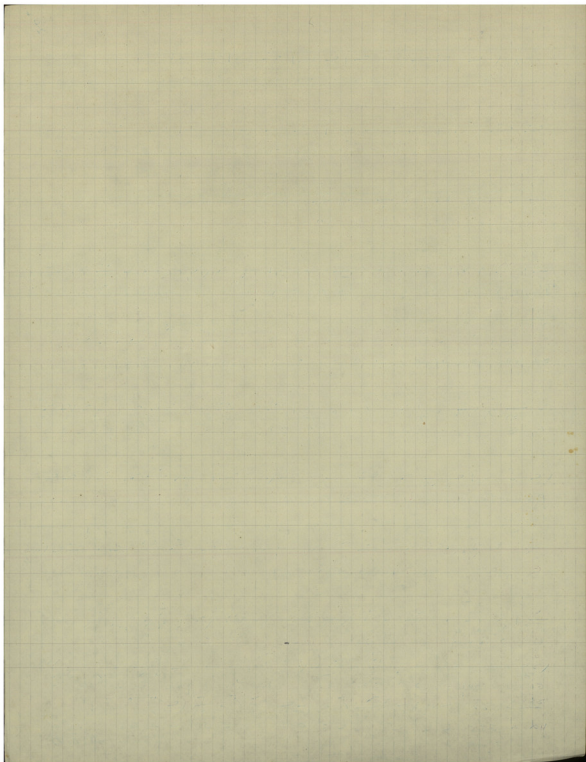

 ρα αν της υπη σ ε ε ε ε ω α χ χ α θα αρ ρων ευσ το

 ε λε ο ος της ευ ση α α χ χ ν ι α α α α σε

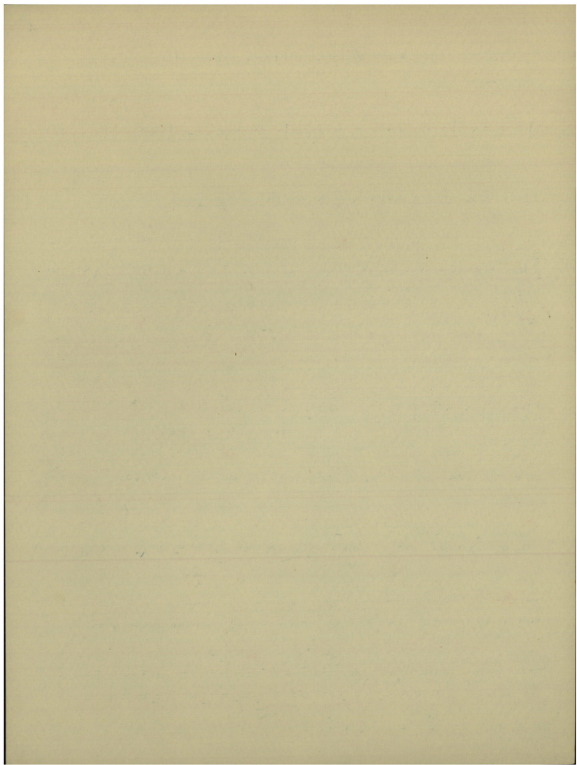

 ω ο Δ α α υ ι ε δ βο ω ω ω σοι οι ε λε η η η

 ο ο ο ο ο ο με ε ο ο Θε ε ος να τα το με ε ε ε ε

1951
N.T.B.

N
Ελαλήσονμε ο Θεος υατατο μεχα ελε

ος ος υατατο πληθος των οι υπιρμωνσς

ελαλει ο οον το ο ο νο ο μη η μα α α μσ

N **Π**
Τη η η η η η των ης ηρχη με ε νωων μοιοι ο δειει των

Δ εν νο ω αν ο τχ α α α α χ α α α τρε ε ε ε ε

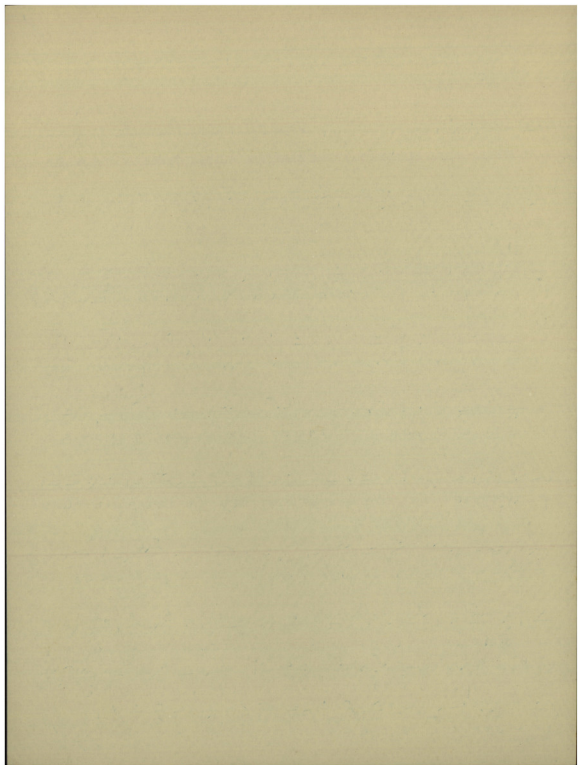
ε ε χ ω ω την βο βε ε ραν η με ε ε ε

N
ρα χν της ηρι σς ε ε ε ε ω χ λ χ λ χ λ χ ρων εμ το

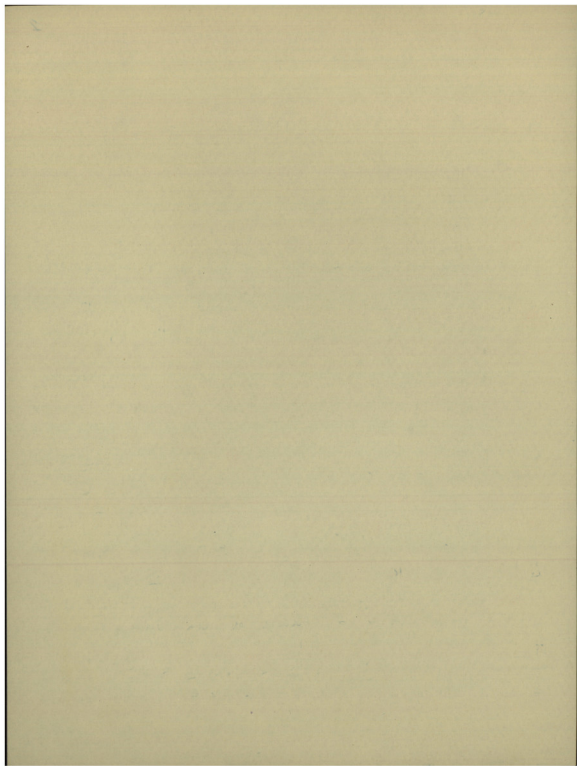
Ρ **Α** **Β**
ελε ο ος της ευ ση λ α λ χ ν ι ι ι α α α α ος

Δ
ωσ ο δ α χ ο ι ε δ βο ω ω ω ω σοι οι ελε η η
σο ο ο ο ο κ με ε ο ο Θε ε ος υατατο με ε ε χ ε ε
γ α α ο ο ο ε ε ε χ ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

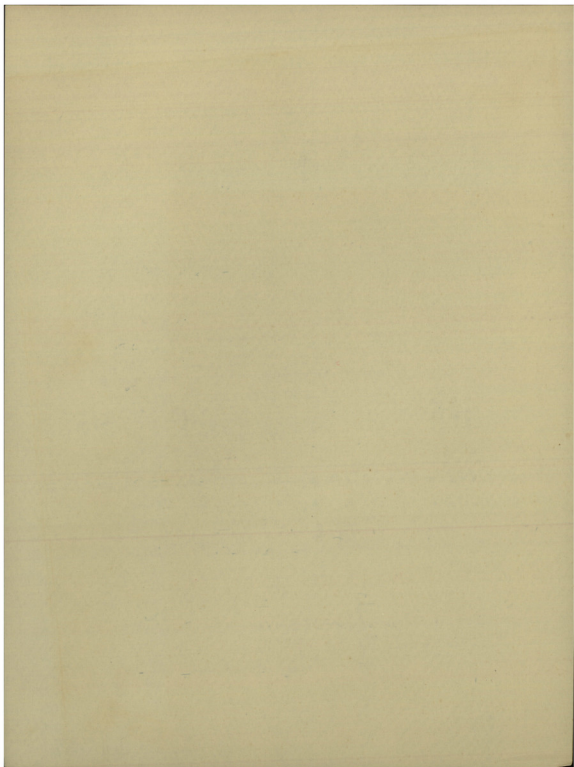
1951
X.T.B.

παιδί των. "Όσον δὲ καὶ ἂν δημιουργηθῆ κοινωνική ἢ πνευματική διαφορά μεταξὺ τοῦ τέκνου καὶ τῶν γονέων του, δὲν ἔχει δικαίωμα ποτὲ τὸ παιδί νὰ περιφρονησῆ τοὺς γονεῖς του ἢ νὰ υπερφρανευθῆ ὡπασδήποτε ἀπέναντί των, ὅπως ποτὲ γονεῖς δὲν θὰ ζηλεύσουν τὸ παιδί των διὰ τὴν ὑπεροχὴν του, ἀλλὰ ἀπεναντίας θὰ τὸ ἔχουν πάντοτε «κρυφὸ καμάρι» καὶ καύχημα, τὸ ὅτι ἠμπόρεσαν ν' ἀναδειξοῦν τὰ παιδιὰ των καλλίτερα ἀπὸ τοὺς ἑαυτοῦς των, διότι αὐτὸ εἶναι κάθε καλοῦ γονεὺς τὸ ἔνθρονον καὶ εἰς αὐτὸ ἀποβλέπουν ὅλοι του οἱ κόποι καὶ ὅλαι αἰθυσίαι.

Μόνον εἰς τὴν περίπτωσιν ποὺ οἱ γονεῖς—ἀλλοίμονον ἂν φθάσωμεν ἕως ἐκεῖ!—θὰ συνεβούλευον εἰς τὰ παιδιὰ των ν' ἀκολουθήσουν δρόμον ἀμαρτωλῶν χάριν

τοῦ κακῶς ἐνοουμένου οικογενειακοῦ των συμφέροντος, μόνον εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν δικαιούται τὸ παιδί νὰ παρακούσῃ, διότι—ὅπως εἴπομεν καὶ ἄλλοτε— παραπάνω ἀπὸ κάθε ἄλλην ὑποχρέωσιν καὶ ἀπὸ κάθε ἄλλην ἀγάπην πρέπει νὰ τίθεται πάντοτε τὸ καθήκον πρὸς τὸν Θεὸν καὶ ἡ ἀφοσίωσις εἰς τὸ θέλημά Του, δι' αὐτὸ δὲ καὶ ὁ Χριστὸς εἶπεν «ὁ φίλων πατέρα δὲ μητέρα ὑπὲρ ἐμὲ οὐκ ἔστι μου ἄξιον».

Μέσα ὅμως εἰς τὴν οἰκογένειαν ἐκτὸς ἀπὸ τὰ τέκνα ἔχουν καὶ οἱ ἄλλοι ὑποχρεώσεις, καὶ δι' αὐτάς θὰ γίνῃ λόγος ἄλλοτε, διότι πολλάκις καὶ τῶν τέκνων ἡ ἀσέβεια καὶ ἡ παρακοή ἔχει αἰτίας καὶ ἀφορμάς, διὰ τὰς ὁποίας ἄλλοι ἔχουν τὰς εὐθύναις.

Ο ΣΕΒΑΣΜΟΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΠΑΡΑΔΟΣΙΝ

«Μένε ἐν οἷς ἔμαθες καὶ ἐπιστάθης...» (Β' Τιμ. 3,14).

Καμία πρόδοσις δὲν εἶναι δυνατὴ δι' ἐκείνον ποὺ θὰ ἤθελε νὰ ἀγνοήσῃ ὅτι ἐκέρδιον ἢ μελέτη καὶ ἡ πείρα τῶν προηγουμένων γενεῶν. Ὁ καθείς φαντάζεται τί θὰ συνέβαινον ἂν δὲν ὑπῆρχον, εἰς τοὺς ἀνθρώπους ποὺ μελετοῦν, αὐτὴ ἡ διακριτικότης, ὥστε νὰ σέβωνται ὅσα πρὶν ἀπ' αὐτοὺς ἄλλοι εὗρξαν μὲ τὴν ἰσικὴν των μελέτην καὶ νὰ τὰ χρησιμοποιοῦν ὡς βάσεις καὶ ὡς ἀφορμὰς διὰ νὰ προχωρήσουν παρὰ πέραν. Καὶ τί θὰ συνέβαινον ἂν κάθε ἀνθρώπος ἤθελε νὰ βεβαιώνεται ὁ ἴδιος μόνος του διὰ κάθε πρᾶγμα ποὺ τοῦ ὑποδεικνύει ἡ πείρα τῶν ἄλλων ἀνθρώπων ὡς ἐπικινδύνον καὶ βλαβερὸν;

Καὶ ὅμως ὑπάρχουν εἰς τὸν κόσμον ἄνθρωποι, ποὺ ἐπειδὴ θέλουν νὰ κάμουν τὸν διαβασμὸν ἢ τὸν φιλελευθέρων, ἰσχυρίζονται ὅτι ἔχουν κόμην κάθε δεσμοῦ μὲ ὅτι ἡ πείρα τῶσαν αἰῶνων ἐδίδαξε καὶ προσπαθοῦν τᾶχα νὰ εὗρουν αὐτοὺς νέους δρόμους διὰ τὴν ζωὴν των. Δὲν ἔχουμεν—λέγουσιν—ἀνάγκη ἀπὸ τὰ παλαιωμένα πρᾶγματα καὶ εἰμεθα—νομίζου—ἀρκετὰ ἱκανοὶ διὰ νὰ κάμωμεν ἐντελῆς καινούργια τὴν ζωὴν μας, μὲ συστήματα νέα, ποὺ τᾶχα τὰ ἀπαιτοῦν αἱ νέα περιστάσεις τῆς νέας ἐποχῆς. Φθάνουν μάλιστα μέχρι τοῦ σημείου ν' ἀπορρίπτουν μερικὰ πρᾶγματα ποὺ τὰ βλέπουν ἄλογοτέρα πῶς εἶναι ἀληθινὰ καὶ χρήσιμα, μόνον καὶ μόνον διότι—ἀκριβῶς δι' αὐτὸ—τὰ πρᾶγματα αὐτὰ

ἔχουν πολὺ παλαιὰν τὴν καταγωγὴν των, πέρχονται ἀπὸ τὴν πείραν τῶν περασμένων γενεῶν.

Αἱ! Αὐτοὶ οἱ νέοι ἄνθρωποι μὲ αὐτάς τὰς νέας—ὅπως ἰσχυρίζονται—ἰδέαις, αὐτοὶ δὲν εἶναι παρὰ ἔχθροὶ τοῦ πολιτισμοῦ, διὰ τὸν ὅποιον κόπτονται, διότι καὶ ὁ πολιτισμὸς ὁ σημερινὸς δὲν εἶναι παρὰ τὸ ἀποτέλεσμα, τὸ ἄθροισμα θὰ ἠμπορούσαμεν νὰ εἴπομεν, ὅλων ἐκείνων τῶν καλῶν πραγμάτων, ποὺ ἡ ἀνθρωπότης ἐπέτυχε διὰ μέσου τῶν αἰῶνων εἶτε εἰς τὴν σφαῖραν τῆς γνώσεως εἶτε εἰς τὸ ἐπίπεδον τῆς τέχνης εἶτε εἰς τὸ στάδιον τῆς πρακτικῆς ἐφαρμογῆς. Καὶ ἀκριβῶς δι' αὐτὸ ἐξηγήρηθαι παντοῦ ἡ ἰγὴς κοινωνία ἐναντίον ἐκείνων ποὺ εἰς τὸ ὄνομα τῆς προόδου ἐκάμουν αὐτῶν τὸν μεγάλον βανδαλισμὸν νὰ ὑποσκάπτουν τῆς ἀληθινῆς προόδου τὰ θεμέλια.

Μεγάλην, λοιπόν, ἀλήθειαν συνιστᾷ εἰς τὸν μαθητὴν του Τιμῆθον ὁ Ἅπ. Παῦλος, ὅταν τοῦ γράφῃ νὰ μὴ εἰς σταθερὸς εἰς ὅσα ἔμαθες, διότι αὐτὰ ποὺ εἶχε μάθει ἦσαν ἀποτελέσματα τῆς προσωπικῆς πείρας τοῦ διδασκάλου του. Αὐτὰ εἶχαν πιστοποιηθῆ ὡς ὀρθὰ καὶ ὡς ἀληθινὰ ἀπὸ τὸ ἴδιον τὸ ζωντανὸν παράδειγμα τοῦ μεγάλου Ἀποστόλου, τοῦ ὁποίου ἔχαν αὐτοπροσώπως παρακολουθήσει τὴν δρᾶσιν καὶ τοὺς ἀγῶνας ὑπὲρ τῶν χριστιανικῶν ἀληθειῶν.

Διὰ τοῦτο καὶ ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία ἐσεβάσθη πάντοτε τὴν πείραν ποὺ τῆς προσέφεραν

εις τὸ κεφάλαιον τῆς χριστιανικῆς γνώσεως καὶ τῆς πνευματικῆς ζωῆς οἱ περαμένοι αἰῶνες καὶ εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἱερᾶς Παραδόσεως ἀναγνωρίζεται μίαν σπουδαιότατην πηγὴν τῆς θείας διδασκαλίας. Δι' αὐτὸ καὶ τοῦ Ἔθνους μας οἱ ἡγέται καὶ οἱ διδασκαλοὶ—ἄποσι καὶ κάθε Ἔθνους πού σέβεται τὴν ἐαυτὸν του—ἀποδίδουν μεγάλην σημασίαν εἰς τὴν διατήρησιν τῶν ἐθνικῶν παραδόσεων καὶ ὡς θεοστυφῶν πολυτίμων διαφυλάττουσιν κάθε τι πού συνδέεται μὲ τὴν ἐθνικὴν ἱστορίαν. Διότι ἡ παράδοσις καὶ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Ἔθνους περιλαμβάνει ἀληθείας πού ἔχουν ὕψιστην σημασίαν διὰ τὴν θεοσκευτικὴν καὶ διὰ τὴν ἐθνικὴν ζωὴν, ἀληθείας πού μᾶς ἐληροδοτήθησαν ἀπὸ τὰς περαμένας γενεάς πού ἐκοίτασαν καὶ πού ἔχυσαν πολλὰς τὸ αἷμα τῶν διὰ νὰ τὰς κρατήσουν καὶ διὰ νὰ πιστοποιήσουν τὴν ἀξίαν των.

Δὲν εἶναι, λοιπόν, ὁ σεβασμὸς πρὸς τὴν παράδοσιν τίποτε ἄλλο παρὰ ὁ σεβασμὸς πρὸς τοὺς πατέρας μας καὶ πρὸς τοὺς ἥρωας πού μᾶς τὴν ἐληροδοτήσαν, ὁ σεβασμὸς πρὸς τὴν ἴδιαν τὴν ἐαυτὸν μας πού ἔχει καὶ κάθε συμφῆρον νὰ ἐπωφεληθῆ ἀπὸ τὴν πείραν τῶν αἰώνων, ὁ σεβασμὸς πρὸς τὴν ἴδιαν τὴν ἑλπίαν τῶν ἀληθῶν πού περιέχεται μέσα εἰς αὐτὴν τὴν πείραν καὶ εἰς τὰ συμπεράσματά της. Καὶ δι' αὐτὸ ἔχει μόνον δὲν ἔχομεν δικαίωμα νὰ τὴν περιφρονήσωμεν καὶ νὰ τὴν ἀνηρώσωμεν, ἀλλὰ ἔχομεν καὶ μεγίστην ὑποχρέωσιν νὰ τὴν γνωρίσωμεν ἀκόμη περισσώτερον καὶ νὰ τὴν περιφρονησώμεν πάση θυσίᾳ.

Σ Κ Ε Ψ Ε Ι Σ

Μόνον ἡ προσηχή, ἡ προερχομένη ἐκ τῆς ἀκλόνητου πίστεως εἰς τὸν Θεόν, ἀναβαίνει πρὸς Ἀδόν.

Ἅπαντες δικαίως ἐπιθυμοῦν νὰ εἶναι δίκαιοι, εἶναι ἤδη σχεδὸν τοιοῦτοι.

Αἱ πλέον ἔσονται προσβολαὶ κατὰ τῆς πίστεως γίνονται μᾶλλον ἐπὶ κλονιζομένων ἐν τῇ πίστει ἢ τῶν ἀπίστων.

Πρέπει νὰ ἔχομεν τὴν πεποίθησιν ὅτι δεῖ θεωρεῖ ὁ Θεὸς καλὸν εἶναι καὶ δι' ἡμᾶς καλόν.

Δι' οὗτο ἀφορᾷ τὴν «ΦΩΝΗΝ ΚΥΠΡΙΟΥ»
ἀπευθυνεῖται:

Ἀίδεο. Προστ. Ἐμμ. Γ. Μυτιληγαίου
Ἰασιῶν 1, Ἀθήνας. Τηλέφ. 72.112.

Υπεύθυνος Τυπογραφείου

Τιμ. Ρούτσος, Ἰωάννου Ἀποστόλου 4.

ΜΕ ΤΗΝ ΕΚΚΗΣΙΑΣ ΜΑΣ

ΕΠΟΡΤΟΛΟΓΙΟΝ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

(6—12 Δεκεμβρίου 1954)

6. Δευτέρα: † Νικολάου Μύραν τοῦ Θαυματουργοῦ.
7. Τρίτη: Ἀμβροσίου Μεδιολάνων. Ἀθηνοῦδου κλπ. Μαρτύρων.
8. Τετάρτη: Παταπίου Ὁσίου, Σωσθένους, Ἀπολλῶ, Κηρᾶ, Τυχικοῦ, Ἐπαφροδίτου, Καίσαρος καὶ Ὀνηροφόρου Ἀποστόλων (ἐκ τῶν 70).
9. Πέμπτη: † Στάλφης ἁγίας Ἀννης μητρὸς τῆς Θεοτόκου.
10. Παρασκευή: Μηνᾶ τοῦ Καλλικελάδου, Ἐρμολέμου καὶ Εὐγράφου Μαρτύρων.
11. Σάββατον: Δανάη Στυλίου. Τερεντίου κλπ. Μαρτύρων.
12. Κυριακή: ἸΑ. Λουκᾶ (ἀγ. Προπατόρων). Σπυρίδωνος Τριμβυθούτου τοῦ Θαυματουργοῦ. Ἦχος Α'. Ἐωθινὸν Δ'.

Η ΙΕΡΑ ΜΕΛΕΤΗ ΜΑΣ

Ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἐβδομάδα ἀρχίζει ἡ ἀνάγνωσις τῆς Α' πρὸς Τιμόθεον ἐπιστολῆς τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, ἐν ᾗ συμπληρᾶνται ἡ κατὰ τὰς καθημερινὰς ἀνάγνωσις τοῦ κατὰ Λουκᾶν Εὐαγγέλιου.

Ἐβδομάς εἰκοστῆ ἕκτη

(6 - 12 Δεκεμβρίου)

Δευτέρα	(6): Α' Τιμοθ. 1,1—7 Λουκ. 20,27—44
Τρίτη	(7): Α' Τιμοθ. 1,8—14 Λουκ. 21,12—19
Τετάρτη	(8): Α' Τιμοθ. 1,18—2,8—15 Λουκ. 21,5—8.10—11.20—24.
Πέμπτη	(9): Α' Τιμοθ. 3,1—13 Λουκ. 21,28—33
Παρασκ.	(10): Α' Τιμοθ. 4,4—16 Λουκ. 21,37—23,8
Σάββας.	(11): Γαλάτ. 3,8—12 Λουκ. 13,19—29
Κυριακή	(12): Ἐφεσ. 5,8—19 Λουκ. 14,16—24

Σημειώσεις: Τὴν Κυριακὴν (12), ὁ μὲν Ἀπόστολος εἶναι ὁ τῆς ἑορτῆς τοῦ ἁγίου Σπυρίδωνος, τὸ δὲ Εὐαγγέλιον τῆς ἸΑ' Κυρ. τοῦ Λουκᾶ (τῶν Προπατόρων) τὴν Πέμπτην (9), ἑορτὴν τῆς Ἁγ. Ἀννης, θ' ἀναγινωσκόντες Ἀπόστολος Γαλάτ. 4, 22-27 καὶ Εὐαγγέλιον Λουκ. 8, 16-21).

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, Ἀθῆναι. Ἰασιῶν 1, Τηλέφ. 72-112

Στιχ. Κατανουτινά

14 ΠΡΟΥΣ. ΣΥΝΘ